

تصویر ابو عبد الرحمن الکرونی
الاربعة النواویہ

رونکر دنیوہی

چل حیدر دین گہی

پیغمبر ﷺ

عبداللہ عبدالعزیز شہر تہ لی

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆنى يېڭە

(مىنى ئىبراھىم ئىبراھىم)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيىڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پەيىڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

پوونکردنه وهی
چل جه دیسه که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله

ناسراو به
(الرَّبْعِينَ النَّوَاوِيَّةِ)
للإمام النّوَّاي

دانانی
عبدالله عبدالعزیز هه رته لی

چاپی هه شته م
ذی القعدة (۱۴۳۳) ی کوچی
رمز بهر (۲۷۱۲) ی کوردی
ایلول (۲۰۱۲) ی زایینی

کتبخانه ی حاجی قادری کوی له مه ولتیر، چاپی کردوته وه

ناوی کتاب: پروونکردنه‌وه‌ی چل حەدیسە‌کە‌ی پیغه‌مبەر ﷺ.

بابەت: فەرمووده‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ.

دانه‌ر: عبدالله عبدالعزیز هەرتە‌لی.

نۆیه‌تی چاپ: هه‌شته‌م.

به‌رواری چاپ: (١٤٣٣) کوجی - (٢٧١٢) کوردی - (٢٠١٢) زاینی.

تیراژ: (٢٠٠٠) دانه.

بلا‌وه‌رموه: کتێبخانه‌ی حاجی قادری کوی، له هه‌ولێر.

چاپخانه: حاجی هاشم - هه‌ولێر.

چاپی یه‌که‌م: ٥٠٠٠ دانه له چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی‌یری / هه‌ولێر - (١٩٩٣).

چاپی دووم: ٢٠٠٠ دانه له چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده / هه‌ولێر - (١٩٩٦).

چاپی سێ‌یه‌م: ١٠٠٠ دانه له چاپخانه‌ی زانکۆی صلاح الدین / هه‌ولێر - (١٩٩٩).

چاپی چواره‌م: ٢٠٠٠ دانه له چاپخای وه‌زاره‌تی رۆشنی‌یری / هه‌ولێر - (٢٠٠٢).

چاپی پێنجه‌م: ٢٠٠٠ دانه له چاپخانه‌ی نه‌وا / هه‌ولێر - (٢٠٠٦).

چاپی شه‌شه‌م: ٢٠٠٠ دانه له چاپخانه‌ی نه‌وا / هه‌ولێر - (٢٠٠٨).

چاپی هه‌فته‌م: ٢٠٠٠ دانه له چاپخانه‌ی پۆژمه‌لات / هه‌ولێر - (٢٠١٠).

دانراوه‌کانی تری دانه‌ر:

١- پروونکردنه‌وه‌ی (متن فتح القریب).

٢- پروونکردنه‌وه‌ی (العقیده الطحاویة).

٣- عه‌قیده‌ی ئیسلامی له سه‌ر باره‌وه‌ی (اهل السنة والجماعة).

٤- مۆنراوه‌ی (ئیمان و ئیسلام).

٥- چه‌ند گوئیك له (گوئزاری ئیسلام).

٦- پروونکردنه‌وه‌ی (منهاج الطالبین).

٧- روونکردنه‌وه‌ی (قطر العارض فی علم الفرائض).

٨- چۆنیه‌تی (حه‌ج و عومره).

٩- «میرگ و گوئزاری به‌هار» ژبانی پیغه‌مبەر ﷺ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
ئینجا له دواى سوپاسى خوداو درود له سه ر پیغه مبه ر ﷺ، ئەى موسولمانى به ریز: ههروهك
ئاشكرايه دوزمناى ئىسلام به هه موو جوړك ئه يانه وئى لاوه كانمان له ئايىنى ئىسلام دور
بخه نه وه له ره وشتى باش بئ به شيان بكه ن:

جارىك به زورناليدانى كونه په رستى، جارىك به ده هۆل ليدانى ماف نه دانى ئافره تو
داننه هيئنان به مافى نه ته وايه تى، به م جوړه ژه هر ئه كه نه ناو هه نگوين و ده ر خواردى لاوى
كوردى ئه دهن و ئه يكه نه دوزمنى ئىسلام.

به لام- سوپاس بۆ خواى گه وره- وا به چاوى خۆمان ئه بينين به چكه شيرانى سه لاهه ددينى
ئه يوبى ئه م ژه هره يان دۆزیه وه زانبيان سه ركه وتن و پيشكه وتن و پرگارى كوردستان هه ر
به ده ست پتوه گرتنى ئايىنى ئىسلام ئه بئ، چونكه كوردستانىك: ميواندارى (حه زره تى نوح
پيغه مبه رى ﷺ) كرديئ و پيغه مبه ريكي وهك (حه زره تى ئىبراهيم خه لىلى بتشكىتى ﷺ) گه وره
كرديئ و پاله وانىكى وهك (سه لاهه ددينى ئه يوبى) ئه لگه وتبئ، چون دوزمناى ئىسلام
ريگه ئه دهن پرگار ببئ و ببته وه يهك پارچه و سه ره خۆ بئ؟.

ئینجا له بهر ئه وهى هه ستيكى ئايىنى زۆر گه رم له ناو لاوه كانى كوردستاندا بلاو بۆ ته وه و
زۆري مزگه وته كانى كوردستان قورئانى پيرۆزو فه رموده كانى پيغه مبه رى خۆشه ويستى ﷺ
تئ دا ئه خویندرئ، وه بۆ ئه وهى منيش له كاروانى ئه م لاوانه به شدار بم، بپيارم دا: ئه و چل
حه ديسه ئىمامى (نه واوى) كۆى كردۆ ته وه و ناسراوه به (ئهر به عینه ئى نه واوى)، به زمانى
كوردى پوونى بكه مه وه و چۆنيه تى پوون كردنه وه م به م شيوه يه بئ:

پیتاسه ئى ئه و شتانه ئى تئ دا بئ: كه پتويستن، وهك سه حابه و زانايانى هه ديس... هتد
هه روه ها: ووشه و پرسته كان وه ربگيرم و مه به سته كه ش ديارى بكه م، وه بپيارى شه ريعه تى
ئىسلام له و بابته چى يه؟ بينوسم.

ئینجا ئەى موسولمانى به ریز: ئەگەر له شتيكدا- كه من نووسيمه- گومان ئه پيدا بوو، بۆ
ئه وهى دلئابى ته ماشاى كتیبى (فتح المبين) بکه كه شه رحى (ئهر به عینه ئى نه واوى يه) له گه ل
حاشيه ئى (المدافى) كه له گه لى دايه، هه روه ها ته ماشاى (تحفة المحتاج) بکه، كه شه رحى
(منهاج) ئى نه واوى يه، له گه ل حاشيه ئى (الشروانى) كه له گه لى دايه، چونكه به زۆرى زانستى
ئه م پوون كردنه وه م له م سه رچاوانه هه ئينجاوه، ئيتير دوعام بۆ بکه خوا يارمه تيم بدا بۆ
خزمه تى ئايىنى ئىسلام، وه ئەگەر كه م و كورپه كت بينى، يان هه له يه كت به رچاو كه وت، بۆم
پاست بکه وه، خوا پاداشتت بنووسئ، خوا ياريدده رى هه موومان بئ، آمين.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لى

مانگى مه ولودى پيغه مبه رى ﷺ - سالى (١٤١٣) ئى كوچى

هه وليئير - كوردستان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ
بَاعَثَ الرَّسُلَ - صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ - إِلَى الْمُكَلِّفِينَ لِهَدَايَتِهِمْ، وَبَيَانِ شَرَائِعِ الدِّينِ بِالذَّلَائِلِ
الْقَطْعِيَّةِ، وَوَضَاحَاتِ الْبَرَاهِينِ،

﴿بَيِّنَاتُ نِيَمَامِي (النَّوَاوِي)﴾

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) نَاوِي (يَحْيَى) كُورِي (شَرْفِ) نِهَاوِي يِه، لِه مَانْگِي (مَحْرَم) ي سَالِي (٦٣١) ي
كُورْجِي لِه گُونْدِي (نِهْوَا) لِه (جُولَان) ي سِهَر بِه (دِيمَشَق) لِه دَايَك بُوِه، هِهَر لِه گُونْدِهَكِه ي خَوِي
لِه سِهَر دِهْمِي مَنْدَالِي دَا قُورْثَانِي پِيرُوزِي لِه بِهَر كُروِه، لِه تِهْمَهْنِي (١٩) سَالِي دَا بَاوْگِي نَارْدِي بُو
(دِيمَشَق) لِه وِيش لِه لَای زُور كِه س خَوِي نْدُوِيه تِي، يِه كِيَك لِه مَامُوسْتَايِه كَانِي نَاوِي (سَالَار) ي
كُورْدِي بُوِه، يِه كِيَكِي تِر نَاوِي (عَزَالْدِين) ي هِه وَلِيَتِرِي بُوِه.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) دَانِرَاوِي زُورِي هِه نِه بِه تَايِيه تِي لِه (حَدِيث) وَ (شَرْع): وَهَكُو (رِيَاضِ
الصَّالِحِينَ) وَ (الْأَذْكَار) وَ (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِم) وَ (مَنْهَاجِ الطَّالِبِينَ) وَ (الْأَرْبَعِينَ النَّوَاوِيَّة) - كِه
نِيَمِه نِيَسْتَا خَزْمَه تِي نِه كِه يَن - جِگِه لِه مَانِه ش.

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) يِه كِيَكِه لِه زَانَا هِهَرِه بِه رَزِه كَانِي چِيَنِي (خَلْف)، لِه هِه دِيَس وَ شِهَر ع
دِه سَتِيَكِي بَالَا ي هِه بُوِه، لِه سِهَر رَا رِه وَي نِيَمَامِي (شَاْفَعِي) بُوِه، لِه كِه لَ نِهْوِه شِدَا جِيْگِه ي
بَاوِه رِي زَانَا يَانِي هِهَر جَوَار مِه زِه بِه كَانِه وَ پِيَز لِه فِهَر مَوُودِه كَانِي نِه نِيَن.
نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) لِه (٢٤) ي (رَجَب) ي سَالِي (٦٧٦) ي كُورْجِي لِه گُونْدِي (نَوَا) وَ هِفَاتِي
كُروِه، خَوَا لِي ي پَاَزِي بِي وَ رِه حِمَه تَو بِه رِه كِه تِي خَوَا بِرْژِي بِه سِهَر گُورِي دَا. آمِيَن

﴿بَيِّنَاتُ نِيَمَامِي (النَّوَاوِي)﴾

نِيَمَامِي (النَّوَاوِي) نِه فِهَر مَوِي: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بِه نَاوِي خَوَا ي بِه خَشْنَدِه ي مِيَهَرِه بَان
دِه سَت بِه كُورْدِنِه وَه ي نِه م چِل هِه دِيَسِه نِه كِه م (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) سَوِيَاَس بُو نِه وَ
خَوَايِه ي پِه رِه وَ رِدْگَارِي هِه مَوُو دِرُوسْتَكِرَاوِيَكِه (قِيَوْمَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ) نِه وَ خَوَايِه ي نَاگَا دَارُو
هِه لِسُورِپِنَه رِي نَاسْمَانِه كَان وَ زِه مِيَنِه كَانِه (مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ) نِه وَ خَوَايِه ي بِه جِيْ مِيَنِه رُو
بِه پِيُوِه بِه رِي كَارُوبَارِي هِه مَوُو دِرُوسْتَكِرَاوِيَكِه بِه گَشْتِي (بَاعَثَ الرَّسُلَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِمْ) هِه مَوُو پِيَغِه مِهَرِيَك نِه وَ نَارِدُوِيه تِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ (إِلَى الْمُكَلِّفِينَ) بُو لَای نِه وَانِه ي
دَاوَاي خَوَا نِه يَانْگَرِيَتِه وَه - (نِه وَانِه ي بِيرو هُوشِيَاَن تِه وَاوِه لِه قُورْنَاغِي مَنْدَالِي تِي پِهَر بُوِيَنِه) -
(لِهْدَايَتِهِمْ) بُو نِه وَه ي رِيْگِه ي رَاسْت بُو نِه وَ دَاوَا لِيَكِرَاوَانِه رُوُون بِكِه نِه وَه وَ شَارِه زَايَاَن بِكِه ن
(وَبَيَانِ شَرَائِعِ الدِّينِ) هِه رُوِه هَا بُو نِه وَه ي يَاسَايِه كَانِي تَايِيَنِي خَوِيَاَن بُو دِيَارِي بِكِه ن، (بِالذَّلَائِلِ
الْقَطْعِيَّةِ) بِه بِه لَگِه ي وَ: گُومَانِي تِيْدَا نِه بِي، (وَوَاضِحَاتِ الْبَرَاهِينِ) نِه وَ بِه لَگَانِه ي زُور نَاشْكَرَان.

أَحْمَدُهُ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ، وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ أَفْضَلُ الْمَخْلُوقِينَ الْمُكْرَمُ بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ لِلْمُسْتَرْشِدِينَ الْمَخْصُوصِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَسَمَاحَةِ الدِّينِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَآلِ كُلِّ وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ.

أَمَّا بَعْدُ: فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ - مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ:

(أَحْمَدُهُ) سُوپاسی خوا نه که م (عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ) له سهر هه موو نه و چاكانه ی له که ل نِیمه ی کردوه (وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ) داوا له خوا نه که م که له بهر گه ورده یی خوی به خشینی خوی زیاترمان بدائی (وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به دل و به زبانی نه لیم و گومانم نی به، جگه له زاتی (الله) هیچ خواجه ک نی به (الواحد) یه ک خودایه (الْقَهَّارُ) دهسته لاتی ته وای هیه (الْكَرِيمُ) چاکه ی نابریته وه (الْغَفَّارُ) تاوانی به نده کانی خوی دانه پوشتی (وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) هه روه ها: به دل و به زبانی نه لیم گومانم نی به که و محمد ﷺ به نده و پیغه مبه ری خواجه (وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ) خۆشه ویست و دوستی خواجه (أَفْضَلُ الْمَخْلُوقِينَ) له هه موو خه لکی گه ورده تره (الْمُكْرَمُ) له لای خوا ریژی لیندراوه (بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ) که له لای خوا قورپانی سازیزی پی دراوه (الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ) نه و قورپانه پیروژه به لگه ی به رده وای پیغه مبه ره ﷺ که س ناتوانی قورپانیکی واپیک بخا (عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِينَ) نه م قورپانه پیروژه ی ساله های سال هر ده مینتی (وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَمِرَّةِ) هه روه ها له لای خوا ریژی لیندراوه به فهرمووده و کرده وه روشنه کانی (لِلْمُسْتَرْشِدِينَ) بۆ نه وانه ی نه یانه وی سوود له فهرمووده کانی وهریگرن (الْمَخْصُوصِ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ) تاکه پیغه مبه ریکه که فهرمووده ی کورت و پرمانای پی به خشراره (وَسَمَاحَةِ الدِّينِ) نایینکی ناسانی پی به خشراره (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ) درود و سلاوی خوی گه وره برژی به سهر نه و پیغه مبه ره و هه موو پیغه مبه رانی تر (وَالِ كُلِّ) بۆ سهر مال و خیزانی هه مووانیان (وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ) بۆ سهر هه موو پیاوچاكان.

(أَمَّا بَعْدُ) له پاش سوپاس و درودی خوا بۆ سهر پیغه مبه ران، بزانه: نه وه ی بۆت نه لیم (فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ) فهرمووده یه کی پیغه مبه رمان ﷺ پی گه یشتوه: له (عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبْنِ عُمَرَ، وَأَبْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ) له و سه حابه به پیزانه (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) خوا لیان پازی بی (مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ) له چه ند ریگای زور (بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ) به گپزانه وه ی جور و جور، نه م

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ). وَفِي رِوَايَةٍ: (بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا). وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: (كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ).

وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ. وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ، فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ.

فَهَرَمُودُهُ مَانِ بَنِي كَهْشْتَوَه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) بَيْتَعْمَبَرَهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (مَنْ حَفِظَ عَلَى أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِهَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ) هَرَكَه سَيِّكُ بِيَكْهِيَه نَيْتَه تَوْمَه تِي مِنْ جَلْ هَدِيسِي مِنْ لَه كَارَوِيَارِي ثَائِيْنِي نِيْسَلَامْ، خَوَايْ كَهْ وَرَه لَه پَوْزِي قِيَامَه تَزِيْنْدُووِي تَه كَاتَه وَه لَه كَهْلْ كَوْمَه لِي زَانَايَانِي ثَائِيْنِي.

(و) بَه چَهَنْد شِيَوَه يَه كِي تَرِيْش تَه م فَهَرَمُودَه يَه هَاتَه: **يَه كَهَمْ**: (فِي رِوَايَةٍ: بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا) لَه كِيْرَانَه وَه يَه كَدَا: (خَوَايْ كَهْ وَرَه زِيْنْدُووِي تَه كَاتَه وَه پَلَه ي زَانَا يَه كِي تَه وَوِي تَه دَاتِي). **دُووَهَمْ**: (وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا) لَه رِيْگَه ي (أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تَه فَهَرَمُوِي: (خَوَمْ تَكَاي بُو تَه كَهَمْ لَه لَای خَوَايْ كَهْ وَرَه تَا لِي بِيوَرِي وَبِيْبَاتَه بَه هَه شَت). **سِيْ يَهَمْ**: (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ) لَه رِيْگَه ي ثِيْبِنْ مَسْعُود تَه فَهَرَمُوِي: (لَه پَوْزِي دَوَايِي پِيْ ي تَه لِيْن: بَجُو بُو بَه هَه شَت لَه كَام دَهْر كَاوَه تَه تَه وَئِي). **چَوَارَهَمْ**: (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَحُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ) لَه رِيْگَه ي ثِيْبِنْ عَمْر تَه فَهَرَمُوِي: (لَه كَهْلْ كَوْمَه لِي زَانَايَانِي ثَائِيْنِي تَه نُوَسَرِي وَ لَه كَهْلْ كَوْمَه لِي شَه هِيْدَانِ حَه شَر تَه كَرِي).

(وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ) زَانَايَانِي هَدِيس يَه كَدَه نَكِنْ (عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ) لَه سَهْر تَه وَه ي تَه م هَدِيسَه بِيْ هِيْزَه هَه رَجَهَنْدَه رِيْگَه شِي زَوْر بِنْ.

(وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ) زَانَايَانِي هَدِيس لَه م بَابَه تَه زَوْرِيَانِ نُوَسِيَوَه نَا يَه تَه زَمَار (فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ) يَه كَهَمْ زَانَا: كَه لَه م بَابَه تَه جَلْ هَدِيسِي كُوْ كَرْدِيْتَه وَه - وَه كُو زَانِيَوْمَه - ثِيْمَام (عَبْدُ اللَّهِ) كُوْرِي (مُوْبَارَكْ) بُوَوَه (ثُمَّ) لَه دَوَاي تَه وِيْش چَهَنْد زَانَا يَه كِي تَر: وَه كُو ثِيْمَام (مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمِ الطُّوسِيُّ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيُّ، وَالذَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ، وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا، اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحُفَاطِ الْإِسْلَامِ، وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ، وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ، بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ: ﴿لِيَلْغِ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾. وَقَوْلُهُ ﷺ: ﴿نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾. ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ، وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِهَا،

وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِي، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِي، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِي، وَأَبُو بَكْرِ الْبَيْهَقِي، وَخَلَاتِقُ لَا يُحْصُونَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ) جگہ له وزانایانه چند که سیکی تر که نایانه زمار، له زانایانی پیشوو و دواپی، چل فرموده ی پیغمبریان ﷺ کو کردوته وه.

(وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا) نیامی (النواوی) نه فرموی: منیش نویژی نیستیخارهم کرد بو نه وهی خوا یارمه تیم بدا بو کوکردنه وهی چل فرموده ی پیغمبر ﷺ (اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحُفَاطِ الْإِسْلَامِ) له م کاره دا شوینکه و ته ی نه و زانا به رزانه ی نیسلام بوم: که وه کو نالای به رز دیارنو و پاریزه ری ثابینی نیسلامن.

(وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي فَضَائِلِ الْأَعْمَالِ) زانایانی نیسلام به کده ننگن: که دروسته بو کاروباری چاکه نیش به فرموده ی بی هیز بکری، به لام بو چه رامو حلال نه بی فرموده که به هیز بی (وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ إِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ) له گهل نه وه شدا من پالم نه داووته سهر نه م فرموده بی هیزه (بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ) فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) ته نها بو نووسینی نه م چل حدیسه پالم داووته سهر فرموده کانی راست، وه کو فرموده ی پیغمبر ﷺ: ﴿لِيَلْغِ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبَ﴾ رواه البخاری و مسلم، با فرموده کانی من نه وهی لیره یه، بگه یه نی به وهی لیره نیه. (وَقَوْلُهُ ﷺ) هروه ها وه ک فرموده ی پیغمبر ﷺ: ﴿نَصَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَعَاها فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾ رواه الترمذی، خوا پرووی نه وه که سه جوان بکا: که گوئی له فرموده کانی منه وه لی نه گری جا به ته وای نه یگه به نیتته موسولمانان.

(ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ) ثینجا هندی له وزانایانه نه م چل حدیسه یان کو کردوته وه له و جورده ی بناغی ثابینه، وه هندی که له وانه ی لقی ثابینه، وه هندی که جیهاد، هندی که له واز هینانی دونیا، هندی که له ره وشت، هندی که له ووتاره کانی پیغمبر ﷺ (وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِهَا) کاری نه م به ریزانه به کاری باش دانه ندرین، خوا لییان پازی بی.

وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ، وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ، وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ، فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ، أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ، ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً، وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَأَذْكُرُهَا مَحْدُوفَةَ الْأَسَانِيدِ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا، وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ فِي ضَبْطِ خَفِيِّ الْأَفْظَاهِ، وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهَمَّاتِ، وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ، وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ، وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي وَإِلَيْهِ تَقْوِيضِي وَإِسْتِنَادِي،

(وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ) به راستی منیشت به باشم زانی: چل حدیس کو بکهمه وه (أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ) له هه مووی نه وان گرنگتر بی (وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ) نه وهی کو م کردوته وه، چل حدیسه، که بریتی به له هه ندیک نه وان به گشتی (وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ) هر حدیسیکی من هیتاومه له و چل حدیسه، بنکهی کی گه ورهیه له بنکهی ثابین (فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّ مَدَارَ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ) هر حدیسیک له و چله، زانایان نه لئین: کاروباری نیسلامی له سر نه خولیتته وه (أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ) یان نه لئین: نیوهی ثابینه، یان سییه کی ثابینه، یان چواریکه.

(ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً) وانه خه مه سر شانی خوم، نه چل حدیسه هه مووی راست بی (وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) زُوریهی نه م حدیسانه م وهرگروه له کتیبی نیمامی (بوخاری) و نیمامی (موسلیم)، خوا لییان رازی بی. که له هه موو کتیبی داندراو راسترن.

(وَأَذْكُرُهَا مَحْدُوفَةَ الْأَسَانِيدِ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى) به شیوهیه کی کورت نه م حدیسانه نه نوسمه وه، ناوی نه و که سانهی گیراویه تیان وه نانوسم بو نه وهی زو له بهری بکن و که لکی لیوهریگرن، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى (ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ) له دواي نه مهش که حدیسه کان نه لئیم، چهند وشهیه ک نه نووسم (فِي ضَبْطِ خَفِيِّ الْأَفْظَاهِ) بو نه وهی وشه گرانه کان پوون بکهمه وه. جا بزانه: نیمه نه و وشانه نانوسین چونکه حدیس نین.

(وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ) پیویسته له سر هه موو که سیک که پوژی دواپیان بوی (أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ) نه م چل حدیسه بزانی (لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهَمَّاتِ) چونکه هه موو شتیکی گرنگیان تی دایه (وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ) هه روه ها هه موو ناگاداری به کی خواپه رستییان تی دایه (وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ) نه م سووده به که سیک نه گا که به ووردی بیر لی بکاته وه (وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي) پشی خوم هر به خوا نه به ستم (وَإِلَيْهِ تَقْوِيضِي وَإِسْتِنَادِي) هه موو کاریکی خوم هر به خوا نه سپیرم، هر نه و پالپشتمه

(وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ) سوپاس هر شایانی تهو خودایهیهو هر تهو چاکه ی به سهر ئیمه دا هیه (وَبِهِ التَّوْفِيقُ وَالْعِصْمَةُ) توانای خواپهرستی هر به دهست تهوهو خوپاراستن له گونا ههر به دهست تهوه، خویله یارمه تیمان بده بو خواپهرستی و بو وازه یتان له تاوانه کان آمین.

لیزه دا پیشه کی ی نیمامی (النواوی) که کوکه روه دی تهو چل هه دیسه یه - کوتایی هات.

﴿چهند زانستیکی هه دیس﴾

۱- **پیناسه ی هه دیس:** (حدیث): یان فهرموده ی پیغه مبه ره ﷺ، یان کرداری پیغه مبه ره ﷺ،

یان پازی بوونی پیغه مبه ره ﷺ: به کرداری، یان به گوفتاری که سیکی تر.

۲- **بزانه:** هه روه ک پیویسته موسولمان په فتار به قورپان بکا: وه هاش پیویسته په فتار به

هه دیس بکا، به لام بهو مهرجه ی هه دیسه که: یان (صحیح) بی، یان (حسن) بی.

۳- **هه دیسی (حسن):** زانایانی (علوم الحدیث) فهرموویانه: هه دیسی (حسن) دوو جوړه:

یه کهم: (حسن لذاته)، که تهوه یه: نه له (سند) و نه له (متن) ی هه دیسه که دا هیچ نیشانه ی

(ضعیف) بی هیزی نه بی.

دووم: (حسن لغیره) که تهوه یه: (سند) ی هه دیسه که (ضعیف) بی، به لام: یان له زور

ریگاوه تهو هه دیسه هاتبی، وه کو هه دیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ) بیوانه هه دیسی (۳۲)، یان

(متن) ی هه دیسه که له گه ل هه دیسیکی تری (صحیح) دا تیک بکاته وه: وه کو هه دیسی (مَنْ زَارَ

قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي). نیمامی (النواوی) به بی هیزی داناهه، به لام (متن) ی تهو هه دیسه

تیک ته کاته وه له گه ل هه دیسی (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ)

رواه مُسْلِم، که وابوو: ته بیته (حسن لغیره) و به کار دی.

۴- **هه دیسی (ضعیف) بی هیز:**

• نیمامی (شافعی) ته فهرموی: هه دیسی (ضعیف) به کار دی بو برپاره کانی شهرعی

ته گهر پیشه وایانی ئاین به تیکرایی پی ی پازی بنو قبولی بکه ن.

• نیمامی (أحمد) ته فهرموی: هه دیسی (ضعیف) به لای منه وه خوشه ویستتره له

بیروپای خاوه ن پایه ک، بهو مهرجه ش به کار دی: که دژایه تی نه بی. واته: له گه ل

قورپان و هه دیسیکی تری (صحیح)، یان (حسن).

• نیمامی (النواوی) ته فهرموی: زانایانی شهرعو هه دیس فهرموویانه: دروسته هه دیسی

(ضعیف) به کار بی، بو کاری چاکه. واته: نه ک بو (واجب) و (حلال) و (حرام).

• (ابن حجر الهیتمی) ته فهرموی: ته گهر که سیک دیتی: پیشه وایه کی هه دیس زان،

هه دیسیکی به (صحیح)، یان به (حسن) داناهه، دروسته شوینکه وته ی بی و بوخوی

کار به م هه دیسه بکا.

(الْحَدِيثُ الْأَوَّلُ: فِي الْإِخْلَاصِ)

﴿عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى،

۵- **حه دیسی (موضوع)**، **واته**: داندراو، بهو هه دیسه نه گوتری: که یه کیک له خویه وه داینا بئو به درو نیسه تی بداته لای پیغه مبه ر ﷺ.

ئینجا بزانه: نووسین و گیرانه وهی هه دیسی (موضوع) دروست نیه، تهنه به مه بهستی ناگادار کردنه وهی خه لک نه بی: له م درو یانه، تاکو خو یان لای بپاریزن.

﴿حه دیسی یه که م: بی گهردی له خوا په رستندا﴾

(عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گێدراره وه له فرمانپه وای موسولمانان (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هه زه تهی (عومه) ی کوری (خه تتاب)، جگه له م ناوه، پیغه مبه ر ﷺ ناوی ناوه: به (الفاروق)، به سیزده سال له دوا ی له دایکبوونی پیغه مبه ر ﷺ، له (مکه) ی پیروز له دایک بووه، هه له (مکه) له ته مه نی (۲۳) سالی دا له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ موسولمان بووه، ئینجا له (مکه) کوچی کردوه بۆ (مدینه)، ئینجا له پوژی وه فاتی هه زه تهی (أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) -خوا لای پلای بی- کرایه جینیشی پیغه مبه ر ﷺ یه که م کهس بوو ناویان نا به (أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ)، له (۲۶) ی (ذی الحجة) سالی (۲۳) ی کوچی به دهستی دیناکی فارس که ناوی (فهریز) نه بولولوه بوو، شهید کرا، له تهنیشته پیغه مبه ر ﷺ نێژراوه، ته مه نی (۶۳) سال بوو، (۱۰) سال و نیو فرمانپه وایی موسولمانانی کردوه.

ئه م به ریزه نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو نه یفرموو: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) کار و کرده وه کانی ئاده میزاد به نیازو خواستی ناو دلی نه بی دانامه زری (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى) هه مو که سیک هه پاداش و سزای نیازو خواستی ناو دلی خوی پی نه گا.

بزانه: (نیة) نه وه یه: نیاز ی ناو دلت -له و نیشه ی ئیکه ی- بۆ خوا بی. **ههروه ها بزانه**: مه بهست بهو کرده وهی نیه تی ئه وئ: کرده وهی خوا په رستی یه، که وایوو: نه گه ر خواردن بخوی بۆ به میزبون بۆ خوا په رستی: ئه وه ش خوا په رستی یه.

جا له کاروباری خوا په رستی دا بۆی نیهت پتویسته، تاکو له کاروباری تری پوژانه و جار جاره مان جیا بپیته وه.

واته: شۆرینی خۆت نه گه ر بۆ پاک کردنه وه بی و بهس: ئه مه خوا په رستی تی دا نیه چونکه نه وهی موسولمانیش نیه ئه و کاره نه کا، به لام نه گه ر بۆ خوا په رستی بی، به و نیازه له و یتر جیا نه بیته وه و نه بیته خوا په رستی، که وایوو: ئه بی بۆ خوشۆرین له جه نابهت نیهت به پیئ.

فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،

ههروههها بزانه: مه به ست به (نيهت) نيازي ناو دله، زوبان هيچ په يوه ندي به دروستبونيه وه نيه، به لام ئيمامي (النواوي) نه فرموي: سوننه ته به زوبانيش نيهت بيني تاكو يارمه تي دل بدا.

ههروههها بزانه: هر چي وازليهنان بي، بو دروستبونى نيه تي ناوي: وه كو شوريني پيسايي و وازهينان له خراپه، به لام نه گهر پاداشتي لاي خوات بو، ئه بي نيه تي بو بيني، ههروههها: هر خواپه رستيه كه به نيازي دونيا بيكه ي پاداشتي لاي خوات له ده ست نه چي، وه كو جيهاد: نه گهر ته نها بو سوپاسي خه لك بي، يان بو وه ده ستهيناني پله يه ك بي، نه مه بو خوا نيه و پاداشتت بو نانوسري.

ئينجا كه نه مه ت زاني، بو ت پوون بووه ئه بي بو نويزو زهكات و پوژوو و حج، نيهت بيني، جكه له مانهش هر چي لاي خواپه رستي تي دابي، نيه تي ئه وي: وه كو به خشيني شتيك نه گهر بو خوا بي جيايه، نه گهر بو دونيا بي جيايه، به بي نيه ته كه ت بو ت نه نووسري.

(فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) ههركه سيك كوچكردي له شوينيك بو شوينيك تر، بو رازي بووني خواو پيغه مبهري بي (فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) نه وه كوچكرده كه ي له لاي خواو پيغه مبهري ره وايه و خوا پاداشتي كوچكرده كه ي به ته واري بو نه نووسري.

جا بزانه: مه به ست له كوچكردي: به جي هيشتنى وولاتيكي كافرنشينه و بجيته وولاتى ئيسلام، ئينجا نه گهر موسولمان نه يتواني له ناو وولاتى كوفر، ناييني ئيسلام ناشكرا بكاو به خه لكى رابگه يني، نه وه مانه وه ي باشتره له كوچكردي، به لام نه گهر نه يته تواني ناييني خوي ناشكرا بكاو به خه لكى رابگه يني، نه وه پيوسته كوچ بكا، جا نه گهر له گه ل نه وه شدا مانه وه ي له وي سوو ديكي بو ئيسلام تي دا بوو، ديسان مانه وه ي باشتره و با خواپه رستي به نهيني بكا، ههروههها له وولاتى ئيسلاميش: نه گهر خواپه رستي راسته قينه ي بو نه نه كرا، يان زورداري و بي نه خلاقى و گونا مكردي به ناشكرا بوو، يان حوكم به قورپاني پيروز نه نه كرا، ديسان كوچكردي واجبه بو شوينيكى باش، نه گهر هه بي.

به لام نه گهر هاتوو يه كيكى ليها توو راپه ري و داواي حوكمى قورپاني نه كردو بومان پون بووه: كه راست نه كا، ئه بي يارمه تي بده ين و تي بكوشين بو گه راندنه وه ي حوكمى قورپان و نه هيشتنى زورداري و به دپه وشتي، جا نه گهر كه س له گه لي رانه په ري هه موويان تاوانبار نه بن، كه وابوو: كوچكردي واجب نه بي وه كو گوتمان ﴿عَنْ أَبِي عُبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنَيْسَةٌ، وَإِذَا اسْتَفْرَمْتَ فَأَنْفِرُوا﴾ رواه الشيخان، واته: له مه وودوا كوچكردي له مه ككه واجب نيه، چونكه بووه ته (دار الاسلام)، به لام

وَمَنْ كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ ﴿
رواهُ إماما المحدثين: أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه
البخاري، وأبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري التيسابوري، في
صحيحهما اللذين هما أصحُّ الكتب المصنَّفة.

تيكوشان به دليكي بي گهرد بۆ به رزی ئیسلام هه ر به ده وامه، جا ئه گهر داوای راپه پینتان
لئکرا بۆ جیهاد، ئیوه ش راپه پین.

(وَمَنْ كَانَتْ هَجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا) به لام هه رکه سیك کۆچکردنی بۆ وه ده سه ته پینانی که لویه لی
دوینا بی (أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا) یان کۆچکردنی بۆ ماره کردنی ژنیك بی (فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ
إِلَيْهِ) ئه وه کۆچکردنه که ی هه ر بۆ دوینا و ژن هینانه، خیری بۆ نانوسری.

جا ئه ی موسولمانی به ریز: له هه موو کارو کرده وه یه کت نیازت هه ر خودا بی، ئه گهر وولاتی
خوت به جی هیش بۆ قازانجی دوینا، مه ئی: بۆ خودا کۆچم کردوه. چونکه ئه وه له لای
خوا به تاوان ئه نووسری.

(رواهُ إماما المحدثين) ئه م هه دیسه دوو پێشه وای هه دیس گێراویه تیان هه وه:
۱- ئیمامی بوخاری که پی ئه گوترا (أبو عبد الله)، ناوی خوی (محمد بن إسماعيل بن
إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه) بوو، (البخاري) خه لکی (بوخارا) بوو: که شاریکه له
(ئۆزبه کستان)، له سالی (۱۹۴) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۵۶) ی کۆچی شه وی
جه ژنی په مه زان له گوندی (خه رتنگ) کۆچی دوا یی کردوه.

۲- ئیمامی موسلیم که پی ئه گوترا (أبو الحسين) ناوی خوی (مسلم بن الحجاج بن مسلم
القشيري التيسابوري) بوو، (نهیسابور) شاریک بووه له خوراسان ئیستا وێرانه، له سالی
(۲۰۴) ی کۆچی له (نهیسابور) له دایک بووه، له (۲۶۱) دا، کۆچی دوا یی کردوه له (نهیسابور).
(فی صحيحهما اللذين) هه ردوکیان ئه م هه دیسه یان گێراوه ته وه له هه ردوو کتیبه
راسته که ی خویان: که (هُمَا أَصْحُ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ) کتیبه که ی ئیمامی (بوخاری) و کتیبه که ی
ئیمام (موسلیم) له هه موو کتیبیک راسته تر له پاش قورئانی پیوژ.

ئینجا بزان: (البخاري) و (مسلم) له زاراوه ی هه دیسا، پێیان ئه گوتری: (الشيخان)، واته:
که ئه ئین: (رواه الشيخان) مه به ست ئه م دوو به ریزه نه.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ): هه رکه سیك به دل نیازی هه بوو چاکه یه ک بکا، به لام کۆسپ
هاته پی ئی و پی ئی نه کرا: ئه وه پاداشتی چاکه که ی هه ر بۆ ئه نووسری، بۆ نمونه:
پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٌ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ

(الْحَدِيثُ الثَّانِي: فِي مَرَاتِبِ الدِّينِ: الْإِسْلَامُ، الْإِيمَانُ، الْإِحْسَانُ)

﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَدْرَكَتْنِي إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟﴾

أَجْرُ صَلَاتِهِ ﴿رواهُ أَبُو داود والنسائي، ههركه سيك شه و نويزي كردبوه عاده تي خوي و خه و به سه ري دا زال بو و پتي نه كرا شه و نويزه كه ي بكا، خواي گه وره خيرى شه و نويزه كه ي بو نه و ستي به هوي نيازه باشه كه ي.

۲- (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى): واته گه يه ني: كه نيازي ناو دل كار نه كاته سه ره حه پامو حه لال، بو نمونه: ته ماشاكردي ئافره تي بيگانه بو له زهت وهرگرتن حه پامه، به لام به نيازي داخوازي و ماره كردن خير، چونكه پيغه مبه ر ﷺ فه رماني پي كردوه.

۳- (فَهَجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ): واته گه يه ني: ههركه سيك به نيازي تاوانكاريه كه برواته شوپنيك، نه وه كوچكردن و سه فه ره كه شي تاوانه، كه و ابو: ته يه مومو و قه سرو جه معي نويزو شكاندي پوزوي رهمه وزان: هيچي بو دروست نيه.

﴿حَدِيثُ دُوسَمِ: بِلَهْ كَانِي نَائِيْن: نَيْسْلَام، نَيْمَان، چَاكِه﴾

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گيډر اوره ته وه له نيمامي (عومر)، نه فه رموي: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) جاريك له خزمهت پيغه مبه ر ﷺ دانيشتبوين (ذَاتَ يَوْمٍ) پوزنيك له پوزان (إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ) له ناكاو پياويكمان هاته به رچاو (شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ) جلو به رگي نقر سبي بوو (شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ) مووي پيشي زور رهش بوو (لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ) نيشانه ي رپيوارى لي ته نه بينرا (وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ) هيچ كهس له نيمه نه يته ناسي (حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) تا له خزمهت پيغه مبه ر ﷺ دانيشت (فَاسْتَدْرَكَتْنِي إِلَى رُكْبَتَيْهِ) ههردو نه ژتوي خوي به ههردو نه ژتوي پيغه مبه ر ﷺ نوساند (وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ) ههردو دهسته كاني خوي دانا سه ره ههردو رانه كاني خوي، وهكو قوتابي له به ردهم ماموستادا.

ته ي موسولمان: توش ته وها جلو به رگت خاوين بي و پوخسارت پيك بي و له به ردهم زاناياني ناييني به ته دهب دانيشه، له پرسيار كردن شه رم مه كه.
(وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ ﷺ) ته و پياوه نه ناسراوه گوتي: ته ي محمد (أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) پيم بلي ناييني نيسلام له چهن دشت پيك هاتوه؟.

نينا بزاننه: بانگ كردني پيغه مبه ر ﷺ به ناوي خوي، يان ناوهيتاني به ناوي خوي، دروست نيه، ته نها بو خوداو مه لانيكه دروسته، بويي هه زه تي جو پرائيل لي رده دا بانگي كرد به (محمد)، به لام ته بي نيمه ي ئاده ميزاد به پيغه مبه رايه تي ناوي بليين.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ.

(فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ له وهلاما فهرموى (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) يهكهم شت له ئيسلامدا ئهوهيه: به دل باوهړت هېږو به زويان بلئى: جگه له زاتى(الله) هيچ خودايهك نيهو (محمد) نيردراوى خودايه، ئهو پيغهمبرى هممو دونيايه.

بِرْأَنه: پيويسته بؤ دروستبوونى ئيسلامهتى: ووشه ي (أَشْهَدُ) دووباره بكريتهوهو بگوترى: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾. ئه بى (أَنْ لَا) به (أَلَا) بخويندريتهوه.

ههروهها دروسته: ههركهس به زمانى خوى شادهو ئيمان بينئو مهرج نيه به عهړه بى بئ، بهلام پيويسته له هممو زمانيك ووشهكانى شه هاده به دواى يه كدا بين، بهو جوړه ي نووسيو مانه.

بِرْأَنه: دووباره كړدنه وهى (أَشْهَدُ) له بانگدان پيويسته، له ته حياتى نويزدا پيويست نيه، بهلام (و)=پيئى واو له بانگدا نابى هېږو له ته حياتا پيويسته هېږ، ئه مه پوخته ي فهرمووده به هيژه كاني موزه بى (شافعى) يه خوا لى پازى بئ.

(وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ) دووهم شت له ئيسلامدا ئهوهيه: هه پيئنج نويزهكان به هممو مه رجه كانه وه بكه ي له كاتى خو ياندا، ئه گهر كاتى خو يشى تيپه پى، ئه بى هه ر بيه كى، به جوړيكى وا: ئه گهر چهند سال نويزت نه كړدبئ، ئه بى هممو يان بگه پيئيه وهو قه زايان بكه يه وه.

جا بِرْأَنه: زور له زانايانى ئيسلام فهرموويانه: نويزنه كهر كافره. بهلام كومه لى زورتر له زانايان ئه فهرموون: كافر نيه، بهلكو (فاسق) ه ئه گهر باوهړى به نويز هېږ. له گه ل ئه وه شدا، هه ردو لا ئه فهرموون: ئه بئ نويزنه كهر بكوژرى.

(وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ) سئ يه م شت له ئيسلامدا: ئه بى زهكات بده ي، زهكات ئه مه يه: مروفى هه بووى نه ختيك مالى خوى ئه داته مروفى نه بووى، سالى يه كجار، به مه رجئ بگاته راده ي زهكات: ئه گهر پاره ي هه بوو نرخى (١٤٠) مسقالي زيو زهكاتى تئ دايه: له چل بهش: يهك بهش زهكات، واته: له سه دا دوو نيو، مالى بازرگانيش هه روه هايه.

له دانه ويئله: له چل ته نه كه به ته نه كه ي نه وت چوار ته نه كه زه كاته. له په شه وولاغ له سى سه ر: يهك گويلكى نيرى يهك سائه، وه له چل سه ر: يهك گويلكى مئى دوو سائه. له مه رو بزن له چل سه ر: يهك بزنه، يان يهك مه ر، له (١٢١): دوو، له (٢٠١): سئ، له (٤٠٠): چوار.

هه روهها سه رفيتره ي په مه زان له جياتى خو ت وژن و مندالت، دوو كيلو دانه ويئله، يان نرخه كه ي ئه بى بیده ي به هه ژار، له سه ر فهرمووده ي ئيمام (أبوحنيفه رحمه الله).

وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ.
قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ،

(وَتَصُومَ رَمَضَانَ) چوارم شت له ئیسلامدا: به پۆژوو بوونی مانگی پهمهزانه، پۆژوو له ئیسلامدا ئهوهیه: له بهره به یانهوه تا پۆژئاوابوون خۆت قهدهغه بکهی له خواردن و خواردنهوهو خو پشاندنهوهو دهستبازی کردن له گهڵ ئافرهت و لهشی خۆت، بهم جوړه شتانه پۆژوو له دهست نهچئ، بهلام به جوئن دان و گفتوگوی پرپوچ و باسکردنی خهک به خراپه و به درۆ کردن، خیری کهم نهبیتهوه.

(وَتَحُجَّ الْبَيْتَ) پینجهم شت له ئیسلامدا: حج کردنه (إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) ئهگەر توانای چوون و گهراڼهوت ههبی، واته: ئهبی خانوو و خواردهمهنی مندال و ژنهکته دابین بکهی تا ئهگهڕیتهوه، قهرزی خهک بدهیهوه. حج کردن له ئیسلامدا ئهوهیه: له تهمن یه کجار بجیته مالی خوا، له (مهککه) ی پیروژ، لهوئ چهند جوړه خواپه رستییه که هیه بیکه ی، ئهبی بهر له چوونه حج، له گوناوه کانت تۆبه بکهیت، ئهگەر مافی خهکته له سه ربئ، ئهبی بیاندهیهوه، یان رازییان بکه ی، له دوا ی گهراڼهوت دهست به گوناوه کردن نهک یهوه.

جا که چووی بو حج، به تاییه تی برۆ (مه دینه) ی پیروژ بو سهردانی گوپی حه زره تی رسول الله ﷺ له مرگه وتی پیغه مبه ر ﷺ نوێژ بکه و له خوا بپارپوه: تا له تاوانی خۆت و دایکو باوکت خوش بی و له ئومه تی پیغه مبه ر ﷺ جیات نه کاتهوه. ئینجا سه لام له ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) بکه، هه ردوکیان له ته نیشت پیغه مبه ر ﷺ نیژاون.

ئهم پینجانه پییان ئه گوترئ: پینج روکنی ئیسلام. هه رکه سیک باوه ری نه بی و اجیبوونی یه کیک له م پینجانه، کافر نه بی.

(قَالَ: صَدَقْتَ) ئهم پیاوه نه ناسراوه گوته پیغه مبه ر ﷺ راست نه که ی (قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ) ئیمامی (عمر) فهرمووی: پیمان سه یر بوو: ئهو پیاوه پرسسیاری لی ته کاو پیشی نه لی: راست نه که ی! (قَالَ) دووباره پیاوه نه ناسراوه که پرسسیاری کردو گوته (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ) پیم بلئ ئیمان چی یه؟

بزانه: ئیمان بیروباوه ری ناو دلّه به و شهش روکنانه ی پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا ژماردونی، هه رکه سیک به یه کیک له و شه شانه باوه ری نه بی ئه وه کافر نه بی.

(قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فهرمووی: (أَنْ تُؤْمِنَ) روکنی یه که می ئیمان ئه وه یه: باوه رت هه بی (بِاللَّهِ) به هه بوونی خوا، که هه ره هه بووه و هه ره ده میتئ، زیندووه و نامرئ، هه مو شت ده زانی: چ نه یئنی چ ئاشکرا، ده بیسی و ده بیئنی، له تاریکو و پووناکی، توانای هه موو شتیکی هه یه بیکا، هه رچی بیهوئ ده یکا، گفتوگوی هه یه بی پیت و دهنگ، له هیچ شوئینی نیشته جئ نیه، هیچ شتیکی وینه ی خودا نیه و خودا وه که هیچ شتیکی نیه، پئویستی به هیچ

شَتِيك نيه، هه موو شتيك ئه و دروستي كرده و هه ئه و دروستي ئه كا، ژيان و مردن و خوشي و ناخوشي و بووني و هه ژاري، هه مووي به دهست ئه و خودايه يه.

(وَمَلَأْنٰكَتَهُ) پوكني دووه مي ئيمان: باوه پهيئانه به هه بووني فريشته ي خوا له ئاسمان و زه مين. **پيئاسه:** ئه و فريشته چينيكن خوي گه و ره له پووناكي دروستي كردن، ئه توان به هه موو شيويه كه خويان بنويئن، نه نيرن نه ميئن، خه و و خواردنيان نيه، له فرماني خوا ده رناچن. له و فريشته چواريان پله ي به رزيان هه يه:

يه كه م: (جُبْرَائِيل) وه حي ئه هيني بۆ پيغه مبه ران ﷺ. **دووه م:** (مِيكَائِيل) باران و پزق جي به جي ئه كا. **سئي يه م:** (عِزْرَائِيل) گياني گيانله به ر وه رنه گري. **چووه م:** (إِسْرَافِيل) چاوهرواني دونيا تيكدان ئه كا.

جگه له مانه: فريشته ي خوا له به هه شتيش هه ن: گه و ره كه يان ناوي (رِضْوَان) ه. هه روه ها دوو فريشته ي تر به ناوي (مونكه رو نه كي) پرسيار له مردو ئه كه ن، (كِرَام كَاتِبِينَ) كرده و ه ي ئاده ميزاد ئه نوسن، نۆزده فريشته ي تر كارگيري جه هه ننه من پييان ئه گوتري: (زَبَانِيَّة). گه و ره كه يان ناوي (مَالِك) ه، جگه له مانه ش، فريشته زۆرن هه ر خودا به خوي ئه زاني ژماره يان چه نده.

(وَكُتِبَ) پوكني سئي يه مي ئيمان ئه و هه يه: باوه رت هه بي به و كتيبانه ي بۆ پيغه مبه ران - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - هاتون له لاي خوا، كه هه موويان فهرموده ي خودان، وه كو سوحو ي حه زره تي (ئيبراهيم) پيغه مبه ر، ته ورپاتي حه زره تي (موسي) پيغه مبه ر، زه بووري حه زره تي (داود) پيغه مبه ر، ئينجيلي حه زره تي (عيسي) پيغه مبه ر - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -، ئينجا قورئاني پيرۆز بۆ پيغه مبه ري ئاخير زه مان حه زره تي (محمد المصطفى ﷺ)، به هاتني قورئاني پيرۆز ئه واني تر هه موو (نه سخ) = بي كار بون، چونكه جگه له قورئان هه موو ده ستكار بيان تي دا كراوه.

(وَرُسُلُهُ) پوكني چووه مي ئيمان ئه و هه يه: باوه رت هه بي به هه موو پيغه مبه راني خوا - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - كه ئه وانيش پياوون و راستگوو ژيرو نه ترسن، هه رچي خودا به رمووي به خه لك ي پائه گه يه نن. ژماره يان (١٢٤٠٠٠) سه دو بيست و چوار هه زار پيغه مبه ره - عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ -، هه روه كو (ابن حبان) و (حاكم) له (أبو زر) گيپراويه تيانه وه.

پيئاسه: پيغه مبه ر پياويكه خوا ناردويه تي بۆ ئه و ه ي به رنامه ي خوا به ئاده ميزادان رابگه يه ني و به خويشي ره فتاري پي بكا، ئه مه پي ئه گوتري (رَسُول) هه م (نَبِي). به لام ئه گه ر فرماني پي نه كرابو به خه لك ي رابگه يه ني، ئه مه ته نها پي ئه گوتري (نَبِي). ئينجا له و هه مووانه (٣١٥) به (رَسُول) ناو ئه بريئن. واته: ني درداو، چونكه كتيبي تاييه تيان له لاي خوا بۆ هاتوه و فرماني راگه ياندنيان پي كراوه.

وَالْيَوْمَ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟
 قَالَ ﷺ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ

ئینجا له وانهش پینجیان زۆر به پێزنو به (أولوالعزم) ناو ئه برین: حه زه تی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) ﷺ و عینهم، سهرداری هه موویان حه زه تی (محمد المصطفی) به ﷺ، ئه و پێغه مبه ری ئاخیر زه مانه، هیچ پێغه مبه ریک له دوا ی ئه و نای، به لام نابێ ده مارگیری به مانگری، ئه بی باوه پیمان به هه مووانیان هه بی: که پێغه مبه ری خودانه. ته نها ئه وه ند هه یه به یاسای ئیسلام، یاسای ئه وان له کار که وتوه، به لام ئه و شه ش پوکنه ی ئیمان هه موو پێغه مبه ران وه کو به کتری به ئومه تی خۆیان راگه یاندوه، که وابوو: ئایینی هه موویان هه ر به که، یاسایان جیا به.

(وَالْيَوْمَ الْآخِرِ) پینجه م پوکنه ی ئیمان: باوه پهیئانه به پۆژی دوا یی، که له مرده وه ده ست پێ ئه که، ئینجا له دوا ی مر دن زیندوو ئه کړینه وه، پاش ئه وه ی ئه م دونیا به گشتی تیک ئه درئ: به فوو لی کردنی حه زه تی ئیسرائیل، جاریکی تریش، فوو له (صور) ئه کاته وه هه موو گیانه له به ریک زیندوو ئه بیته وه به ره و گۆره پانی مه حشر ئه که وه پێ، ئینجا پرسیا رو وه لامان لی ئه کړی. ده ربا ره ی کرده وه ی دنیا، ئینجا ده فته ری کرده وه مان- که له دنیا نوو سرا وه- ده ماندریته وه، ئینجا چاکه و خراپه به ته رازوو ئه کیشری: ئه گه ر چاکه ت گرانه تر بوو ئه چیه به هه شت، ئه گه ر خراپه ت گرانه تر بوو ئه چیه جه هه ننه م، ئینجا که دادگای مه حشر کوتایی هات له سه ر جه هه ننه م پردیک دانه ندري: ئه بی هه موو که س به سه ری دا تیپه ری، مروّفی چاک پرگاری ئه بی، به لام مروّفی خراپ له و ی ئه که ویتته خواره وه بۆ ناو جه هه ننه م، خوا به مانپاریزی.

(وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) شه شه م پوکنه ی ئیمان ئه وه یه: باوه پ به ینی به قه زاو قه ده ر: چاکه، یان خراپه. ئه ی موسو لمان: هه رچی له م دونیا به پو ئه دا: له هه بوونی و هه ژاری خو شی و مر دن و کو شتن و غه منا کی و هه موو به سه ر هاتیکی تر، هه مووی به ویست و زانستی خوا نوو سرا وه و کات و شو یین و چه ندایه تی و چۆنیه تی بۆ دان درا وه به م جوړه دیته جی. به لام وا تیمه گه: که ئه و ها نوو سرا وه به زۆر ئه و ئی شه ت پێ ئه که ن، به لگو خوا توانای چاکه و خراپه ی دا وه ته تو، به که یفی خۆته، ئه گه ر توانایه که ت له چاکه به کار بی نی، پا داشتت ئه دریت، ئه گه ر توانایه که ت له خراپه به کار بی نی سزا ئه در ی.

ئینجا که پێغه مبه ر ﷺ ئه و شه ش پوکنه ی فه رموون (قَالَ: صَدَقْتَ) پیا وه نه ناس را وه که کوتی: راست ئه که ی. (قَالَ) دیسان پیا وه که کوتی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ) پیم بلی: چاکه چی به؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فه رمو ی (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ) چاکه ئه وه یه: خوا به رستی (كَأَنَّكَ تَرَاهُ) وه که به چاو بی بینی له کاتی په رستنی دا (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ) جا ئه گه ر نه تتوانی وه ها

فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ.

بيپه رستی که نه تو خوا ته بیینی (فَإِنَّهُ يَرَاكَ) وایه رسته که بیگومان خوا ته تو ته بیینی. مه به ست نه وه یه: نه وه نده به ترسو به بی گهر دی خوا بیه رستی: وه که به رچاوت بی، یان ته ماشات بکا.

بۆ نموونه: کریکاریک له بهردهم وه ستایه که کار بکا، بیگومان که وه ستایه که ی له به رچاو بی با شتر کار نه کا، هه روه ها نه گهر له بهر چا ویشی نه بی، به لام چا ویدی بی بکا، دیسان ئیشه که ی هه ر به باشی نه کا.

بِزَانِهِ: پێغه مبه ر ﷺ له شهوی میعراج به چاوی خۆی خۆای گه وره ی دیتوه. هه روه ها: هه موو خوا وه ن با وه ریک له به هه شتدا به چاوی خۆی خۆای گه وره ی ته بیینی، خۆای گه وره ته فهرمووی: ﴿وَجُودٌ يَوْمِنْدُ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ چه ند پوخساریک له پوژی قیامه ت نه دره وشینه وه ته ماشای خۆای خۆیان نه که ن.

(قَالَ) دیسان پیا وه که گوئی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ) پیم بلێ: که یینی دنیا و یران ته بی؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فهرمووی (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) ته وه ی پرسیا ری لی ته کری زانتر نیه له وه ی پرسیا ر نه کا، چونکه پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه ته نها خوا به خۆی ته یان زانی، هه روه که فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ له م نایه ته پیرو زه دا پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه جگه له خودای گه وره که س نایان زانی: **یه که م**: کاتی دنیا و یرانبوون. **دووهم**: کاتی هاتنی بارانی سود به خش. **سێ یه م**: به سه ره ماتی کو رپه ی ناو مندال دانه. **چوارهم**: که س نازانی به یانی چی نه کا. **پینجه م**: که س نازانی له کو ی ته مرئ.

(قَالَ) پیا وه که گوئی (فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا) پیم بلێ: نیشانه کانی دنیا و یرانبوون چی یه؟ (قَالَ) پێغه مبه ر ﷺ فهرمووی (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا) یه که له نیشانه کان ته وه یه: دایک بیی ته خزمه تکاری کیژه که ی خۆی، واته: نه وه نده بی ریزی بلاو ته بیی ته وه: که چ جوین به دایکی ته داو فهرمانی به سه ردا ته کاو خزمه تی خۆی پی نه کا (وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ) نیشانه یه که ی تر ته وه یه: ده بیینی پی خوا سه کان و (الْعُرَاةَ) بی به رگه کان و (الْعَالَةَ) هه ژاره کان و (رِعَاءَ الشَّاءِ) شوانه کان (يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ) هه موویان شانازی له سه ر یه که تی نه که ن به به رزی و جوانی کو شکو ته لاره کانیان، مه به ست ته وه یه: نا که س به چه و لی نه هاتو وه کان کاروباری خه لکی نه گرنه ده ست و پیا و ما قولان ته که ونه ژیر ده ستی نه وان.

ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟
قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ ﷺ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ ﴿﴾ رواه مسلم.

جا نه وانه تهنه دوو نيشانه ی بچووکى دونياويزانبوون، به لام نيشانه ی تر زورن به تاييه تى هى گه وره: وهک هاتنى ده جبال، هاتنه خواره وهى عيسى پيغه مبه رﷺ، گه رانه وهى رۆژ له لای رۆژئاواوه... هتد.

(ثُمَّ انْطَلَقَ) ئينجا پياوه که رۆيشت (فَلَبِثْتُ مَلِيًّا) ئيمامى (عومەر) فهرمووى: ماوهى سئ شهو مامه وه، پاش رۆيشتنى پياوه که (ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ) ئينجا چوومه وه خزمهت پيغه مبه رﷺ و فهرمووى: ئه ی عومەر (أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟) ئايا ئه زانى ئه وه کى بوو پرسىارى لى کردم؟ (قُلْتُ) منيش گوتم (اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ) خواو پيغه مبه رى خوا ﷺ زانارتن و ئه زانن، من نازانم (قَالَ) پيغه مبه رﷺ فهرمووى (فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ) ئه وه (جوبرائيل) بوو، که فريسته هى کى خوايه (أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) هاتبو فترى ئايينى پيروى ئيسلامتان بکا، تا بزائن چۆن پرسىارى ئايينى بکه ن (رواه مسلم) ئه م هه ديسه ئيمامى (موسليم) گيرايويه تيه وه.

جا بزانه: (٢٤٠٠٠) بيست و چوار هه زار جار هه زره تى (جوبرائيل) هاتوته لای پيغه مبه رﷺ. هه روه ها: له وه هه ديسه دا بۆمان ده ره ئه که وئ: که پرسىارى ئايينى پيويسته له سه ر پياوى نه زان، هه روه ها: سه حابه ی پيغه مبه رﷺ هه زره تى جوبرائيليان له سه ر شيوه ی ئاده ميزاد بينيوه، چونکه له سه ر شيوه ی فريسته یى جگه له پيغه مبه رﷺ هه چ کس ناتوانى بينئ.

﴿چهند تيگه يشتنيك لهم هه ديسه دا﴾

١- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): پئى ئه گوترئ وشه ی يه کخوابه رستى (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) چونکه واته ی (لَا إِلَهَ): هه چ په روه ردگارئك و هه چ په رستراويك و هه چ دادوه ريك نيه (إِلَّا اللَّهُ): ته نه زاتى (اللَّهُ) نه بئ، واته: هاوبه شى نيه.

٢- (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ): وشه ی دانهيئانه به پيغه مبه رايه تى هه زره تى (مُحَمَّدٌ ﷺ)، واته: باوه رکردن به هه ر شتيكى ئه وه له لای خوداوه به ئيمه ی راگه ياندوه.

٣- (أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ): باوه رت هه بئ به هه بوونى خوا: به (رُبُوبِيَّةً) = په روه ردگاربه تى خوا، به (أَلُوهِيَّةً) = خوايه تى خوا، واته: هه ر ئه وه خودايه (مَعْبُود) = په رستراوه، هه ر ئه وه خوايه (حَاكِمٌ) = دادوه ره، كه سى تر مافى په رستن و دادره وايى نيه، خواى گه وره ئه فهرموئ: ﴿إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾، واته: دادره وايى = (حَاكِمِيَّةً) ته نه مافى (اللَّهُ) يه، فهرمانى داوه: جگه له خوئى هه چ كه سى تر نه په رستن و به دادوه ر = (حَاكِمٌ) ي دانه نئ، ئه م بيروباوه ره ئايينى راسته قينه يه.

٤- (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ): به لگه يه: كه فالحچى وهه والگويه كانى په نهانى گشتيان دروزن، پيغه مبه رﷺ ئه فهرموئ: ﴿مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ: فِي أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،

كَقَرِّ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ رواه أحمد، واته: مهركه سيك بچيته لای فالچيهك، يان مهوالگوپه كي په نهانی، باوه پيشی پی کرد، به راستی نه وه کوفری کرد به و قورنانه ی بو پیغه مبه رﷺ ماتوته خواره وه.

ه- (يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ): پیغه مبه رﷺ هر کاتیک ماموستای بو شوینیک نارديان بو بانگه وازی نیسلاو شهرع فیرکردن، پی نه فهرمون: ﴿يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا﴾ رواه الشيخان، له ناییندا ریگه ی سووکترو ناسان بگرته بهر- به مهرجی له سنوور دهرنه چی- ریگای سهخت مه گرته بهر، موژده بده نه خه لک به به خته وهری دونیاو قیامت، نه م خه لکه له نایین دوور مه خه نه وه و توندو تیژی به کار مه نین.

﴿حَدِيثُ سَنِيهِم: پېنچ روکنه کانی نیسلاو (بناغه)﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گنډراوه ته وه له (عبدالله) ی کورپی نیمامی (عومه) خوا لیبان پازی بی، سه حابه یه و- یه کیکه له و چوار (عبدالله) یانه، که پېیان نه گوته: (الْعِبَادَةُ الْأَرْبَعَةُ). دووهمیان: (عبدالله) ی کورپی (عه باس). سنیهم: (عبدالله) ی کورپی (زوبه یز). چوارهم: (عبدالله) ی کورپی (عه مر) ی کورپی (عاص)، خوا لیبان پازی بی- له (مکه) له دایک بوو، له که ل باوکی دا کوچی کرد بو (مه دینه)، ماوه ی شهست سال فتوا ی داوه، (۱۶۳۰) ه ديسی گنډراونه وه، له ته مه نی (۸۶) سالی دا له (مکه) سالی (۷۳) ی کوچی، وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فهرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغه مبه رﷺ بوو (يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ) نه فهرموو: نایینی نیسلاو دامه زراوه له سهر پېنچ بناغه، پېیان نه گوته: روکن. یه که میان: (شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) شاده هیتانه به و جوړه ی گوتمان له ه ديسی (۲) مدا، نه م شاده یه پیویسته کافر بیلی که موسولمان نه بی و نه گهر موسولمانیش کافر بوو: نه بی دوویاره شاده بیئی بو نه وه ی نیسلاو بییته وه.

دووم: (وَإِقَامِ الصَّلَاةِ) نوږتکردنه، چونکه نوږتی ته واو له کرده وه ی خراب قه ده غه ی نه کا، که و ابوو: مهرجه نوږه که: به ده ستونوږ بی، جل و بهرگو شوینی نوږت پاک بی، پروت له قبيله بی، بی جموجول و پیکه نین به و گفتوگو مه که، فاتحه و ته حیات به پوختی و په وانی بخوینه و، سوجه و رکوعت ته واو بی، نه گهر نه وها نه بی نوږه که ت دروست نیه.

وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ ﴿رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ﴾.

سینه‌م: (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ) زهکات دانه، چونکه به زهکات دان ناشتی له ناو کومه‌لدا جیگیر نه‌بئ، که‌وابوو: زهکات بده به هه‌ژارو قه‌رزدارو موجه‌یدانی پړگای خوداو چه‌ند که‌سیکی تر که له شهریه‌تی ئیسلام باسیان کراوه، نه‌گه‌ر تا ئیستا زهکاتت نه‌داوه، نه‌بی په‌شیمان ببیته‌وه له‌و تاوانه‌و زهکاته‌که‌ت هه‌موو بده‌یه‌وه، چونکه مافی فقه‌یره.

چوارم: (وَحَجَّ الْبَيْتِ) حه‌ج کردنه، نه‌مه‌یان پوکنی پینجه‌مه، به‌لام له‌م پړویه‌ته‌دا کراوه به‌ چوارم، جا نه‌بی حه‌ج کردنت به‌ مالی حه‌لال بئ، ته‌نها به‌نیازی خودا بجیته‌ حه‌ج، نه‌بی چوونه مالی خودا ببیته‌ هوی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌ت له‌ تاوانه‌کانت، جا که له‌ حه‌ج کردن نه‌گه‌ر پییه‌وه، وه‌ک مندالی ساوا بئ‌گوناهی، که‌وابوو: دیسان باری خۆت گران مه‌که به‌ گونا‌ه کردن.

پینجه‌م: (وَصَوْمَ رَمَضَانَ) به‌پۆژوو‌بوونی مانگی‌په‌مه‌زانه، پۆژوو‌گرتن له‌ نه‌خۆشی دوورت نه‌خاته‌وه، پاداشی زۆرت له‌ لای خوا بۆ دابین نه‌کا، جگه له‌مه‌ش که‌ خۆت برسی بوی، به‌زه‌بییت به‌ هه‌ژارو لیقه‌وماواندا دیت‌و نه‌زانی هه‌بوونی چه‌ند خۆشه‌و نه‌بوونی چه‌ند ناخۆشه (رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ) ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گپړاویه‌تیانه‌وه.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیک له‌م هه‌دیسه‌دا﴾

۱- (شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ): هه‌ر که‌سیک به‌ زوبان نه‌م شاده‌یه بیتی‌و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ئ، نه‌ به‌ زوبان، نه‌ به‌ کرده‌وه کوفر نه‌کا، نه‌وه به‌ موسولمان دانه‌ندری، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر شاده‌ی نه‌هیتا، به‌لام له‌ نه‌ژادی نه‌ودا: باوکیکی موسولمان، یان دایکیکی موسولمان هه‌بوو، نه‌ویش به‌ موسولمان دانه‌ندری. بپروانه (شرح مسلم للنواوی).

۲- (وَأَقَامِ الصَّلَاةَ): نوێژ له‌ شه‌وی (میعراج) واجب کراوه، پوکنی دووه‌می ئیسلامه، که‌وابوو: هه‌ر که‌سیک نوێژیک، یان زیاتر له‌ نوێژیک نه‌کرد، واجبه‌ قه‌زای بکاته‌وه، هیچ جیاوازی نیه، نه‌م نوێژه‌ی به‌ قه‌سدی و ته‌مه‌لی نه‌کردبئ، یان به‌ هوی نوستن، یان به‌ هوی خه‌ریک‌بوون به‌ کاریک‌تری نه‌یکردبئ ﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ شَغَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ، ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْعَشَائِينَ﴾ رواه الشيخان، پیغه‌مه‌ره‌ﷺ له‌ جه‌نگی (خندق) ماوه‌یان نه‌دایئ نوێژی عه‌سر بکا، ئینجا له‌ نیوان مه‌غریبو عیشادا نوێژه‌که‌ی کرد.

۳- (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ): زهکات پوکنی سینه‌می ئیسلامه له‌ سالی (۲)ی کوچی واجب کراوه، که‌وابوو: نه‌گه‌ر که‌سیک زه‌کاتی له‌ سه‌ر واجب بوو و نه‌یدا، نه‌بی توبه‌ بکا‌و زه‌کاته‌که‌ش هه‌ر بدا، جا نه‌گه‌ر هاتو نه‌یدا و مرد، واجبه‌ میرات‌گه‌ره‌کان پێش دابه‌شکردنی میرات زه‌کاته‌که‌ ده‌ربکه‌ن وه‌ک قه‌ره‌زه‌کانی تری ئاده‌میزاد، نه‌گینا: میراته‌که‌یان لی‌حه‌رامه‌،

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ: فِي مَرَاكِحِ خَلْقِ الْإِنْسَانِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا - نُطْفَةً -، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ،

هَرَوَهُ كَ بَيْغِهِ مَبْرَرٌ ﷺ، ثُمَّ فَهَرَمَوْهُ: ﴿دَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، وَاتَه: قَهْرَزَى خَوَا لَهُ بَيْشْتَرَهُ كَه بَدْرِيتَهُ وَه.

٤- (وَصَوْمُ رَمَضَانَ): پۆژووی په مه زان له سالی (٢) ی کۆچی دا واجب کراوه، پوکنی چوارهمی نیسلامه که وایوو: هه رکه سیڅ پۆژووی نه گرتبو، ئه بی قه زایان بکاته وه، ئه گهر قه زای نه کرده وه و مرد، دروسته خزمیڅی خوی، یان که سیڅی تر به ئیزنی خزمه که ی بوی قه زای بکاته وه، بېغهمبر ﷺ، ئه فه رموی: ﴿مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلَيْسَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، هه رکه سیڅ پۆژووی له سه ر بون و مرد، با خزمه که ی له جیاتی وی به پۆژوو بی.

٥- (وَحَجُّ الْبَيْتِ): حه ج پېنجه مین پوکنی نیسلامه، له سالی (٦) ی کۆچی دا واجب کراوه، که وایوو: هه رکه سیڅ حه جی له سه ر بوو و نه یکردو مرد، واجبه له میراته که ی حه جی بو بکری، بېغهمبر ﷺ به پیاویڅی فه رموو: ﴿أَحْجَجُ عَنْ أَيْسِكَ﴾ رَوَاهُ النَّسَائِي، له جیاتی باوکه مرد ووه که ت حه ج بکه.

﴿حَدِيثِي چوارهم: قَوْلَانِغَه كَانِي دروستبوونی ئاده میزاد﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڤدراوه ته وه له (عبدالله) ی کورپی مه سعود، خوا لی پازی بی، ئه م (عبدالله) یه ش سه حابه یه، شه شه مین که س بوو که له (مه که که) ی پیروژ موسولمان بووه، کۆچی کرد بو مه دینه، هه ر له وی له سالی (٢٢) ی کۆچی وه فاتی کردوه، ته مه نی له شه ست سال زیاتر بوو، له لای بېغهمبر ﷺ، زور خو شه ویست بوو، له خزمه تیا ئه رویشت و له کاتی دانیشتنیا که وشه کانی بو هه لته گرتن، (٨٤٨) حه دیسی گێڤاونه وه.

(قَالَ) عبدالله ی کورپی مه سعود ئه فه رموی: (حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) بېغهمبر ﷺ بو ئیمه ی فه رموو (وَهُوَ الصَّادِقُ) بېغهمبر ﷺ راستگو یه له فه رمووده کانی خوی، هه م (الْمَصْدُوقُ) باوه پ پیکراوه له وه فه رموودانه ی له لای خوا بوی دین:

(إِنَّ أَحَدَكُمْ) هه ر یه کتیک له ئیوه (يُجْمَعُ خَلْقُهُ) خوا دروستی ئه کاو کوی ئه کاته وه (فِي بَطْنِ أُمِّهِ) له ناو زگی دایکی خوی دا (أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً) به ماوه ی چل پۆژ - که کرمی ناوی پیاوه که تیکه له به هیلکۆکه ی ئافه رت ئه بی - به شیوه ی (مَبْنَى) ئه میتیتته وه.

(ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیته پارچه خوینتیکی مه یی بو ماوه ی چل پۆژی تر (ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا ده بیته پارچه گوشتیک بو ماوه ی چل پۆژی تر.

25

نه چيته به ههشت (رواه البخاري ومسلم) ئيمامي (بوخاري) و (موسليم) گيڤاويه تيانه وه، به لام له م دووانه دا وشه (نُطْفَة) نيه، به لكو له رپوايه تي (أبوعوانة) دا هه يه.

جا وا دياره: هي وه هاش هه يه له يه كه م پوژدا تا مردني هه ر كرده وه ي به هه شتيانه نه كاو به پيچه وانهش هه يه، له بهر نه وه هه ندئ له زانا يان نه فهرموون: به دبه ختي و دواروژي خراپ بو كه سيكه: به رده وام بي له سهر كرده وه ي خراپ، نه گهر كه سيكه به رده وام بي له سهر كرده وه ي باش و به رده وام نه بي له سهر خراپه، نه مه دواروژي باش نه بي.

به هه ر جوړيك: قه زاو قه دهر نه يني يه كي تاييه ته به خوا، په رده ي له سهر نه وه نه يني يه لانه داوه بو هيچ كهس، كه وابوو: باوه پي پي به يته و زياتر لي مي كو له وه، چونكه شه يتان پي ت نه لي: نه گهر چاره نووسي تو بو به هه شت، يان جه هه ننه م بي، مانده و بوونت بو چي يه؟ خوا بپه رستي، يان نه بپه رستي هه ر ده چي ته نه وشويته ي بو ت دانراوه. به لام پيويسته تو زور هو شيار بي و به قسه ي شه يتان فريو نه خو ي، هه رده م كرده وه ي چا كه بكه، نه گهر تا ئيستا خراپه ت كرده په شيمان ببه وه ده ست به چا كه بكه.

پيغه مبه ر ﷺ فهرمو ي: ﴿هه موو كهس شو يني بو دانراوه له به هه شت، يان له جه هه ننه م﴾. پياويك پرس ي - يا رسول الله ﷺ - كه وابوو: بو پال نه دد ينه وه واز نه هيني ن؟ له وه لامدا فهرمو ي: (نيوه ده ست به كار بن، هه ركه سه نه وه ريگايه ي بو ئاسان نه كرى كه بو ي دروست كراوه).

ئينجا بزانه: بو نه وه ي زياتر دلنيا بي ي: كه چا كه و خراپه دراوه ته ده ست مرو ف، نه م حه ديسه نه خه ينه به رچاوت: ﴿عَنْ عِيَّاضٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حَفَاءَ كُلِّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ﴾ رواه مسلم، واته: خوا ي كه وره نه فهرمو ي: من به نده كاني خو م له سهر دليكي پاك و ئيسلام وه رگر دروست كردون، گومرايان هاتنه لايان و له ئايين لاياندان، واته: به هو ي شو ينيكه وتني نه وان گومرا بون.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م حه ديسه دا﴾

١- (يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا): بزانه: نه م حه ديسه باسي قوناغه كاني گوپرا ني كورپه ي ناو زگ ده كا، چونكه دروست كردني كورپه، هه ر له چل پوژده كه ي يه كه مدا ته واو نه بي، به م شيوه يه:

هه ر كاتي ك ناوي پياو چووه ناو مندال دانه ي ئافره ت، به لاي كه مي پيويستي به شه ش سه عات هه يه تا كرمي ناو ناوي پياوه كه تي كه لي مي لكو كه ي ئافره ته كه نه بي، ئينجا كه تي كه ل بوو، له دواي حه فت پوژ دروست كردني ده ست پي نه كرى و دهر نه كه وي ئافره ته كه

ناوسه، پیغه مبهړ ﷺ نه فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ خَلْقَ عَبْدٍ فِجَامَعَ الرَّجُلِ الْمَرَأَةَ طَارَ مَاؤُهُ فِي كُلِّ عِرْقٍ وَعُضْوٍ مِنْهَا، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ السَّابِعُ جَمَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَحْضَرَهُ كُلَّ عِرْقٍ لَهُ ذُوْن آدَمَ، فِي أَيِّ صُورَةٍ شَاءَ رَكَّبَهُ﴾ رواه الطبراني وابن منده، هر کاتیک خوی گه وره ویستی بهنده یه کد د روست بکا، پیاوه که ش له گه ل ثافره ته که دا جیمای کرد، تامی ناوی پیاوه که نه پرژیتته گشت دهمارو نه دنامه کانی ثافره ته که، ئینجا له پوژی حه فته مدا خوی گه وره کوی نه کاته وهو گشت دهماره کانی بۆ ناماده نه کا: له نیوان خوی و باب ئاده م، له هر وینه یه کدا خوا حه ز بکا دروستی ده کا.

واته: له پوژی حه فته مدا - له و دهمارانه - دهماریک بۆ خوی پای نه کی شی و شیوه ی خاوه نی دهماره که وهر نه گری و وی ده چی.

ئینجا به ره به ره نه م دهماره په نهانانه خوی نی ثافره ته که هه لته مژن، تا له پوژی پانزه مدا نه بیته خوی، ئینجا له دوی تو پوژی تر نه بیته گوشت و نه خشی په نهانی دل و نه دنامه کانی تری ده ست پی نه کا، ئینجا به ته و او بونی چلو دوو شه و نه خشی ناشکرای نه دنامه کانی ده ست پی نه کری، پیغه مبهړ ﷺ نه فهرموئ: ﴿إِذَا مَرَّ بِالْطُّفَّةِ ثَتَانٍ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا: وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجَلَدَهَا وَلَحَمَهَا وَعَظَامَهَا﴾ رواه مسلم، هر کاتیک چلو دوو شه و به سر تووی پیاودا پویشته له ناو مندالدانه دا، خوی گه وره فریشته یه کی بۆ نه نیزی نه خشی نه کا: گوی چاو و پیسته و گوشت و نیسقانی دروست نه کا.

ئینجا بزانه: له م س قوناغه دا: کورپه ژبانی هیه، به لام تا (۱۲۰) پوژ ته و او نه بی: گیانی نایه ته ناو لاشه که ی و ناجولی، ئینجا پیویسته: کورپه له ناو زگی دایکی دا به لای که می شه ش مانگ ته و او بکا، ئینجا بیته دهره وه، تا کو بری.

دهرباره ی نه م قوناغانه خوی گه وره نه فهرموئ: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ خوی گه وره دروستان نه کا له ناو زگی دایکتاندا، قوناغ به قوناغ له ناو س تاریکی دا، واته: تاریکی په رده ی زگ، په رده ی مندالدانه، په رده ی پزدان - ولاش - که به دوی مندالبوندا دیته دهره وه - ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

۲- (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ): بزانه: مندالی له بارچوو، نه گهر له کاتی هاتنه دهره وه گیانی تی دا بوو، واجبه بشوری و کفن بکری نوژی مردوی له سر بکری و بنیژری، به لام نه گهر گیانی تی دا نه بو، واته: به مردوی هاته دهره وه، نه وه ته نها نوژی له سر ناکری، سی یه کانی تر واجبن، هه روه ها نه گهر پارچه خوی بوو، یان پارچه گوشت بوو، به لام نه خشی ناشکرای دیار نه بو: سوننه ته له ناو په پویه کدا بیچری و ژیر خاک بکری. **جا بزانه:** نه گهر مندا ل به زیندویی نه یه ته دهره وه: نه میرات نه گری، نه میراتی ته گیری.

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ: فِي تَرْكِ الْبِدْعَةِ)

﴿عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ رواه البخاري ومسلم، وفي رواية لمسلم: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾.

﴿حَدِيسِي بَيْنَهُمْ: نَهْ كَرْدَنِي بِيدْعَه﴾

(عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) گزیداروه ته وه له دایکی ئیمانداران که ناوی (عائشه) یه، کیژی چه زده تی (نه بویه کر) صدیق بوو- خوا لییان پازی بی- بویی پیی نه گوتری: دایکی ئیمانداران. چونکه خیزانی پیغه مبه ر ﷺ بوو، له (مه که) له دایک بووه، هر له وی له ته مهنی شهن سالی دا باوکی له پیغه مبه ری ﷺ ماره کردوه، ئینجا کۆچی کردوه بو (مه دینه)، له سالی دووی کۆچی که ته مهنی بووه نو سال گواستراوه بو پیغه مبه ر ﷺ، هیچ مندالی نه بوه، له دوی پیغه مبه ر ﷺ چل سال ژیاوه، له (مه دینه) کۆچی دویی کردوه، (۱۲۱۰) حدیسی گزیراونه وه.

(قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی (مَنْ أَحْدَثَ) هر که سیك له خویه وه زیاده یه که پیدا بکا (فِي أَمْرِنَا هَذَا) له کاروباری ئیمه: که ئایینی ئیسلامه (مَا لَيْسَ مِنْهُ) نه و شته زیاده به لگهی وه های نه بی، که په یوه ندی به ئایینه وه هبی (فَهُوَ رَدٌّ) نه وه لی وه رناگیری و نه دریته وه به سه ری، هم سزاش نه درئ، که وابوو: هر شتیکی ئایینی که ده کرئ: به فهرمانی خواو پیغه مبه ر ﷺ نه بی و له سه ر بناغهی قورئان و حدیس نه بی، نه وه خوا وه ری ناگری (رواه البخاری ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گزیراویه تیا نه وه.

(وَفِي رَوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ) له ړیگه یه کی تری (موسلم) به م جوړه یه: فهرمویه تی (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) هر که سیك کرده وه یه کی ئایینی بکا که به فهرمانی ئیمه نه بی، نه وه لی وه رناگیری و نه دریته وه به سه ری.

بو نمونه: نه گهر له کاتیکی تاییه تی دا نویتیک بکه ی که له شهر عدا نه بی، یان هر جوړه خوا په رستی کی تر بکه ی له شهر عدا نه بی، یان شیوه ی خوا په رستی بگوړی بو شیوه یه کی تر، یان که می بکه ی، یان زیادی بکه ی، نه وه هیچیت لی وه رناگیری و له لای خوا به تاوانبار دانه ندری، به لاه نه و شته زیاده یه له ئاییندا: نه گهر به ړیگه یه کی شهرعی بوو: نه مه باشه و خوا وه ری نه گری، هر وه که له حدیسی (۲۸) دا باسی نه که یین- إن شاء الله- که پوونکه ره وه ی نه م حدیسه یه.

ئینجا بزانه: پیغه مبه ر ﷺ ئیمه ی ناگدار کردوته وه که به هو ی کام ړی باز تووشی گومرایی نه بین و له ئایینی ئیسلام دور نه که وینه وه، به م فهرمووده شیرینه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾.

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَتَسْعُنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرٍ ضَبًّا لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟ ﴿رواهُ الشَّيْخَانُ، وَاتَهُ: ثَيَّوَهْ به شَوَيْنَ پَه وَشَتَى ئَه وَانَهى پَيَّشَه خَوْتَان ئَه كه وَن وَ پَيَّازى ئَه وَان ئَه كَرْنَه بهر، بَسْت به بَسْت وَ كَرَن به كَرَن، ئَه كَرَن وَان بَجْنَه ناو كُونى سوسَه مار، ثَيَّوَهْش به شَوَيْنَانْدَا ئَه چَن، گوْتَمَان: ئَهى پَيَّغَه مَبَه رى خوا، مَه به سَتَت ئَه وَه يَه: كه ئَيْمَه شَوَيْن جوله كه وَ دِيَانَه كان=فَه لَه ئَه كه وَين؟ فَه رَمُووى: ئَه دى كه سى تر هَه يَه؟ وَاتَه: مَه به سَتَم ئَه وَانَه.

﴿چَه نَد تَيَّگَه يَشْتَنِيْكَ لَه م حَه دِيْسَه دَا﴾

۱- (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا، مَا لَيْسَ مِنْهُ: ئِيْمَامى (الشَّافعى) ﷺ ئَه فَه رَمُووى: (مَا أَحَدَثَ وَخَالَفَ كِتَابًا أَوْ سُنَّةً أَوْ إِجْمَاعًا أَوْ أَثَرًا، فَهُوَ الْبِدْعَةُ الضَّالَّةُ، وَمَا أَحَدَثَ مِنَ الْخَيْرِ وَلَمْ يُخَالَفْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ الْبِدْعَةُ الْمَحْمُودَةُ)، مَه ر شَتِيْكَ لَه ئَايِنْدَا پَه يدا بَكْرِئ وَ دَرَايَه تى لَه كَهَل قورئان، يان حَه ديس، يان ئيجماع، يان فَه رمووده يَه كى سَه حابه كان مَه بى، ئَه وَه (بِدْعَه)ى گومرا (قَبِيْحَه) يَه، وه مَه ر كاريكى چاكه پَه يدا بَكْرِئ وَ دَرَايَه تى لَه كَهَل ئَه م چوارانَه نَه بى، ئَه وَه (بِدْعَه)ى باشَه (حَسَنَه) يَه.

مَه روه ما ئِيْمَامى (النَّوَاوى) ش لَه (تَهْذِيْبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَةِ) دَا ئَه فَه رَمُووى: (الْبِدْعَةُ الْحَسَنَةُ) مَه يَه، (الْبِدْعَةُ الْقَبِيْحَةُ) ش مَه يَه. وَاتَه: مَه ر شَتِيْكَ لَه دَوَاى چَه رْخى پَيَّغَه مَبَه ر ﷺ وَ سَه حابه پَه يدا بَكْرِئ، يَه كَيَّكَه لَه دوو (بِدْعَه) يَه.

۲- (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا): مَه به سَت فَه رمانى خواو پَيَّغَه مَبَه ر ﷺ، چونكه پَيَّغَه مَبَه ر ﷺ ئَه فَه رَمُووى: ﴿إِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، باشْتَرين فَه رمووده: قورئانى پيروزه، باشْتَرين رَيَّگَه: رَيَّازى پَيَّغَه مَبَه ر ﷺ، خراپْتَرين كار: پَه يدا كراوه كانن لَه ئايين، گشت كاريكى پَه يدا كراو بِيْدَعَه يَه، گشت بِيْدَعَه يَه كيش گومرا بونَه. كه وَاَبُو: مَه به سَت به (بِدْعَه) ئَه وَه يَه: لَه سَه رده مى پَيَّغَه مَبَه ر ﷺ وَ سَه حابه كانى دَا نَه بوبى.

۳- (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) به رِستَهى (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا) ئَه به سَت رِيْتَه وَه، تاكو بتوانين بَلَّيْن: چا پَكْرِدى قورئان مَه رچَه نَد (بِدْعَه) يَه - چونكه تازَه پَه يدا كراوه - به لَام (بِدْعَه حَسَنَه) يَه چونكه كاريكى چاكه وَ ئَه جِيْتَه ژِيْر فَه رمانى پَيَّغَه مَبَه ر ﷺ كه ئَه فَه رَمُووى: ﴿بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ، لَه جِيَاتى مَن بگَه يِنَنَه ئوممه تَم مَه رچَه نَد يَه ك ئَايَه تيش بى.

كه وَاَبُو: به گوِيْرَهى فَه رموودهى ئِيْمَامى (الشَّافعى) ﷺ رِستَهى (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) تَه نَهَا ئَه وَ جَوْرَه كرده وَانَه ئَه كَرِيْتَه وَه: كه هِيچ سَه رچاوه يَه كى نَه بى لَه م چوار سَه رچاوانَهى

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ: فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَالْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ،﴾

باسی کردون: وهكو جگهره کیشان، پيش تاشين، رهنگکردنی مزگه وته كان، گومبهت دروستکردن له سهر گورپه كان... همد، نه مانه گشتی (بِدْعَةِ قَبِيحَةٍ) نهو زور زور جياوانن له گهل چاپکردنی قورپان؟! .

﴿حَدِيثُ شَهْشَه: حَرَامٌ وَحَلَالٌ وَخَوَاطِرُ اسْتِنَ لَهُ حَرَامٌ﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گپدراوه ته وه له (نوعمان) ی کوری (به شیر) خوا لییان پازی بن. خوی و باوکی سه حابه نه، له سالی (۲) ی کوچی - یه که م مندالی (أنصاري) بوو که له دوی هاتنی پیغه مبه ر ﷺ بو مه دینه - له دایک بووه، ته مهنی (۸) سالان بوو که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، (۱۱۴) حدیسی گپراونه وه، له سالی (۶۴) ی کوچی وه فاتی کردوه. (قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموئ: گویم له پیغه مبه ر بوو.

بزافه: له کاتی مندالی دا نه م فهرموده ی گوئ لی بووه، که و ابو: پیویسته مندالان دهرسی فهرموده ی پیغه مبه ریان پی بگوترئ (يَقُولُ) پیغه مبه ر ﷺ نه یفهرموو: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ) حلال ناشکرایه: هرچی خواو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویتیان حلاله. یان بی ده نگییان لی کردبی، نه وه حلاله (وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ) هره وه ها حرام ناشکرایه: هرچی خواو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویتیان حرامه. نه وه حرامه.

بزافه: یه که ده نگی سه حابه ی پیغه مبه ر ﷺ، یان زانایانی ثابینی نیسلام له سهر حلالی، یان حهرامی شتیك، وهك فهرموده ی خواو پیغه مبه ر ﷺ ره فتاری پی نه کرئ، نه م جوړه یه که ده نگی یه پی نه گوترئ (إِجْمَاع)، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ﴾ رواه الترمذی، واته: خوا ی گه وره زانایانی نومم ته به تیكرایی له سهر هیچ گومر ابوونيك کونا کاته وه.

(وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ) وه له نیوان حلال و حرامدا چه ند شتیکی ویکجویي هه نه: وهك حهرام وایه، وهك حلال وایه (لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ) نه م جوړه شتانه زور که س نایان زانی، چونکه لایه نی حهرامییان ناشکرا نیه، لایه نی حلالیشیان ناشکرا نیه؟ له بهر نه وه ی دوو فهرموده ی دژ به یهك له و بابته هه یه و لییان تی ناگا دژایه تی لایبا، یان زانایان به دوو جوړی دژ به یه کتر نه و فهرمودانه یان پوون کردوته وه، یان دوو جوړه (فتوا) ی دژ به یه کتر دراوه: یه کیکیان نه لی حهرامه. یه کیکیان نه لی: حلاله. جا له بهر نه مه پی نه چی حلال بی و پیش نه چی حهرام بی، که و ابو: نه بیته شبوهات.

فَمِنْ أَتَقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنْ حَمَى اللَّهُ مَحَارِمَهُ، أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(فَمِنْ أَتَقَى الشُّبُهَاتِ) جا هر که سیټک واز له شوبوهات بیتي و خوی بیاریزی له و شته ی گومانی هر پامی تی دا مه یه (فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ) به راستی نه و که سه پاکانه ی بو ئایینی خوی کرد (وَعَرْضِهِ) هر وده ها پاکانه ی بو نابرووی خوی کرد.

که و ابو: نه ی موسولمان، نه گهر دوو دل بووی له شتیکا: ئایا هر پامه، یان هر لاله، وه خواردن و کرپنی مالی که سیټک که مالی هر پامی مه یه، نه وه هر چهن خواردن و کرپنی دروسته، به لام نه تو وازی لی بیته و ماله که مه کره و مه یخو، به م وازه تانه ئایینه که ت نه پاریزی و نابروه که شت نه پاریزی و که س به خراپه باست ناکا.

(وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ) هر که سیټک بکه ویتته ناو شوبوهات و بلئ: چونکه به ناشکرایی هر پام نیه وازی لی ناهیتیم (وَقَعَ فِي الْحَرَامِ) نه و که سه نزیکه بکه ویتته ناو هر پام (كَالرَّاعِي) نه و که سه ی نه که ویتته ناو شوبوهات وه شوانتیک وایه (يَرْعَى) مه پ بله و پیتنی (حَوْلَ الْحِمَى) له ده وده ی پاوانتیک، واته: له وه پگه ی قه ده غه کراو (يُوشِكُ) زور نزیکه (أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ) نه و مه په بکه ویتته پاوانه که و بیخوا، شوانه که ش سزا نه درئ، بر وانه هر دیسی (۱۱) و (۲۷).

واته: نه و که سه ی گوئ ناداته شتی گومان لی کراو، وه نه و مه په مه ترسی لی نه کرئ تووشی هر پام بیئ، به هو ی گوئ مه دییی خوی و به سووک زانینی شوبه.

(أَلَا) ناگادار بن: (وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى) هه موو کار به ده ستیک شتیکی پاوانکراوی هه یه و سنووری بو داناو، هر که س سنووری بشکینئ سزای نه دا (أَلَا وَإِنْ حَمَى اللَّهُ) ناگادار بن: پاوانکراوی خوا (مَحَارِمُهُ) نه و شتانه یه که هر پامی کردون و سنووری بو داناو، هر که س سنووری خوا بشکینئ سزای نه دا، ئینجا نه و که سه ی خوی له شوبوهات ناپاریزی با بزانی: له سنووری خوا نزیک که توتته وه مه ترسی لی نه کرئ سنووری بشکینئ و بکه ویتته ناو هر پام.

(أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ) ناگادار بن: له ناو لاشه ی ئاده میزادا پارچه گوشتیک هه یه (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گهر نه م پارچه گوشته باش بوو و بو خوا گونجا، هه موو لاشه و نه دمانانی ئاده میزاد باش نه بی و بو خوا نه گونجی (وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گهر خراپ بوو و له گه ل خودا نارپک بوو، هه موو لاشه و نه دمانی ئاده میزاد خراپ و نارپک نه بی (أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ناگادار بن: نه م پارچه گوشته دلی ئاده میزاده (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نه وه.

لهم فہرموودہیہ بۆت دہرکہوت: دل سہرکردہی ہہموو ئہندامی ئادہمیزادہ، ئہگہر سہرکردہ پیاوی چاک بئ، سہربازہکانیش باش ئہبن، کہوابوو: ہہرکہسئک دلی لہگہل خوا راست بئ، ہہموو کارو کردہوہکانی باش ئہبئو خوی دور ئہگرئ لہ حہرامو شوبوہاتو ہہموو فہرمانئکی خوا جئ بہجئ ئہکا، بہلام ئہگہر دلی لہگہل خوا نارئیک بوو، کردہوہشی نارئیک ئہبئو گوئ بہ حہرام ناداو لہ خوا ناترسیو فہرمانی خوا جئ بہجئ ناکا.

ئہم فہرموودہیہ بہلگہیہ بۆ دہمکوتردہوہی ئہو کہسانہی ئہلئین: ئئمہ دلمان پاکو بئ گہردہو نوئژکردن و خواپہرستی مہرج نیہ. بہلام ئہمہ راست نیہ، ہہروہک لہم حہدیسہ پیرۆزہدا بۆمان پۆن بۆوہ: کہ بیروباوہری تہواو بہ خواو بہ پیغہمبہر ﷺ ئہوہیہ لہ ناو دلدا جئگیر بئو کردہوہی باشیش بہلگہیہ لہ سہر ئیمانی تہواو، چونکہ کاتئک مرؤف گوناہ ئہکا، دلی پہش ئہبئ، جا ئہگہر پہشیمان بۆوہ، دلی پاک ئہبیئتہوہ، ئہگہر بہردہوام بئ لہ سہر خراپہو گوناہ، ئہوہ دلی ہہر پہش ئہبئو مہترسی بئ باوہری لی ئہکرئ، چونکہ ہہر لہ پشکہ بارانہکان لافاو ہہلئہستیو دونیا ویران ئہکا.

کہوابوو: بہردہوام ہہول بدہ بۆ پاککردنہوہی دلت: بہ خواپہرستیو پہشیمانبوونہوہ لہ گوناہ، بہ وازہینان لہ حہرامو شوبوہات.

ئینجا بزائہ: ئہگہر کردہوہکانیش باش بئ، بہلام بۆ خوا نہبئ، خوی گہورہ وہری ناگرئ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواہ مُسْلِم، واتہ: خوی گہورہ تہماشای وینہی پوخسارو مالتان ناکا، بہلام تہماشای ناو دل و کردہوہکانتان دہکا: ئایا بۆ خواہ یان بۆ دونیایہ.

﴿چہند تیگہیشتنئیک لہم حہدیسہدا﴾

۱- (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ): **بزائہ:** (تَقْوَى)، واتہ: لہ خواترسان، ئہوہیہ: خوی گہورہ لہو شوئنانہ نہتبئین: کہ لی قہدہغہ کردوی، لہو شوئنانہ گومت نہکا: کہ فہرمانی پی کردوی. کہوابوو: دورکہوتنہوہ لہ (شُبُهَات) بہشیکی (تَقْوَى)یہ، ہہروہک پیغہمبہر ﷺ ئہفہرموی: ﴿لَا يَبْلُغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَالًا بَاسًا بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَاسُ﴾ رواہ الترمذی، واتہ: بہندہ ناگاتہ پلہی لہ خواترسان، تا واز لہ شتی بیگومان دئین لہ ترسی شتی گومانلئیکراو. بروانہ حہدیس (۱۸).

۲- (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): **بزائہ:** کہوتنہ ناو شتی گومانلئیکراو، ہہر لہ خوی دا تاوانہ، کہوابوو: بہ سووکی تہماشای گومانلئیکراو و گوناہی بچوک مہکەو نۆد لیان بترسہ، چونکہ پیغہمبہر ﷺ ئہفہرموی: ﴿يَاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ: فِي النَّصِيحَةِ)

﴿عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يَهْلِكَهُ﴾ رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ، وَاتَه: نَاكَدَارِي خُوتَانِ بِنِ لَه گوناوه سوکه کان، بَیْگومان نَم گوناوه سوکانه له سه ر مَرُوف کُؤ نُه بنه وه، تا مالویرانی نُه کَن.

۳- (إِذَا صَلَّحْتَ صَلَاحَ الْجَسَدِ كُلِّهِ): چَه د کِه سَیْک هه یه: فَریو یان خواردوه و نُه لَیْن: ده ی ده ی خوار زور به رِه حمه، نُه گهر چاکه شمان نه بی هه ر لَیْمَان خُوش نُه بی، چُونکه بیرو باوه رِمان به خوار زور به هَیْزه. به لَام نایا نُه مه راسته؟! ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنَّى وَلَا بِالْتَّحَلَّى، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ﴾ رَوَاهُ ابْنُ التَّجَارِ وَالِدِيلَمِي، نَیْمَان به خُوزگه یی و گه تَوگُوی جَوَان نِیه، به لَکو نَیْمَانِ تَه وَاو نُه وه یه له ناو دَلْدا جَیْگِیر بی و کرده وه ی چاکِش شاهیدی نُم نَیْمَانه بی.

﴿حَدِيثُ حَقِيقَتِهِمْ: نَامُوزْگَارِي﴾

(عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گَیْردِراوه تَه وه له (تَه مَیْمِی) (الدَّارِي). نُم به رَیْزه له پَیْشدا دِیَان بوو، له سَالِی (۹) ی کُؤچِی له خِزْمَت پَیْغَه مَبه ر ﷺ مَوسُولْمَان بووه، له سَالِی (۴۰) ی کُؤچِی له فِه له سَتِین وه فَاتِی کردوه، (۱۸) حَه دِیسی گَیْراو نُه وه. نُه فه رَمُوی: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ) پَیْغَه مَبه ر ﷺ فه رَمُوی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ) کُؤله گه ی نایینی نَیْسَلَام بَرِیْتِی به له نَامُوزْگَارِی و دَلَسُوزِی.

نَامُوزْگَارِی نُه وه یه: به رْزه وه ندی که سَیْکَت بوئو رَای خُوتِی به دَلَسُوزَانه و به بی گهر دی بُو بَلِی. (قُلْنَا: لِمَنْ؟) نَیْمَه ش گُوتْمَان: نَامُوزْگَارِی بُو کِی؟ (قَالَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) پَیْغَه مَبه ر ﷺ فه رَمُوی: نَامُوزْگَارِی دَلَسُوزِی به بُو خَوای گه وره: که خُوشْتَرَت بوئو له هه مَوسُ شَتِک، باوه رت پَیْی هه بی و له فه رْمَانِی دهر نه چِی و به تَه وای بی په رستی.

(وَلِكِتَابِهِ) نَامُوزْگَارِی به بُو قورْپَانِی پیرْوز: باوه رت پَیْی هه بی و بیخوِیْتِی و به خه لکی پابگه یه نی و پوونی بکه یه وه.

(وَلِرَسُولِهِ ﷺ) نَامُوزْگَارِی و دَلَسُوزِی به بُو پَیْغَه مَبه رِی خَوَا ﷺ، خُوشْت بوئو باوه رت پَیْی هه بی و له فه رْمَانِی دهر نه چِی.

(وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ) نَامُوزْگَارِی و دَلَسُوزِی به بُو پَیْشَه وایانی مَوسُولْمَان: دزایه تیایان نه که ی نُه گهر له سنووری نَیْسَلَام دهر نه چن، فه رْمَانِی نُه وَا ن جِی به جِی بکه ی نُه گهر تا وَا ن نه بی، زو یَا نَت باش بی به رَا مَبه ر نُه وَا ن (وَعَامَّتِهِمْ) نَامُوزْگَارِی و دَلَسُوزِی به بُو هه مَوسُ مَوسُولْمَانَان: رَیْگای چاکِیَان پَیْ بَلِی، له خِرَپَه قه ده غه یَان بکه ی، زِیَانِیَان له سه ر لَابده ی، سو دِیَان پَیْ بگه یه نی (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) نَیْمَامِی (مَوسُ لَیْم) گَیْراو یه تی هه.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ: اللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾
رواه البخارى ومُسلم.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیك له‌م چه‌دیه‌دا﴾

۱- (الَّذِينَ النَّصِيحَةُ): نامۆزگاری واجیبکی‌نایینی‌یه وه‌کو نویژو زه‌کاتو... هتد
﴿عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنَّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ﴾
رواه الشيخان، واته: په‌یمانم له‌گه‌ل پی‌نغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ست: له‌سه‌ر نویژو کردنو زه‌کات دانو نامۆزگاری‌کردنی گشت موسولمانیک.

۲- (وَالْأَمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتُهُمْ): پی‌ویسته نامۆزگاری خه‌لك به‌گفتوگۆی نه‌رمو له‌جی بی، تا‌کو سودی هه‌بی (قَالَ بَعْضُ السَّلَفِ: مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَهِيَ نَصِيحَةٌ، وَمَنْ وَعَظَهُ عَلَى رُؤُوسِ النَّاسِ فَإِنَّهَا وَبَّخَةٌ)، واته: هه‌ر که‌سیک به‌نه‌ینی نامۆزگاری برای خۆی بکا، ئەمه به‌راستی نامۆزگاری‌یه، وه‌هه‌ر که‌سیک له‌به‌رچاوی خه‌لك نامۆزگاری بکا، ئەمه به‌راستی پووشتکینو سه‌رشۆپی کردوه.

پی‌شینیه‌ی کورد گوتیانه: (مار به‌گۆته‌ی خو‌ش له‌کونه‌که‌ی دیته‌ده‌روه).

﴿چه‌دیه‌ی هه‌شته‌م: نه‌ینی ناو دل له‌سه‌ر خودایه﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گتێ‌دراوه‌ته‌وه له‌ (ابن عمر) خوا لی‌یان رازی بی (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پی‌نغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ) فه‌رمانم پی‌کراوه: له‌گه‌ل کافران جه‌نگ بکه‌م (حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) تا‌شایه‌دی ئەده‌ن: جگه‌له‌ (الله) هه‌چ خودایه‌ک نیه، وه‌ (محمد ﷺ) نێ‌دراوی خوایه (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ) وه‌ تا‌ئهو پی‌نج نویژانه به‌رێک‌وپێکی ده‌که‌ن (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ) وه‌ تا‌زه‌کات ئەده‌ن به‌ته‌واوی.

(فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ) جا‌کاتی‌ک شاده‌و ئی‌مانیان هه‌تاو نویژیان کردو زه‌کاتیان دا (عَصَمُوا مِنِّي) ئەپاریژن له‌من (دِمَاءَهُمْ) خو‌یینیان (وَأَمْوَالَهُمْ) مالیان، چونکه‌بونه‌ته‌برای ئی‌مه‌ی موسولمان، واته: خو‌ینو مالو ناموسی‌ان قه‌ده‌غه‌یه‌ده‌ستی لی‌بدری (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ) مه‌گه‌ربه‌مافیتی شه‌رعی ئیسلامی پاراستنی نه‌می‌تی: وه‌ک که‌سیک بکوژی ده‌کوژی‌ته‌وه، یان له‌ئیسلامه‌تی په‌شیمان ببی‌ته‌وه ده‌کوژی، یان زیان له‌که‌سیک بدا ئەبی‌تۆله‌ی بداتی (وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى) ئی‌مه له‌دو‌نیا ئەوها په‌فتاری له‌گه‌ل ده‌که‌ین، لی‌پرسی‌نی نیازی ناو دلی له‌سه‌ر خودایه له‌رۆژی‌نوابی‌دا (رواه البخارى ومُسلم) ئی‌مامی (بوخاری) و (موسلیم) گتێ‌راویه‌تیانه‌وه.

له فەرموده به بۆمان دهرئه كه وئ: نوێژ نه كه رو زهكات نه دهر ئه گهر تۆبه نه كه ن ئه بى بكوژرێن، به لام پۆژوونه گر ناكوژرێ و ئه خرىته به ندىخانه تا مانگى پهمه زان كوتايى دئ، خواردن و خواردنه وهشى به پۆژ لى قهدهغه ئه كرى، ههروهها ئه وهى خه ج نه كا له دونيادا سزا نادرئ، ههروهها لى كۆلینه وهى ناو دللى خه لك له سهر ئیمه نیه و له سهر خودایه.

ئینجا بزانە: بۆ ئیمه دروست نیه خۆمان تیکه لى ناو دللى خه لكى بکهین، ههركه سیک له بهر چاوى ئیمه موسولمان بئ، ئیمهش ئه لێین: موسولمانه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ﴾ رواه البخاري، واته: ههركه سیک ئه م پێنج نوێژه بکا، پوو له قیبه لى ئیمه بکا، دهستكوژى ئیمه بخوا، ئه وه موسولمانه و په یمانى خواو پیغه مبه رى پى دراوه: كه خوێن و مالى بپارێزرئ.

﴿چه ند تیکه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (حَتَّى يَشْهَدُوا... إلخ): **بزانە:** به ته نها شاده هیتان مروؤ ئه بیته موسولمان، ئه گهر به كرده وه، یان به زوبان كوفر نه كا نابى بكوژرئ، كه وایوو: كوشتنى نوێژ نه كه رو زهكات نه دهر، به هوى تاوانه كه یه، نه ك به ناوى كوفر، چونكه پیغه مبه رى ﴿ثَهْرَمَوَى: ﴿مَنْ أَصْلَ الْإِيمَانِ: الْكَفُّ عَمَّنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يُكْفَرُهُ بِذَنْبٍ، وَلَا يُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ﴾ رواه أبو داود، واته: یه كێك له بنچینه كانى ئیمان: وازهیتانه له و كه سه ی شاده ی هیتاوه، به هیچ گونا هیک كافر ی نه كه ینو به هیچ كرده وه یه ك له جوغزى ئیسلام دهر ی نه كه ین.

۲- (وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ): زانایانى ئیسلام له سهر ده مى سه حابه وه تا ئیستا یه كده نگن: له سهر ئه وهى: هه ر كه سیک باوه رى به واجیبوونى نوێژ نه بئ، ئه وه كافر ه. واته: داوا ی ئیسلامبوونه وهى لى ته كرى، ئه گهر موسولمان نه بۆوه، ئه كوژرێ و نوێژى له سهر ناكرێ و له گوپستانی موسولمانان نانیژرئ، به لام ئه گهر باوه رى به واجیبوونى نوێژ هه بوو و له بهر ته مبه لى نه یته كرد، ئه وه كافر نیه، به لكو داوا ی نوێژ كردنى لى ته كرى جا ئه گهر نوێژى نه كرد، گه وره ی موسولمانان ئه یكوژئ.

۳- (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ): زهكات نه دهر ئه گهر باوه رى به واجیبوونى زهكات نه بو ئه ویش كافر ه، به و جوړه ی باسما ن كرد په فتارى له گه ل ئه كرى، به لام ئه گهر باوه رى به واجیبوونى زهكات هه بوو، له بهر به خیل ی نه یته دا، ئه وه گه وره ی موسولمانان به زۆر لى وه رنه كرى، جا ئه گهر نه داو جهنگى كرد، ئه وه جهنگى له گه ل ئه كرى، ههروهكو ئیما مى (أبو بكر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جهنگى له گه ل كردن.

به لگه: له سهر كوشتنى نوێژ نه كه رو زهكات نه دهر- جگه له م هه دیسه- خوا ی گه وره ئه فه رموى: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ ئه گهر له كوفره كه یان

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ: فَعَلَ الْمَأْمُورَاتِ وَتَرَكَ الْمَنْهَيَّاتِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ﴾ رواه البخاري ومسلم.

توبه یان کردو نوڙڙيان کردو زه کاتيان دا، وازيان لي بيئن واته: نه گهر نوڙڙيان نه کردو زه کاتيان نه دا بيان کوڙن.

۴- (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ): نه و ما فانه ی نیسلام که ریځای کوشتنی موسولمان نه دهن: وهکو زینای پیاوړیک، یان ثافره تیک که جیماعیکي حلالی کردبی، یان وهکو مروفتیک به کیکی تری به ناهق کوشتبی، یان مروفتیک له دین وهرگه رابی، یان نه و که سانه ی مان نه گرن له نه نجامدانی شهریعتی نیسلام، که پیان نه گوتری: (الْمُتَمَنِّعُونَ مِنَ الشَّرَائِعِ)، واته: نه و که سانه ی به کومه ل بریار نه دهن: له سهر نه کردنی واجبیك، یان له سهر کردنی حه پامیک نه وانه ش وهکو زه کات نه دهره کان جه نگیان له گه ل نه کړی، تا ملکه چی شهریعتی نیسلام نه بن.

﴿حَدِیْسِ نَوْبِهِم: بِهِ جِيْهِنَانِيْ فِهْرْمَانِيْ پِنَغِه مَبْرُو ﷺ وَازِهِنَانِ لِه قَهْدَغِه كِرَاوْمَكَان﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): گيږدراوه ته وه له (نه بوهره پره) خوا لي پلای بی، سه حابه یه، له سالی (۶) ی کوچی موسولمان بووه، له تمه نی (۷۸) سالی دا له سالی (۵۷) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه، له هه موو سه حابه کان زوړتر حه دیسی له بهر بون (۵۳۷۴) حه دیسی گيږاونه وه.

(قال) نه فهرموئ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ): گویم له پیغه مبرو ﷺ بوو نه یفهرموو: (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ) هه رچی له نیوهم قه دهغه کرد، واته: فهرمووی مه یکه (فَاجْتَنِبُوهُ) خوټانی لي پیاړیزن و به هیچ جوړیک مه یکه (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ) وه هه رچی فهرمانی کردنم پی دان، واته: فهرمووی بیکه (فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) هه رچه ندی له توانا تاندا هه یه بیکه.

ليړه دا بومان دهره که ویت: که وازهینان له خراپه، زیاتر بایه خی پی نه درئ له کردنی چاکه، چونکه به هیچ جوړیک خراپه په سهند نه کراوه و نابی بکړی.

(فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) نه ته وه کانی پیش نیو له بهر نه وه خوا له ناوی بردن (كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ) چونکه به بی پیویست پرسپاری زوړ بی سودیان له پیغه مبران نه کرد (وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ) هه روه ها دژ به فهرمانی پیغه مبرانی خوټان نه جولانه وه (رواه البخاري ومسلم) نیامی (بوخاری) و (موسلم) گيږاویه تیانه وه.

ليړه دا مه به ست پرسپار کردنی بی که لکه، چونکه پرسپار کردنی کاروباری نایینی پیویسته له سهر هه موو موسولمانیک.

ههروهه بزانه: نهگه ر ئيمهش دژ به فرمانی پيغه مبهريخومان ﷺ بجليينه وه له ناوچوونمان نيزيکه، که وابوو: به هيچ جورک سنووری خواو پيغه مبهريخومان ﷺ مه شکينه.

ئينجا بزانه: هه رکه سيک له فرمانی پيغه مبهريخومان ﷺ ده رچي: نيشانه ی نه وه به که پيغه مبهريخومان ﷺ خوش ناوي، وه هه رکه سيک پيغه مبهريخومان ﷺ خوش نه وي نيشانه ی که م باوه ري به، وه نهگه ر به پيغه مبهريخومان ﷺ نه زانی نه مه کافره ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، واته: باوه ري هيچتان تهواو نيه، تاكو مني له دايك باوكو منداله كاني خوي و له گشت خه لکي تر خوشتر نه وي.

﴿چهند تيگه يشتنيك له م چه ديسه دا﴾

۱- (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ): ده قی ئه م فرموده ده و نهگه يه ني: که واجبه له هه موو جوړه قه ده غه کراويک خومان بپاري زين، جا که م بي، يان زور بي، هه رچند به رژه وه ندی گشتی، يان تاييه تيش تيك بچي.

ئينجا هه ر له سه ر بناغه ی ئه م فرموده ده، قاعیده ده کی (أَصُولُ الْفَقْه) ی بنيات نراوه، که نه لي: (دَرْءُ الْمَقَاسِدِ أَوْلَىٰ مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) واته: لادانو لابردي خراپه كان له پيشتره له وه ده سته ينانی به رژه وه نديه كان.

که وابوو: خواردنه وه و کرين و فروشتنی شه راب حه رپامو واجبه قه ده غه بکري؟ چونکه زيان له عه قل و دين نه دا، هه رچند به رژه وه ندی شه رپاخانو شه رپافروشه كانيش تيك بچي.

۲- (وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده قی ئه م فرموده ده و نهگه يه ني: که واجبه به گویره ی توانا فرماني کراوه كان بکه ين، هه روه ک خواي گه وره نه فرموي: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واته: تا تواناتان هه يه له خوا بترسن.

ئينجا هه ر له سه ر بناغه ی ئه م تايه تو چه ديسه، قاعیده ده کی (أَصُولُ الْفَقْه) ی بنيات نراوه، که نه لي: (مَا لَا يَذْرُكُ كُلُّهُ، لَا يَثْرُكُ جُلُّهُ) واته: هه ر شتيك ناگونجي هه مووی بکري، واز له کردنی به شه زوره که ی ناهيتدری.

که وابوو: نهگه ر که سيک ته نها به شي رووخساری ناوی ده ست که وت، نه بي به کاری بي ني، ئينجا ته يه موم بکا. هه روه ها نهگه ر ناو و گليشي ده ست نه که وت: واجبه به بي ده سته نويزی نويزه که هه ر بکا، جا کاتيک ناوی ده ست که وت قه زای بکاته وه.

۳- (فَاجْتَنِبُوهُ... مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده قی ئه م دوو فرموده ده و نهگه يه نن: قه ده غه کراو به هيچ جورک نابي بکري، به لام فرماني کراو به گویره ی توانايه، که وابوو: نهگه ر هو يه کی رهوا هه بوو، دروسته، يان واجبه: فرماني کراو نه کري.

(الْحَدِيثُ الْعَاشِرُ: فِي اكْتِسَابِ الْحَلَالِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ،

تینجا هر به به لگه ی ثم حدیسه و له سر بناغه ی (قاعدہ) ی پابردو- (دَرءُ الْمَفَاسِدِ
أَوَّلَى مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ-) واجبه: موسولمان واز له فرمانی پکراو بیئی نه گهر به هوی
کردنی فرمانی پکراوه که مه ترسی روودانی قده غه کراویک هه بوو:

بُوَ نَمُوْنُهُ: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْلَا حَدَاثَةُ عَهْدِ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ
الْكَعْبَةَ وَلَجَعَلْتُهَا عَلَى أَسَاسِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ﴾ رواه الشيخان، واته: پیغمبره ﷺ به (عائشه) ی
فرموو: نه گهر که له که ی تو- دانیشتووانی مه که- تازه موسولمان نه بوبان، (کعبه) م
هه لئه وه شانندو له سر بناغه که ی (ابراهیم) م ﷺ دروست نه کرده وه.

واته: لیله دا پیغمبره ﷺ وازی له م (سنة) ی ابراهیم پیغمبره ﷺ هینا، له ترسی روودانی
قده غه کراویک: که پهرته وازه دلشکانی دانیشتووانی (مکه) یه، چونکه خوی گهره
نه فرموی: ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ثم ثانینه نه نجام بدنه و پهرته وازه یی تی دا
مه که ن. که وابوو: نه ی لاوی موسولمان- قوریانت بم- نه که ی به هوی (سنة) یکی
فرمانی پکراو، بجی پهرته وازه یه که و ململانه یه کی قده غه کراو بکه ی.

٤- (إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ): پرسیارکردنی بی سود، یان پینه ویست:
یه کی که له و کاره ناپیکانه ی قده غه کراوه له سر موسولمان، هه روه که پیغمبره ﷺ
نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ
وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ﴾ رواه الشيخان، واته: خوی گهره له نیوه ی حه رام
کرده: نازاردانی دایکان، حه رامی کرده: نه دانی نه و مافه ی له سره تانه و داوا کردنی نه و
شته ی مافی نیوه ی تی دا نیه، حه رامی کرده: زینده به چال کردنی کیژه کان، خوا پی ی
ناخوشه: گوته گوته بکه ن- واته: هه رچی گویتان لی بو بیلینه وه- پی ی ناخوشه: زود
پرسیاری پینه ویست بکه ن، پی ی ناخوشه: مال به فیرو بدنه.

﴿حَدِيثُ دَهِيْمٍ: هُوَ لَدَانِ بُو وَهْدِهِ سَتِهِيْنَانِي حَلَالٌ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَهُ (نَهْ بُو هُوْرَه پِهْرَه) گپداره وه ته وه، نه لی:
پیغمبره ﷺ فرموی: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ) خوی گهره پاک و بی عه یبه و (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا)
ته نها شتی حه لال و بی گهرد نه بی وه ری ناگری، که وابوو: هه شتی که به خوت نه یخوی و به
کاری نه هینی، یان بو مال و مندالت به کاری نه هینی و نه یخون، یان له ریگی خوا
نه یبه خشی، نه بی حه لال بی و ته نها هه به نیازی خوا بی، نه گینا: پاداشت بو نانوسری.
(وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ) خوی گهره فرمانی داو ته خاوه ن باوه ران (بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ)

فَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا). وَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ). ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ. وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ! ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

بهو جوړه فرمانه ی داویه تیه پیغه مبه ران صلى الله عليهم اجمعین (فَقَالَ تَعَالَى) خوی گه وړه له فرمانی بو پیغه مبه ران، نه فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نه ی پیغه مبه رانی من ﴿كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتی پاکو حلال بخونو به کاری بینن ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ کرده و هی باش بکن. (وَقَالَ تَعَالَى) هر بهو جوړه خوی گه وړه فرمان نه داته نیمانداران و نه فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی خاوهن باوه ران ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو حلاله بین گرده بخونو به کاری بینن، که داومانه به نیوه.

که و ابو: به کاره یانی حرام به هیچ جوړیک دروست نیه، جا نه گهر تا نیستا مالی خه لکت خوارده، توبه بکه و تولی مال که بده و دهست خاوه نه که ی، یان دهست میراتگره کانی نه گهر به خوی نه مابو، به لام نه گهر خاوهنی ناناسیته وه، یان دهست ناکه و یو خزمیشی نیه، بیده به دوو پیاوماقولی چاک، بو نه و هی له به رژه و هندی موسولمانان سهری بکن.

(ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ) ینجا پیغه مبه ران باسی جوړه پیاویکی کرد (يُطِيلُ السَّفَرَ) که سه فیری دوو درید نه کا: بو حج کردن و سهردانی خزمان و خواپه رستی تر (أَشْعَثَ) مووی سهری نارپک نه بیو (أَغْبَرَ) توزای نه بی چونکه له مال نیه خوی بشوا (يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ) دهستی خوی به رز نه کاته وه بو ناسمانو له خوا نه پارپته وه نه لی: (يَا رَبَّ يَا رَبَّ) خوابه له مه پرگرم بکه، خوابه نه شتم بدی (وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ) له گه ل نه وه شدا خواردنی نه م پیواره حرامه (وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ) خواردنه و هی حرامه (وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ) جلو به رگو که لو پهل ناو مالی حرامه (وَعُذِيَ بِالْحَرَامِ) هر به حرام پیگه یه ندراره و گه وړه بووه (فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟) چون نه م جوړه که سه دعای قبول نه بی؟ واته: قبول نابی (رواه مُسْلِمٌ) نیام (موسلم) گترویه تیه وه.

نیجا بزانه: دوعا کردن نه ویه: له خوا بیارپیته وه شتیکت بو بکا، یان به لایه کت له سهر لابدا: له دنیا، یان له قیامت. دوعا کردن باشو خوا پیی خوشه داوی هه موو شتی لی بکه ی، به مرجی نه و شته ی داوی لی ته که ی نارپک نه بیو تاوان نه بیو زیانی خه لکی تی دا نه بیو هر له خوی داوا بکه ی، چونکه جگه له خدا که سی تر دهسه لاتی نیه.

هه روه ها نه بی خواردن و خواردنه وه جلو به رگو که لو پهل ناو مالته هه مووی حلال بی، تاکو قبول بیی، هه روه ها: له دوعا کردن نه بی ناگدار بی: چی نه لی؟ دلنیا بی که

خوا بۆت جی به جی ئەکا، ئینجا دوعا له دواى نوێژکردن و به دهست بهرزکردنه وه
له سه ره ئه ژۆ دانیشن و پوو له قیبله و به تاییه له دواى نیوه شه ودا باشتەر قبول ئەبێ،
ئه گه ر قبول نه بو بزانه مه رجه کانی نه هاو ته جی، به لام له پۆژی دواى پاداشی
دوعایه کى ئەدریته وه.

جا بزانه: باشتەرین خوارده مه نى و جلو به رگ نه مه یه: که به دهستی خۆت به شیوه یه کى
حه لال وه دهستی بێنى ﴿عَنِ الْمَقْدَامِ رَضِيَ عَنْهُ﴾: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا
مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ، وَإِنْ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ ﴿رواه البخاري،
واته: هیچ که سێک خوارده مه نه یه کى باشتەر ناخوا، له و خواردنه ی که
به دهستی خۆی په یدای کردوه، بێگومان پیغه مه به رداود ﷺ به دهستی خۆی ئاسنگری
ئه کردو خۆی پێ نه ژيانده.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا): وا ئەگه یه نێ: پێویسته خێرکردن ته نها له رێگای خوا بێ و به شتی
حه لال بێ، مه روه ک پیغه مه به ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿مَا تَصَدَّقَ أَحَدٌ بِصَدَقَةٍ مِنْ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ
اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ - إِلَّا أَخَذَهَا الرَّحْمَنُ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ ثَمَرَةً فَتَرَبُّو فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ حَتَّى
تَكُونَ أَعْظَمَ مِنَ الْجَلِّ﴾ رواه الشيخان، مه رکه سێک خێرێک به مالى هه لال بکا - چونکه
خوای گه و ره هه لال نه بێ وه رى ناگرێ - خوای گه و ره ئەم خێره به راسته ی خۆی
وه رنه گرێ و قبولی ئەکا، مه رچه ند دانه قه سپیکیش بێ، له لای خوا زیاده ئەکا تا له چیا
گه و ره تر نه بێ.

۲- (كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ): وا ئەگه یه نێ مه و لدان بۆ وه دهسته ینانى هه لال واجبه و خۆ
نه پاراستن له هه پام نیشانه ی به ده بختیه، پیغه مه به ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿إِنَّ الشُّجَارَ يُعْشَوْنَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَارًا، إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّقَ﴾ رواه الترمذی، واته: بازرگانه کانی درۆزن و
فیل باز له گه ل سته مکاران زیندوو ئەکرینه وه و هشر ئەکرین، ته نها بازرگانێک نه بێ: که له
خوا ترسای و هه پامی وه رنه گرتب و چاکه ی کردب و راستی گوتب.

۳- (يُطِيلُ السَّفَرُ): إلى آخر الحديث، بزانه: دوعا کردن چه ند ئاداب و پێویسته یه کى تری هه یه
تا کو قبول بێ، بۆ نمونه: پیغه مه به ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُذِئْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ
وَالشَّاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ لِيَذْغْ بَعْدَ بَمَاءِ﴾ رواه أصحاب السنن، واته: مه ر
یه کیکتان نوێژی کردو ویستی دوعا بکا، با له پێشدا سوپاسی خوا بکا و بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ).
ئینجا سه لوات له سه ر پیغه مه به ر ﷺ لی بداو بلی: (وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ).
ئینجا له پاش ئەمانه کام دوعای پێ خۆشه با بیکا.

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ عَشَرَ: فِي الْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرِيحَانَتَهُ قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: (دَغْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ)﴾
رواهُ الترمذي والنسائي، وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

﴿حَدِيثِي يَزِدُّهُمْ: وَازْهِنَانِ لَهُ گومانلیکراو﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گپدر اوته وه له حه زه تهی (حه سن) کوپی ئیمامی (عه لی) خوا لیان پازی بی، سه حابه یه و دایکی ناوی (فاطمه) یه کچی پیغمبره ﷺ، بوی پی پی ئه لئین: (سَبَطَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه وه ی پیغمبره ﷺ، له سالی (۳) ی کچی له دایک بووه، له سالی (۵۰) ی کچی له لای ژنه که ی خوی ژه مری ده رخوارد دراو وه فاتی کرد، له مه دینه له گورستانی (به قیغ) نیژراوه، (۱۳) حه دیسی گپراونه وه، له لای پیغمبره ﷺ زور خوشه ویست بوو، له بهر نه وه پی پی نه گوتی: (وَرِيحَانَتَهُ) ره یحانه بو خوشه که ی پیغمبره ﷺ.

(قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ئه لی: ئه م فه رموده یه م له پیغمبره ﷺ وه رگرتوه له بهر م کردوه، که نه فه رموی: (دَغْ مَا يَرِيكَ) واز بیته له و شته ی ده تخته گومان و گومان ئی هیه: ئایا حه لاله، یان نا؟ جا هه رچه ند نه و شته زور که م و بی نرخیش بی ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: مَرَّ بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكْتَنُهَا﴾ رواه الشيخان، پیغمبره ﷺ له ریگه دایه که دانه قه سپی دوزیه وه، ئینجا فه رموی: ئه گه ترسی نه وه م نه بویه، که هی زه کاته: ئیستا نه موارده، واته: له بهر نه م گومانه وازی لی هیناو نه یخوارد.

(إِلَى مَا لَا يَرِيكَ) پوو بکه نه و شته ی ناتخته گومان و گومانی ئی دا نیه که حه لاله، که وابوو: پیویسته موسولمانی ته و او تخونی نه و شتانه نه که وی که به ته وای له حه لالبونیان دلتیا نیه، چونکه به واز هینانی گومانلیکراو به لای که می هیچ تاوانی له سه ر نانووسری، به لام نه گه ر گومانلیکراو به کار بیئی و بیکا، به لای که می تووشی دوو دلی ئه بی نه گه ر نه ختیک ترسی خوی هه بی:

بُو وَيْنَه: نه گه ر ئافره تیک پی پی گوت: من شیرم داوه ته توو نه و کچه. ئه مه هه رچه ند شاهیدی یه که ئافره ت کار ناکاته سه ر حه لالبونی ماره کردنی نه و کچه، به لام گومانیک و دوو دلیه کت بو پهیدا نه بی، که وابوو: له بهر نه و گومانه واز له و کچه بیته و ماره ی مه که، بپوانه حه دیسی (۶) و (۲۷).

(رواهُ الترمذي والنسائي) ئه م دوو زانایه ئه م حه دیسه یان گپراوه ته وه و (وقال الترمذي: حديث حسن صحيح) ئیمامی (تیرمیزی) فه رمویه تی: ئه م حه دیسه جوانه وراسته.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي عَشَرَ: فِي تَرْكِ مَا لَا يُفِيدُ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حُسِّنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ

نِيَمَامِي (تيرمیزی): ناوی (محمد) کورپی (عیسای) تیرمیزی، له سالی (۲۰۹) ی کۆچی له (تیرمین) - شاریکه له باکورئ نیران - له دایک بووه، له سالی (۲۷۹) ی کۆچی، وهفاتی کردوه، نهویش بهکیکه له زانا بهرزهکانی شهرعو هه دیس.

نیمامی (نه سسانی) ناوی (نه حمه د) کورپی (شوعه یب) ی نه سسانی، به، خه لکی (خوړاسان) هو له سالی (۲۱۵) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۰۲) ی کۆچی، له (فهله ستین) وهفاتی کردوه، بهکیک بوو له زانا بهرزهکانی شهرعو هه دیس.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (ذُعْ مَا يَرْيُكَ): له سه ر بناغی ئه م هه دیسه قاعیده یه کی (أَصُولُ الْفَقْه) بنیات نهراوه: که ئه لئ (إِذَا تَعَارَضَ شَكٌّ وَيَقِينٌ قُدِّمَ الْيَقِينُ) هه رکاتیک گومانیک و بئ گومانیک دژ به به کتری وهستان بئ گومانه که به کار دئ:

بۆ نموونه: پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموئ: ﴿إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا فَأَشْكَلْ عَلَيْهِ أَخْرَجْ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا﴾ رواه الشيخان، واته: هه رکاتیک بهکیکتان زانی: له ناو زگی دا بایه که هیه، ئینجا که وه گومان: ئایا بای لی هاتوته ده ره وه، یان نا؟ نابئ به م گومانه له مزگه وت بپواته ده ره وه بۆ ده ستوو یژگرتن، تا به بئ گومان دهنگی بایه که ئه بیسی، یان بئ گومان به ته وای هه ست به هاتنه ده ره وه ی بایه که ئه کا. که واته: (بئ گومانی به گومان لاناچئ).

۲- (إِلَى مَا لَا يَرْيُكَ): هه رکاتیک گومان لی کراویک ئه که ی ئه بی بزانی: بئ گومان پرسیا رت لی ته کړئ، ئایا بۆ وات کرد؟ که وایوو: ئه ی موسو لمانی خو شه ویست، هه ولئ هه لال و گومان لی نه کراو بده، مندا له کانت به هه لال بژیننه تا کو باری دونیا و قیامه ت سوک ببئ، چونکه له زه ت و خو شسی دونیا به ده وله مهن دی نه، ته ماشا بکه پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموئ: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا﴾ رواه الترمذی، واته: هه ر بهکیک له ئیوه له پۆژه که ی دا له کومه لگه ی خو ی دا ئه مین بئ و که س به دوا ی دا نه گه پئ، لاشه که ی ساغو بئ به لا بئ، ئازوو قه ی پۆژه که ی هه بئ، با وا دا بنئ: که هه موو دونیا ی بۆ کو کرا وه ته وه.

﴿هه دیسی دوا زده هه م: نه کردنی شتی بئ سوود﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بَيِّغْهُ مَبْرَرًا) ئه بو هو په رپه ئه فه رموئ: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بَيِّغْهُ مَبْرَرًا) ئه فه رموئ: (مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ) بهکیک له نیشانه ی جوانی و پیک و پیک ئایینی مرو ف

تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ ﴿﴾ حدیث حسن رواه الترمذی وَغَيْرُهُ هَكَذَا.

نهمه یه: (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ) واز بیټنې له و شتانه ی سودی نیو په یوه ندى به خویه وه نیه (حدیث حسن رواه الترمذی وَغَيْرُهُ هَكَذَا) نیمامی (تیرمیزی) گټراو یه تیه وه.

بزانه: نه و شتانه ی په یوه ندى به مروفه وه هیه، نه وه یه بؤ کاروباری زیانی بئ: وه ک زانستی و ته ندروستی و خواردن و جلو به رگو دؤستایه تی و خؤپاراستن له هر چی زیانی تیدا بئ و پټک و پټک کردنی خیزان.

که و ابوو: هر چی سودی بؤ زیانی دونیا و قیامت نه بئ وازی لیټنه و کاتی خؤتی پئ له دهمست مده: وه ک گفتوگوى بئ سودو پرسىاری بئ سودو هه لسان و دانىشتنى بئ سودو خؤ تټکه ل کردنی کاروباری خه لک که په یوه ندى به توه نه بئ.

نُیْنَجَا بَزَانَه: یارمه تیدانی خه لک و ناموزگاری کردن و داپوشینی که مو کورپه یه کانیا ن په یوه ندى به توه هیه و به هرکى سهر شانی خؤتی بزانه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِعَّتَهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ﴾ رواه أبوداود، موسولمان ناویننه موسولمانه و برای موسولمانه، به ربوبومه کی نه پاریزئ و که مو کورپه کانی لانه با، نه گهر له بهر چاویشى نه بئ هر یارمه تی نه دا.

﴿چهند تیگه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پاراستنی نهینى به رزترین رهوشتی موسولمانه، به تاییه تی داپوشین و ناشکرانه کردنی نه و گونا هیه به په نهانی کراوه، چونکه ناشکرا کردنی گونا ه نه بیټه هؤی لیټه بووردنی خوی گهره، هه روهک پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿كُلُّ أُمَّتِي مُعَاپَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنْ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ - وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ - يَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ﴾ رواه الشيخان، واته: نوممه تی من گشتی عه فو کراوه، ته نها نه وانه نه بن: که به ناشکرایى گونا ه نه که ن، گونا هی ناشکرا به وهش نه گوتري: که مروف له شه وئ دا به په نهانی گونا هی ک بکا، خوا لی تی ناشکرا ناکا، به لام به خؤی نه لی: فلان دویټئ نم گونا هم کردوه. نه و په رده ی خوا به سه ری دا هیټابو و پوشیبوی، به م گوته بئ سوده لای نه باو گونا هه که ناشکرا نه کاو خوا لی تی نابوری.

۲- (تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿لَا يُسَالُ الرَّجُلُ فِيمَا ضَرَبَ إِمْرَأَتُهُ﴾ رواه أبوداود، پرسىار له پیاو ناکرئ: تایا بؤچی له ژنه کی خؤی داوه؟ چونکه پرسىاره که په یوه ندى به که سیکی تره وه نیو بئ سوده.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ عَشَرَ: أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ رواه البخاري ومسلم.

﴿حَدِيثِ سَيِّدِهِمْ: بَرَايَةِ تَى نِيسْلَام﴾

(عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گپدراوه ته وه له (نه نه س) ی کوپی (مالیک) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (خادم رسول الله ﷺ) که خرمه تکاری پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، که واته: سه حابه یه، له (مه دینه) ی پیروژ له دایک بووه، که پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاته (مه دینه) ته مه نی (۱۰) سالان بوو و بووه خرمه تکاری پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، تا پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وه فاتی کرد هر خرمه تی کرد، له ته مه نی (۱۰۰) سالی دا له شاری (بَصْرَة) وه فاتی کرد. (۲۲۸۶) حدیسی گپراونه وه، نه فهرموی:

(أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) بیروباوه پی هیچ کامیکتان ته واو نابی به خواو پیغه مبره رو پوژدی دواپی (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) تا بۆ برای خوی نه و شته ی پی خوش نه بی: که بۆ خوی پی خوشه (رواه البخاری ومسلم) نیامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیانه وه.

مه به ست له و شتانه ی که نه بی بۆ برای موسولمانت پی خوش بی، نه وه یه: له ئایینی نیسلامدا په وا بی، چونکه نه گهر به خوت شتی ناریکت پی خوشه، نابی پیت خوش بی که سانی تر بیکا.

له م فهرمووده یه پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هانمان نه دا: بۆ نه وه ی دلمان چاکه ی بوی بۆ هه موو که س، هه تا نه بی پیمان خوش بی برایه کی تاوانبار توبه بکا، نه وه ی کافره موسولمان بی. هه روه ها به خته وه ریت له دونیاو قیامت بۆ هه موو که س پی خوش بی، چونکه هیچ له تو که م نابیتته وه، که و ابوو: هه سودی به که س مه به.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حدیسه دا﴾

۱- (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ): وا نه گه یه نی: که برایه تی نیسلام پارچه یه کی ئیمان، چونکه پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموی: ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ رواه الشيخان، واته: ئیمان هه فتا و سی پارچه یه، له هه مووانیان گهره تر: شاده هیتانه، له هه مووانیان نرمتر: لابرندی ئازارده ری ریگه یه، شهرم کردن پارچه یه کی ئیمان. بپوانه حدیسی (۲۰) م.

۲- (مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ): وا نه گه یه نی: که دلسوزی بۆ خه لک پارچه یه کی تری ئیمان، پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموی: ﴿الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ رواه الترمذی، واته: ئیماندار ی ته واو نه و که سه یه: خه لک له خوین و مالیان لی ته مین بن، واته: لی دنیا بن که زیانیان لی نانا.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ عَشَرَ: حُرْمَةُ دَمِ الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: الْتَيْبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ﴾ (رواه البخاري ومسلم).

۳- پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾ (رواه مسلم، واته: نه و که سه تامی ئیمان نه کا: که پازی بی خوی گه وره دانوه رو په رستراوی بی، ئیسلام به رنامه ی ژیا نی بی، محمد ﷺ پیغمبر و پیشه وای بی).

﴿حَدِيثُي چوارده هم: کوشتنی موسولمان چه راهه﴾

(عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَبْدُ اللَّهِ كُورِي مَه سَعُودُ نَه فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ فرموی (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ) کوشتنی مروئی موسولمان دروست نیه (إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ) ته نها به کردنی یه کی که له م سی تاوانانه دروسته:

یه که م: (الْتَيْبُ الزَّانِي) زینا کردنی پیاوی که ژنی هیتابی و بویته زاوا، یان ئافره تیک میردی کردبی و لی بویته زاوا، نه مانه به ردباران نه کرین تا ده من، به لام نه گهر پیاو ژنی نه هیتابی، یان ئافره ت میردی نه کردبو، نه بی یه کی سه د داریان لی بدری و سالتیک له وولات دور بخرینه وه. هه روه ها، نیربازی وه ک زینا وایه، به لام هه ندی زانا فرموویانه: نه بی هه ردوکیان بکوژین.

دوهم: (وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ) کوشتنی بی تاوان به ئاره زووی خوی، نه بی له تو له ی کوژواو بکوژیته وه، جا نه گهر عه فو کرا، نه بی خوینی بدا، به لام نه گهر مه به سستی کوشتن نه بو، به لکو له ده سستی کوژا، نه مه دروست نیه بکوژیته وه، به لکو نه بی خوین بداو خزمه کانی پازی بکا: وه ک پوودای ئوتومبیل، چه که له ده ست ده رچون، یاری کردنی تر.

به لام **ئاگادار به:** له هه موو جوړه کوشتنیک-جگه له تو له- نه بی که ففاره ت بدری، واته: یه ک کوپله ئازاد بکا نه گهر هه بوو، نه گهر نا: نه بی دوو مانگ له سه ر یه ک به پوژوو بی.

سی یه م: (وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) وازهینانه له ئایینی ئیسلام و جیا بوونه وه یه له کومه لی موسولمانان، هه ر که س له ئایینی ئیسلام په شیمان ببیته وه، واته: به زوبان، یان به کرده وه کافر بی و دیسان موسولمان نه بیته وه، نه بی بکوژو و نه گهر که سی که باوه پی به هه ر شهش پوکنی ئیمان نه بی، یان جوین به خوداو پیغمبر ﷺ بدا، یان بلی: به حوکی ئیسلام پازی نیم، یان گالته به خوداو پیغمبر ﷺ ئیسلام بکا، نه وه کافره و کوشتنی واجبه له سه ر کار به ده ستانی موسولمانان، هه روه ها نه وه ی له کومه لی موسولمانان جیا نه بیته وه و دژ به ئیسلام نه وه سستی، نه بی بکوژو (رواه البخاری ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گتړاویه تیا نه وه.

جا بزانه: نه وهی کافر نه بی و موسولمان نابیته وه، له دواى سى عیدده په یوه ندی ژنو میردایه تی نه پچړی.

ئینجا بزانه: گوړپایه لى و پړزلیتانی کاربه دهستان، نه رکی سهر شانی گشت موسولمانیکه به و مه رجه ی به یاسای قورئان کار بکا ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَمْرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ أَسْوَدُ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا﴾ رواه مُسْلِم، واته: نه گهر، قوله پره شیکى لووت پړاو، کرایه سهر کرده ی ئیوه وه به یاسای قورئان ئیوه ی به پړیوه نه ببرد، ئیوه وش گوړپایه لى بن و له فەرمانى دهرمه چون.

ههروه ها بزانه: هر که سیك له دژى نه م جوړه کاربه دهستانه راپه پړى و پهرته وازه یی بخاته نیو کومه لى موسولمانان، واجبه موسولمانان له ناوى بیه و نابى شوینی بکه ون ﴿عَنْ عَرْفَجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِيعٌ فَاضْرِبْهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّا مِنْ كَانَ﴾ رواه مُسْلِم، واته: هر که سیك بیه وئى نه م نوممه ته ی ئیسلام لیك جیا بکاته وه و پهرته وازه ی بخاته ناو له و کاته ی که کومه لن- ئیوه به شمشیر لى بدن، جا هر که سیك بن.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ): پوژنك (عبدالله) ی كورپ ئیمامى (عمر) ته ماشای (كعبه) ی پیروزی كرد- كه قبیله ی موسولمانانه- ئینجا فهرمووی: ﴿مَا أَكْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَكْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ﴾، ئای (كعبه) چهند گه وړه و به پړزی، خو ئیماندار له لای خوا له توش گه وړه و به پړزتره. جا هر له بهر گه وړه و به پړزی موسولمان پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه فهرموئ: ﴿لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ﴾ رواه الترمذی، واته: نه مانى د دنیا ئاسانتره له لای خوا ی گه وړه له كوشتنى مړوئیکى موسولمان.

۲- (الْثَّيْبُ الزَّانِي): بزانه: به شایه دی چوار پیاو، یان به دان پیداهینانی زیناکه ر زینا ئاشکرا نه بی، دیسان بزانه: هر جوړه زیناکه ریک هه بی، نه گهر زینایه کى لى ئاشکرا نه بو، با له نیتوان خو ی و خوا ی گه وړه دا توبه بکاو ئاشکرای نه کا، به م توبه یه- إن شاء الله- خوا ی گه وړه لى خو ش نه بی، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه فهرموئ: ﴿مَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ﴾ رواه الشيخان، واته: هر که سیك تاوانیکى له م تاوانانه كرد- جگه له کافریبون- نه گهر له دنیا به هوى نه م گونا هه سزا درا، نه وه سزای قیامه تی له سهر لانه چى، به لام نه گهر تاوانیکى له م تاوانانه كرد- جگه له کافریبون- ئینجا خوا لى پو شى و

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ عَشَرَ: فِي خِصَالِ الْمُؤْمِنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ﴾ رواه البخاري ومسلم.

ناشکرای نه کرد، نه وه له پوژى دواى له دهست خودايه، نه گهر چه ز بکا: لى نه بورى، نه گهر نا: سزای نه دا. واته: هر چه ند به بى توبه کردنیش بمرى.

۳- (وَالتَّارُكُ لِدِينِهِ): جياوازی نیه: واز له هه موو ئایین بهینى، یان له به شىکى، بگه پړوه بو حه دیسی (۸) م.

۴- (الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ): مه به ست به کومه ل (أهل السنة والجماعة) یه، واته: هر چينک بو بلاوکردنه وهى (بدعة) چه که هه لگرى: نه بى جهنگیان له گه ل بکرى، هه روه کو ئیمامى (على) جهنگى له گه ل (خوارج) کرد.

﴿حَدِيثُ يَزِيدُ هَهُم: رَمُوشْتَه كَانِي مَرُوقِي ئِيْمَانْدَار﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) نه بوهوره پره نه فهرموى: پيغه مبه ر ﷺ فهرموى: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) هه ركه سيك باوه پى ته واوى هه يه به خواو پوژى دواى (فَلْيَقُلْ خَيْرًا) با قسه ی باش بکا (أَوْ لِيَصْمُتْ) یان بى دهنگ بى. له م فهرموده يه ده رنه كه وى: قسه ی به سود پيويسته بگوترى، به مەرچى پروداوىكى ناله بار پوو نه دا، وه نه گهر قسه كردن سودى نه بى، پيويسته نه گوترى، چونكه زۆربه ی تاوانى ناده ميزاد كه له دونياو قيامت پى به ديه خت نه بى: له گفتوگوى ناله بار پوو نه دا، بويى (لوقمان) نه لى: (نه گهر قسه زيو بى، نه گوتنى زپره).

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ) وه هه ركه سيك باوه پى ته واوى به خواو پوژى دواى هه يه، با پړى دراوسى خوى بگري و نازارى نه داو ئاگادارى مال و مندالى بى و ئاموزگاريان بكاو يارمه تيان بدا.

بزانه: دراوسى موسولمان و خرم سى مافى هه نه، دراوسى موسولمان و بيگانه دوو مافى هه نه، دراوسى كافر يه ك مافى هه يه.

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) وه هه ركه سيك باوه پى ته واوى به خواو پوژى دواى هه يه، با پړى ميوانى بگري و له گه لى پوو خوش بى و به گويړه ي توانا خواردنى بداتى و شويى نوستنى بو دابين بكاو له به رده م ميوانا پووگرزى و ده مه قالى له گه ل مندالانى خوى نه كا، هه روه ها نابى ميوانيش خوى ناشيرين بكا: وه ك داواى خواردنى تاييه تى بكا، يان خوى تيكه لى كاروبارى خاوه ن مال بكا، نه گهر شتىكى نارپكى ديت، نابى بلاوى بكا ته وه (رواه البخاري ومسلم) ئيمامى (بوخارى) و (موسليم) گيړاويه تيان وه.

ثَيْنِجَا بَزَانَه: ئەم سە پەوشتانە پەوشتی موسولمانی راستەقینە یەو هەر بە پەوشتی باش موسولمانان بە بەهەشت شاد ئەبن ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ: عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ. وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ؟ فَقَالَ: الْفَمُ وَالْفَرْجُ﴾ رواه الترمذي، واتە: پرسیار لە پێغه مەبەر ﷺ کرا: ئایا زۆرترین شت کە خەلکی بباتە بەهەشت چیه؟ فەرمووی: لە خواترسی و پەوشتی باش. ئایا زۆرترین شت کە خەلکی بباتە دۆزەخ چیه؟ فەرمووی: زمان پیسی و داوین پیسی.

﴿چەند تیگە یشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (فَلْيُقِلْ خَيْرًا): ئیمامی (الشافعی) ئە فەرمووی: (با قسە ی باش بکا، بە لام پاش بیرکردنەو: ئایا ئەم قسە یە ئەیکا باشە، یان نا، ئینجا ئەگەر دڵنیابو کە قسە کە باشە با بیکا، بەو مەرجه ی نالەباری پوو نەدا).

ئیمام (أبوعلی الدقاق) ئە فەرمووی: (مَنْ سَكَتَ عَنِ الْحَقِّ فَهُوَ شَيْطَانٌ أَخْرَسُ) هەر کە سێک لە گوێنی راستی و پەوا بێ دەنگ بێ، ئەو شەیتانیکی لالە.

ثَيْنِجَا بَزَانَه: لە هەر کاتو شوێنیک بەرژ دەوێنی لە قسە کردندا نەبو، ئەو بێ دەنگی باشەو حەسانە وەیه کە بۆ خۆی و فریشتەکان، چونکە پێغه مەبەر ﷺ ئە فەرمووی: ﴿لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بغيرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنْ أَبْعَدَ النَّاسُ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي﴾ رواه الترمذي، واتە: زۆر قسە مەکەن بە قسە یەکی وا: کە زیکی خواو چاکە نەبێ، چونکە زۆر گوێن بە بێ زیکی خوا: ئەبێتە هۆی دلێرە قی، بە راستی دۆرترین کەس لە خوا ی گەورە دلێر پەقە. کەوابوو: (زۆر گوێن، قوڕنان خوێشە).

۲- (فَلْيُكْرِمْ جَارُهُ): دراوسی تا چل خانوو لە راستەو چەپەو باکور و باشوری خانوو کەت ئەگریتەو.

ثَيْنِجَا بَزَانَه: پێزلیتانی دراوسی نیشانە ی ئیمانی تەواو، هەر وەکو لەم حەدیسەدا دەرئەکەوێ، هەر وەها ئازاردانی دراوسی هۆی دواکەوتنە لە بەهەشت، پێغه مەبەر ﷺ ئە فەرمووی: ﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ﴾ رواه مسلم، واتە: ناچیتە بەهەشت کە سێک دراوسی یە کە لە خراپە ی ئەمین نەبێ. کەوابوو: بۆ دراوسی یە کەت دڵسۆز بەو لە خواردنی خۆت بێ بەشی مەکە.

۳- (فَلْيُكْرِمْ صَيفُهُ): دەر یارە ی میوان و میوانداری پێغه مەبەر ﷺ ئە فەرمووی: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيفَهُ، جَانِزَتُهُ يَوْمَ وَلِيْلَةٍ، وَالصَّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَيَّعَ عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ﴾ رواه أبو داود، هەر کە سێک باوهری بە خواو

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ عَشَرُ: فِي الْغَضَبِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَوْصِنِي. قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مَرَارًا. قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ﴾ رواه البخاري.

پۆڭى دواىى ھەيە، با رېز لە مېوانەكەى بنى، بە شىۋەيەكى وا: شەو و پۆڭىك بەگۆيرەى توانا خواردنى باشى بداتى، مافى مېواندارى سى پۆڭە بە خواردنى عادەتى، لە سى پۆڭىزىاتر خىركردنە بە مېوان، دروست نىە مېوان ئەوئەندە بىمىننەتەو: تا خاوەن مال تووشى ئازارو ماندووبوون ئەكا. كەوابوو: لە جىگەى تايپەتى خاوەن مالش دامەنىشە.

٢٠٠
٢٠١
٢٠٢
٢٠٣
٢٠٤
٢٠٥
٢٠٦
٢٠٧
٢٠٨
٢٠٩
٢١٠
٢١١
٢١٢
٢١٣
٢١٤
٢١٥
٢١٦
٢١٧
٢١٨
٢١٩
٢٢٠
٢٢١
٢٢٢
٢٢٣
٢٢٤
٢٢٥
٢٢٦
٢٢٧
٢٢٨
٢٢٩
٢٣٠
٢٣١
٢٣٢
٢٣٣
٢٣٤
٢٣٥
٢٣٦
٢٣٧
٢٣٨
٢٣٩
٢٤٠
٢٤١
٢٤٢
٢٤٣
٢٤٤
٢٤٥
٢٤٦
٢٤٧
٢٤٨
٢٤٩
٢٥٠
٢٥١
٢٥٢
٢٥٣
٢٥٤
٢٥٥
٢٥٦
٢٥٧
٢٥٨
٢٥٩
٢٦٠
٢٦١
٢٦٢
٢٦٣
٢٦٤
٢٦٥
٢٦٦
٢٦٧
٢٦٨
٢٦٩
٢٧٠
٢٧١
٢٧٢
٢٧٣
٢٧٤
٢٧٥
٢٧٦
٢٧٧
٢٧٨
٢٧٩
٢٨٠
٢٨١
٢٨٢
٢٨٣
٢٨٤
٢٨٥
٢٨٦
٢٨٧
٢٨٨
٢٨٩
٢٩٠
٢٩١
٢٩٢
٢٩٣
٢٩٤
٢٩٥
٢٩٦
٢٩٧
٢٩٨
٢٩٩
٣٠٠
٣٠١
٣٠٢
٣٠٣
٣٠٤
٣٠٥
٣٠٦
٣٠٧
٣٠٨
٣٠٩
٣١٠
٣١١
٣١٢
٣١٣
٣١٤
٣١٥
٣١٦
٣١٧
٣١٨
٣١٩
٣٢٠
٣٢١
٣٢٢
٣٢٣
٣٢٤
٣٢٥
٣٢٦
٣٢٧
٣٢٨
٣٢٩
٣٣٠
٣٣١
٣٣٢
٣٣٣
٣٣٤
٣٣٥
٣٣٦
٣٣٧
٣٣٨
٣٣٩
٣٤٠
٣٤١
٣٤٢
٣٤٣
٣٤٤
٣٤٥
٣٤٦
٣٤٧
٣٤٨
٣٤٩
٣٥٠
٣٥١
٣٥٢
٣٥٣
٣٥٤
٣٥٥
٣٥٦
٣٥٧
٣٥٨
٣٥٩
٣٦٠
٣٦١
٣٦٢
٣٦٣
٣٦٤
٣٦٥
٣٦٦
٣٦٧
٣٦٨
٣٦٩
٣٧٠
٣٧١
٣٧٢
٣٧٣
٣٧٤
٣٧٥
٣٧٦
٣٧٧
٣٧٨
٣٧٩
٣٨٠
٣٨١
٣٨٢
٣٨٣
٣٨٤
٣٨٥
٣٨٦
٣٨٧
٣٨٨
٣٨٩
٣٩٠
٣٩١
٣٩٢
٣٩٣
٣٩٤
٣٩٥
٣٩٦
٣٩٧
٣٩٨
٣٩٩
٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠
٥٠١
٥٠٢
٥٠٣
٥٠٤
٥٠٥
٥٠٦
٥٠٧
٥٠٨
٥٠٩
٥١٠
٥١١
٥١٢
٥١٣
٥١٤
٥١٥
٥١٦
٥١٧
٥١٨
٥١٩
٥٢٠
٥٢١
٥٢٢
٥٢٣
٥٢٤
٥٢٥
٥٢٦
٥٢٧
٥٢٨
٥٢٩
٥٣٠
٥٣١
٥٣٢
٥٣٣
٥٣٤
٥٣٥
٥٣٦
٥٣٧
٥٣٨
٥٣٩
٥٤٠
٥٤١
٥٤٢
٥٤٣
٥٤٤
٥٤٥
٥٤٦
٥٤٧
٥٤٨
٥٤٩
٥٥٠
٥٥١
٥٥٢
٥٥٣
٥٥٤
٥٥٥
٥٥٦
٥٥٧
٥٥٨
٥٥٩
٥٦٠
٥٦١
٥٦٢
٥٦٣
٥٦٤
٥٦٥
٥٦٦
٥٦٧
٥٦٨
٥٦٩
٥٧٠
٥٧١
٥٧٢
٥٧٣
٥٧٤
٥٧٥
٥٧٦
٥٧٧
٥٧٨
٥٧٩
٥٨٠
٥٨١
٥٨٢
٥٨٣
٥٨٤
٥٨٥
٥٨٦
٥٨٧
٥٨٨
٥٨٩
٥٩٠
٥٩١
٥٩٢
٥٩٣
٥٩٤
٥٩٥
٥٩٦
٥٩٧
٥٩٨
٥٩٩
٦٠٠
٦٠١
٦٠٢
٦٠٣
٦٠٤
٦٠٥
٦٠٦
٦٠٧
٦٠٨
٦٠٩
٦١٠
٦١١
٦١٢
٦١٣
٦١٤
٦١٥
٦١٦
٦١٧
٦١٨
٦١٩
٦٢٠
٦٢١
٦٢٢
٦٢٣
٦٢٤
٦٢٥
٦٢٦
٦٢٧
٦٢٨
٦٢٩
٦٣٠
٦٣١
٦٣٢
٦٣٣
٦٣٤
٦٣٥
٦٣٦
٦٣٧
٦٣٨
٦٣٩
٦٤٠
٦٤١
٦٤٢
٦٤٣
٦٤٤
٦٤٥
٦٤٦
٦٤٧
٦٤٨
٦٤٩
٦٥٠
٦٥١
٦٥٢
٦٥٣
٦٥٤
٦٥٥
٦٥٦
٦٥٧
٦٥٨
٦٥٩
٦٦٠
٦٦١
٦٦٢
٦٦٣
٦٦٤
٦٦٥
٦٦٦
٦٦٧
٦٦٨
٦٦٩
٦٧٠
٦٧١
٦٧٢
٦٧٣
٦٧٤
٦٧٥
٦٧٦
٦٧٧
٦٧٨
٦٧٩
٦٨٠
٦٨١
٦٨٢
٦٨٣
٦٨٤
٦٨٥
٦٨٦
٦٨٧
٦٨٨
٦٨٩
٦٩٠
٦٩١
٦٩٢
٦٩٣
٦٩٤
٦٩٥
٦٩٦
٦٩٧
٦٩٨
٦٩٩
٧٠٠
٧٠١
٧٠٢
٧٠٣
٧٠٤
٧٠٥
٧٠٦
٧٠٧
٧٠٨
٧٠٩
٧١٠
٧١١

﴿ حەدەیسێ شازدەهەم : دەربارەی تورەیی ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ : «ثُمَّ بُوهِرَ بِرَءٍ خَوَّلَى رَازِي بَيْتِهِ فَرَمَوِي» :
 پیاویک به پیغمبر ﷺ گوت: (أَوْصِنِي) ناموزگاری به کم پی بسپیږه جی به جی بکم
 (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) پیغمبر ﷺ فرموی: توره مه به.

(فَرَدَدَ مَرَّارًا) جا پياوه که چند جاریکی تر نه م قسه یی دووباره کرده وه (قال: لَا تَغْضَبْ) پیغمبر ﷺ هر وه لایمی نه داوه و نه یفه رموو: توره مه به.

واته: که تو پرده ش بوی، قسه ی ناپک مه که وه له متی درپدانه مه به، چونکه مروفی نازا نه وه به: له کاتی توره بوون خوراکر بی و لی بوردن بکاته پیشه ی خوی.

تورپه بوون سهره تاييه که ی شیتتی یه و دواپی په شیمانی، له بهر نه وه زور که س له بهر
تورپه یی: یان خوئی کافر نه کاو له نیسلام دهر نه چی، یان که سیڅ نه کوژی، یان سویند
نه خوا، یان ژنی خوئی ته لاق نه داو مالی خوئی ویران نه کا (رواه البخاری) نیمامی (بوخاری)
گیراویه تیه وه:

ئىنجا بۇ پىزگار بون لە دەردى تور دەيى، پىغەمبەر ﷺ چەند دەرمانىكى داناو پىويستە بە
 كارىان بىتىن: وهك دەستىنوئۆ شوشتن، گوتنى (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، دانىشتن
 ئەگەر بە پىوھ بوو، يان پالدا ئەوھ ئەگەر دانىشتوو بى.

ئەوئەش بىزانە: ئەگەر ويستت دۆستايەتى كەسيك بكةى، جاريك تورپەى بكة بۆئەوئەى بىزانى چ جورە كەسيكە؟ چونكە دەرئەبىنى تورپەىى و مراندنەوئەى پقو قين لە پەوئەشتە ھەرە بەرزەكانى موسولمانە، بە مەرجى دەسەلاتى ھەبى نەك لە بەربى دەسەلاتى بى.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ عَشَرَ: إِحْسَانُ الْعَمَلِ)

﴿عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ: فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ،﴾

﴿چه‌ند تیکه‌یشتنیگ له‌م چه‌دیه‌دا﴾

۱- (أَوْسِي): وا نه‌گه‌یه‌نی: پیویسته موسولمان داوای ناموژگاری له موسولمان بکا، چونکه هه‌موو که‌سیگ له که‌م و کورپه‌کانی خوی ئاگادار نیه و موسولمانی دلسۆز ئاگاداری نه‌کاته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ مِرْآةَ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيَمِطْهُ عَنْهُ﴾ رواه الترمذی، واته: به‌ راستی هه‌ر یه‌کیکتان ئاوینه‌ی برای خویه‌تی، که‌وابوو: هه‌ر ناشیرینه‌کی له برای خوی دیت نه‌بی لای‌ببا.

۲- (لَا تَغْضَبْ): توپه‌یی: وه‌جۆش هاتنی خوینه‌ بۆ پونه‌دانی سه‌رشۆپی، یان بۆ تۆله‌وه‌رگرتن، نه‌م وه‌جۆش هاتنه‌ وا له‌ مرقۆ نه‌کا: ده‌ماری جووت نه‌بی و پهنگی تیک نه‌چی و ده‌می که‌ف نه‌کا و گوفتار و کرداری ناله‌بار نه‌بی، نه‌گه‌ر له‌م کاته‌دا خوی ببینی، له‌ شه‌رمی پهنگی ناله‌باری خوی توپه‌یی نامینی.

ئینجا بزانه: په‌وشته باشه‌کانی ئیسلام، باشتین بۆ زالبوون به‌ سه‌ر توپه‌یی‌دا، که‌وابوو: نه‌گه‌ر توپه‌ش بووی، توپه‌بیست بشاره‌وه‌و نه‌نجامی مه‌ده، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخِيرَهُ مِنْ أَيِّ الْحُورِ الْعِينِ شَاءَ﴾ رواه الترمذی، هه‌ر که‌سیگ بقو توپه‌یی بشاریت‌وه-توانای نه‌نجامدانیشی هه‌بی- خوای گه‌وره له‌ به‌رچاوی خه‌ک له‌ پۆژی دواپی بانگی نه‌کا، تا‌کو بی‌کاته سه‌رپشک: کام حۆری هه‌لبژیڤی بیداتی.

﴿چه‌دیه‌ی چه‌قده‌هه‌م: ریک و پیک کردنی کردار﴾

(عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (شه‌ددا)ی کورپی (نه‌وس) سه‌جابه‌یه، له‌ (مه‌دینه‌)ی پیروژ له‌ دایک بووه، له‌ سالی (۵۸)ی کۆچی له‌ (بیت المقدس) وه‌فاتی کردوه، (۵۰) چه‌دیه‌ی گێراونه‌وه.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گێڤیت‌وه: (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: خوای گه‌وره واجبی کردوه: که‌ چاکه له‌گه‌ل هه‌موو شتی‌کا به‌ کار بیتن:

(فَإِذَا قَتَلْتُمْ) جا نه‌گه‌ر هاتوو که‌سیکتان کوشت (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ) به‌ شیوه‌یه‌کی باش بیکوژن. واته: نه‌گه‌ر له‌ تۆله‌ی باوکت، یان برات، یان کوپت، که‌سیکت کوشت له‌ کوشتن به‌ولاوه هیه‌چی تری لی‌مه‌که: وه‌ک ده‌م و لوت بپین و ناشیرین کردنی لاشه‌که‌ی،

وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحَدِّدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

یان نه‌گه‌ر که سیتک هه‌لمه‌تی هینایه سهر مال و ناموست و نه‌گه‌راوه، نه‌وه له کوشتن به‌ولاره هیچی‌تر دروست نیه ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ قَتَلَ ذَوْنَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ﴾ رواه الترمذی، واته: هه‌رکه سیتک به هوی پاسه‌وانی‌کردن و به‌رگری‌کردن له ملک و مالی خوی بکوژی شه‌هیده.

(وَإِذَا ذَبَحْتُمْ: فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ) وه هه‌ر کاتیک ئازده‌لیکی جه‌لا‌لتان سهر بیری، به شیوه‌یه‌کی باش سهری بپرن: هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ پئی بۆ داناوین و نه‌فه‌رموی: (وَلْيُحَدِّدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ) هه‌ر یه‌کێک سهری ئازده‌ل بپری، با کێرده‌که‌ی تیژ بکا (وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ) وه پشودانیک باش بداته ئازده‌له‌که: وه‌ک ئاودان و خستنه سهر ته‌نیشتی چه‌په، ئینجا پووی له قیبه‌ل بکا و بلی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وه به زووترین کات کێرده‌که‌ی بینه به سهر گه‌رووی‌داو بیکوژه‌وه (رواهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گێراویه‌تی‌وه.

نه‌وه‌ش بزانه: نه‌بی له کوشتنه‌وه‌دا (سو‌ریچک) که بۆری خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌و (قرتاکه) که بۆری هه‌ناسیه، هه‌ردووکیان نه‌بی به ته‌واوی بپه‌ردین و نه‌و گری‌یه‌ی له گه‌روو به‌رز نه‌بیته‌وه نه‌بی کوشتنه‌وه‌که له ئه‌ویان به‌ره‌و خوار بۆ لای لاشه‌که، یان له سهر نه‌و بۆ، بۆ نه‌وه‌ی هه‌ندیکی، یان هه‌مووی به لای سهریه‌وه بجۆ، نه‌گه‌ر هیچی به لای سهریه‌وه نه‌چو، جه‌رامه‌و مرداره

ئینجا بزانه: (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له کاتی کوشتنه‌وه‌دا مه‌رج نیه، هه‌روه‌ها به ده‌ستی مندا‌لو ئافه‌رتیش سهر‌پینی ئازده‌ل و بالنده هه‌ر دروسته ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ امْرَأَةً ذَبَحَتْ شَاةً بِحَجَرٍ فَسَلَّ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَمَرَ بِأَكْلِهَا﴾ رواه البخاری، واته: ئافه‌رتیک به به‌ردیکی تیژ مه‌ریکی سهر‌پری، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی‌دا گوشتی مه‌ره‌که بخۆن.

﴿چه‌ند تیغه‌یشتنیک له‌م جه‌دیه‌دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ): چاکه: نه‌نجامدانی کرداره‌کانه به پئی یاسای ئیسلام، جیاوازی نیه: نه‌م کرداره په‌یوه‌ندی به خوته‌وه هه‌بن، یان به که‌سیکی‌تر.

ئینجا بزانه: هه‌ر هه‌ولدانیک بۆ به‌ریوه‌بردنی خه‌لک و پیکردنی کومه‌لگه‌ بۆ، نه‌وه به چاکه دانه‌ندری و پێبازی پیغه‌مبه‌رانه‌ه‌لیم الصلاه والسلام، نه‌م هه‌ولدانه له ئیسلامدا به (سیاسه‌) ناو نه‌بری، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ﴾ رواه الشيخان، واته: پیغه‌مبه‌ره‌کان علیهم الصلاه والسلام کاروباری (بنی‌اسرائیل) یان به‌ریوه نه‌بردو رابه‌رایه‌تی دین و دونیا یان نه‌کردن، هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک وه‌فاتی کردبا: پیغه‌مبه‌ریکی‌تر نه‌م سیاسه‌ته‌ی نه‌نجام نه‌دا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ عَشَرَ: فِي تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنِ الْخُلُقِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبَ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ،

۲- (فَاحْسِنُوا الْقِتْلَةَ): بِرَأْسِهِ: شَتِواندن و ناشیرین کردنى لاشه‌ی کوزراوه که به هیچ شیوه‌یه که دروست نیه، هرچه‌ند لاشه‌ی دوزمنیکی کافریش بی ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ: عَنِ التُّهْبَى وَالْمَثَلَةِ﴾ رواه البخاري، پیغمبر ﷺ قه‌ده‌غی کردوه - له غه‌زادا - تالان بیهین پیش دابه‌شکردنی، قه‌ده‌غی کردوه: لاشه‌ی کوزراوه‌کان بشیوینین و ناشیرینان بکه‌ین.

۳- (فَاحْسِنُوا الذَّبْحَةَ): شیوه‌ی سهرپینی باش نه‌ویه: به هیمنی و له سهرخویی نازده‌له‌که دریز بکاته سهر زه‌مین، له به‌رچاوی نازده‌له‌که چه‌قوتیز نه‌کا، له پیش چاوی نازده‌له‌که نازده‌لیکیتر سهر نه‌برئ، پیغمبر ﷺ نه‌فرموی: ﴿الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَانُ، إِرْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ رواه أبو داود والترمذي، نه‌وانه‌ی به‌زه‌بیان دیته‌وه خوی گه‌وره ره‌حمیان بی‌نه‌کا، به‌زه‌بیقان به‌دانشتوانی زه‌میندا بیته‌وه تا‌کو خوی گه‌وره و دانشتوانی ناسمان به‌زه‌بیان بیتان بیته‌وه.

﴿حَدِيسِي هَرْدَه‌ه‌ه‌م: ترسان له‌خوا، ره‌وشت جوانی﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدُبَ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتپرداره‌ته‌وه له (نه‌بوزه‌پری (غیفاری) خوا لی‌پازی بی: سه‌حابه‌یه، پی‌نجه‌مین که‌سه: که موسولمان بووه له (مه‌ککه‌ی) پیروز، ئینجا گه‌پاره‌ته‌وه بۆ ناو خزمه‌کانی، ئینجا کوچی کرد بۆ (مه‌دینه)، له سالی (۳۱) ی کوچی وه‌فاتی کردوه، (۲۸۱) حدیسی گتپاونه‌ته‌وه.

(و) مه‌روه‌ها گتپرداره‌ته‌وه له (أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (موعان‌ی کوری (جه‌به‌ل) خوا لی‌پازی بی، سه‌حابه‌یه و له (مه‌دینه‌ی) پیروز له ته‌مه‌نی (۱۸) سالی دا موسولمان بووه، له سالی (۱۸) ی کوچی له نزیک (ئوردون) وه‌فاتی کردوه، (۱۵۷) حدیسی گتپاونه‌ته‌وه.

ئه‌م دوو به‌ریزانه‌ئه‌گتپنه‌وه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغمبر ﷺ فرموی: (اتَّقِ اللَّهَ) له خوا بترسه و خۆت له توپه‌یی خوا بیاریزه (حَيْثُمَا كُنْتَ) له هر شوینی بووی: خه‌لکت لی دیار بی، یان نا.

بِرَأْسِهِ: (تَقْوَى) واته: ترسان و خۆپاراستن له توپه‌یی خوا، به‌م جوړه: له فرمانی دهرنه‌چی، هرچی قه‌ده‌غی کردوه نه‌یکه‌ی، تا توانات هیه خودات هر له یاد بی و له سهر زوبانت بی.

وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي بَعْضِ النُّسخِ: صَحِيحٌ.

ئىنجى بزانە: خۇپاراستن لە تورەيى خوا ئەبىتە ھۆى شارەزابوون بۆ لىكجياکردنە ھەي چەوتى و راستى، ھۆى سەر بەرزى لە دونيا و قىامت، ھۆى سەرکەوتن و پزگاربوون لە ناخۆشى، ھۆى وەدەستەيتنانى پزقى حەلال، ھۆى گونجانى کاروبارى دونيايى، ھۆى نەترسان و دل تەنگ نەبوون لە دونيا و قىامت: بە مەرجى ئەم (تقوى) يە لە ژيەر ياساى ئىسلام بى و بە بى شەرى نەبى.

(وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ) بە داوى ھەر گوناھىکدا چاکە يەك بکە (تَمْحُهَا) بۆ ئە ھەي ئەم چاکە يە خراپە کە لايباو بيسرپيتە ھە.

ئاگادارى: ئەو گوناھانە ي بە چاکە کردن لائەچن: تەنھا گوناھى بچووکن، ئە وىش بەو مەرجەي خۆي لە گوناھى گەرە بياريزى، کە وابوو: بەدبەخت ئەو کە سەيە: کە چاکە کانى لە گوناھە بچووکە کانى زياتر نەبن، يان چاکە کانى پىگاي لابرەنى گوناھە بچووکە کانى نەبى: بە ھۆى پىگە گرتنى گوناھە گەرە کان.

ئىنجى بزانە: گوناھى گەرە: ھەکو کوفر، کوشتنى بە ناھەق، زىنان ئارەق خواردنە ھە... ھتە، بە تۆبە کردن لائەچن. واتە: پەشيمان بيبە ھەو داواي لى خۆشبوون لە خواي گەرە بکەي، جا ئە گەر گوناھە کە پەنھانى بوو: ئاشکراي مەکەو لە نيوان خۆت خوادا تۆبە بکە، خودا لىت خۆش ئەبى.

ئە ھەش بزانە: ھەر گوناھىک: چ بچووک بى، چ گەرە، کە پەي ھەندى بە ئادەمیزادە ھە ھەبى: ئايا دەربارەي خوین، يان مال، يان ناموس، ئەمە - جگە لە تۆبە کردن - ئەبى خاوەنە کەي لە خۆت پازى بکەي، ئە گەر نا: خوا تۆبەت قبول ناکا - (بگەرێو ھەو بۆ حەديسى دەيەم) - جا کە ئە ھەت زانى مافى خەلک بە تۆبە لاناچى، بە زووترين کات ھەول بەدە خاوەن ماف گەرەدەنت ئازاد بکا بە دلکى پازى کراو.

(وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) ھەر ھە ھە پەوشتت باش بى لە گەل ھەموو کەس، واتە: پوو خۆش و شیرين گوشتار بە، بۆ يارمەتى ھەموو کەس ئامادە بە، پق و قينە دەرمە بپرە، لىبوردن بکە بە پيشەي خۆت، شەرم و پىزت بۆ گەرە، بە زەيى بۆ بچووک نيشانەي زۆر باشيتە، نزىکترين کەس لە پىغەمبەر ﷺ پۆزى داويى پەوشتت باشە کانن، بە پەوشتى باش ئە گەيتە پلەي پياوچاکان (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ) ئىمامى (تيرمىذى) گىراو يە تى ھەو ئە فەرموى: حەديستىکى جوانە.

ئىنجى بزانە: ترسان لە خواي گەرە وات لى تەکا پەوشتت باش بى لە گەل ھەموو کەس، پەوشتى باش گشتى چاکە يە، لە پاداشتى قىامتت زىاد ئە کاو بارى تاوانە کانت لە سەر

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ عَشَرَ: فِي حِفْظِ حَقِّ اللَّهِ تَعَالَى، وَفِي الْعَقِيدَةِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

لَا تَهْبَا﴾ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنْ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تُلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ دَلُوكَ فِي إِنْاءٍ أَخِيكَ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: هر چاکه یه کی بکه ی خیره و پاداشتت بۆ نه نوسری، وه پوو خوشی و زهرده خه نه یی له پوی برای موسولمانت نه ویش خیره، هه روا به خشی نی نه ختیک ناو له دۆلچهی خۆته وه که بیرژنی یه ناو دۆلچهی برای خۆت، نه ویش هر خیره.

﴿چه ند تیکه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (إِتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ): بَزَانَه: (تَقْوَى)، واته: له خواترسان به جوریکی وا: له و شوینانه نه تبینی: که لی قه دهغه کردوی و له و شوینانه ت گوم نه کا: که فه رمانی پی کردوی، (تَقْوَى) نه بیته هوی به خته وه ری له دنیا و قیامت، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نه وانه ی باوه ریان هیتاوه و له خوا ترسان، موژده یان بۆ هه یه له ژیان دنیا و له پۆزی قیامت، برپاره کانی خوا گۆرانی به سه ردا نایی، نه م موژده یه: سه رفرازی یه کی گه وره یه بۆ له خواتر سه کان.

۲- (وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا): خیر کردن و نویژ کردن و (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) و (وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) و خه ریکبون به زانستی ئایینی و... هتد: چاکه کان گشتی گونا هه بچو که کان ره ش نه که نه وه، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلَّذِينَ كَرِهُوا﴾ به راستی چاکه کان تاوانه کان لانه بن، نه مه ئاموژگاری یه بۆ نه وانه ی ئاموژگاری وه رنه گرن.

۳- (خَالِقِ النَّاسِ يَخْلُقُ حَسَنًا): بَزَانَه: خوی گه وره مه دخی پیغه مبه ری ﷺ کردوه به ره وشتی باش، هه روه که نه فه رموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ به راستی نه ی پیغه مبه ری ﷺ تۆ له سه ر ره وشتیکی جوان و گه وره ی.

جا که ره وشتی باش ره وشتی پیغه مبه رمان بی ﷺ، زۆر هه یفه موسولمان له ده ست خوی بدا، چونکه پیغه مبه ری ﷺ نه فه رموی: ﴿خِيَارُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا﴾ رواه الشيخان، با شترینتان ره وشت جوانتره کانتانن.

﴿چه دیسی نۆزده هه م: پاراستنی مافی خواو، بیرو باوه ر﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گۆپر او وه ته وه له (ئیین عه بیاس)، ناوی (عبدالله) کو ری ئیمامی (عه بیاس) ی مامی پیغه مبه ره ﷺ، واته: خۆی و باوکی سه حابه نه،

قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ ﷺ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ،

له (مهككه) ی پیرۆز له دایک بووه، له گه‌ل باوکی کۆچی کردوه بۆ (مه‌دینه)، که پیغه‌مبەر ﷺ وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نی (۱۲) سالان بوو، له شاری (طائف) سالی (۶۸) ی کۆچی وه‌فاتی کرد، (۱۶۶۰) هه‌دییسی گێراونه‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ دوعای بۆ کرد: (خوا زانستی‌قورئانی بداتی). یه‌کیکه له چوار (عبدالله) یه‌کان، بپوانه هه‌دییسی سێ یه‌م.

(قَالَ) ئە‌فه‌رموی: (كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ، يَوْمًا) پۆژێک له پشت پیغه‌مبەر ﷺ سواری وولاغیک بوم (فَقَالَ) پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی (يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ) ئە‌ی پۆله، من چه‌ند قسه‌یه‌کی به‌ سودت فێر ئە‌که‌م:

(أَحْفَظِ اللَّهَ) ئاگات له‌ خودا بێ و فه‌رمانی جێ‌به‌جێ بکه‌ و قه‌ده‌غه‌ی مه‌شکینه (يَحْفَظْكَ) خوداش تۆ ئە‌پاریزی و ئاگاداری مال و مندال و ئایینت ئە‌کا و له‌ پۆژی دوا‌یش پزگارت ئە‌کا (أَحْفَظِ اللَّهَ) ئاگات له‌ خودا بێ (تَجِدْهُ تُجَاهَكَ) ده‌بینیت خوا له‌ گه‌لتایه‌و له‌ کاتی ته‌نگانه‌ فریات ئە‌که‌وی.

(إِذَا سَأَلْتَ) هه‌ر کاتی که‌ ویستت شتی که‌ داوا بکه‌ی (فَاسْأَلِ اللَّهَ) هه‌ر له‌ خوا داوا‌ی بکه‌، چونکه‌ که‌نجینه‌ی ئاسمان و زه‌مین هه‌ر به‌ ده‌ست ئە‌وه، که‌وابوو: نه‌چی له‌ به‌ر نه‌بوونی و هه‌ژاری، خوا له‌ بیر خۆت ببه‌یه‌وه‌ و ده‌ست به‌ تاوانباری بکه‌ی، یان ملکه‌چی بۆ پیاوی نامه‌رد و تاوانبار بکه‌ی، چونکه‌ پیغه‌مبەر ﷺ ئە‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الرِّزْقَ لَيَطْلُبُ الْعَبْدُ أَكْثَرَ مِمَّا يَطْلُبُهُ أَجَلُهُ﴾ رواه الطبراني، واته: رزق به‌ دوا‌ی به‌نده‌دا ئە‌گه‌رێ و ئە‌و به‌شه‌ی بۆی داندراوه‌ گشتی ئە‌دریستی له‌ دونیادا، زۆرتر له‌ ئە‌جه‌له‌که‌ی. واته: کاتی دیا‌رکراو بۆ مردنی.

(وَإِذَا اسْتَعَنْتَ) هه‌ر کاتی که‌ ویستت داوا‌ی یارمه‌تی بکه‌ی (فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ) هه‌ر له‌ خوا یارمه‌تی داوا بکه‌، چونکه‌ ئە‌گه‌ر خودا یارمه‌تیده‌رت بێ که‌س پێت ناوه‌ستی.

ئینجا بۆ ئە‌وه‌ی با‌شتر بزاین هه‌موو شت به‌ ده‌ست خوا‌یه‌و که‌س به‌ بێ‌ویستی خوا هه‌چی له‌ ده‌ست نابێ، پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: (وَاعْلَمْ) بزانه: (أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ) ئە‌گه‌ر هه‌موو خه‌لک کۆ بپێته‌وه‌ (عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ) بۆ ئە‌وه‌ی سودی‌کت پێ بگه‌یه‌ن: که‌م، یان زۆر (لَمْ يَنْفَعُوكَ) ناتوانن سودت پێ‌بگه‌یه‌ن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ) مه‌گه‌ر ئە‌و سووده به‌ تۆ بگه‌یه‌ن: که‌ له‌ یه‌که‌م پۆژدا خوا بۆ‌تی نووسیه‌وه، که‌وابوو: سودبه‌خشی راسته‌قینه هه‌ر خودایه‌.

وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بَشِيءٌ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بِشْيَءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ،
رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ﴿ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.
وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ: ﴿ اِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ
يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ،
وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴾.

(وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بَشِيءٌ) وه نه گهر هه موو خه لك كو ببته وه بو نه وهى
زيانتيكت تووش بكن (لَمْ يَضْرُوكَ) ناتوانن زيانن لي بدهن (إِلَّا بِشْيَءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ)
مه گهر نه زيانن لي بدهن: كه له يه كه م پوژدا خوا له چارهى نووسيوى.

(رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ) قه له م پيچراوه ته وه (وَجَفَّتِ الصُّحُفُ) نووسراوه كه ووشك بوته وه، هيچ گوزانيك
نايه ته سهر نووسراوى خوا، كه وابوو: نهى موسولمان: پشتت هه ر به خوا بيهسته، واز له
ملكه چي بو خه لك بيته، هه ر خواي گه وره بناسه، هه موو شتيك له دهست خودايه و براوه ته وه
(رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نيمامى (تيرميزي) گيپراويه تيه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ) جگه له (تيرميزي) له گيپرايه وهى نيمام (أحمد) و (عبد بن
حميد) دا هاتوه: (اِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ) ناگاداري خدا به، خدا ناگادارت نه بيى.

(تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ) خوټ به خوا بناسيته (فِي الرَّخَاءِ) له كاتى خوټى وهه بووني دا (يَعْرِفَكَ
فِي الشَّدَةِ) خوداش له كاتى تهنگانه دا نه تناسيته وهه له هاوارت دي، واته: له كاتيكا: كه له
خوټى داي زور خوا بپهرسته بو نه وهى خوټى بوئى، ئينجا له تهنگانه دا زوو فريات
نه كه ويو پزگارت نه كا.

(وَاعْلَمْ) باش بزانه (أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ) نه وهى بو تو نابي له چاكه و له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ)
هه ر له يه كه م پوژدا بو تو دانه ندراوه، كه وابوو: وا مه زانه: به شى تو دراوه
به يه كيكي تر.

(وَمَا أَصَابَكَ) وه نه وهى پيټ نه كا له چاكه و له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ) هه ر له يه كه م پوژ
بو تو ديار كراوه نادري به يه كيكي تر، به لام له گه ل نه وه شدا نه بي هه موومان دهست به كار
بين، بو نه وهى بگهينه نه وشتهى بومان داندراوه به دانانى خوا نه بي پازى بين، بو
نه وهى خوا ليتمان پازى بيى.

(وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ) بزانه: سه ركه وتن له هه موو كاريكا (مَعَ الصَّبْرِ) له گه ل خوږاگر تندا
به يه كه وه به ستراون (وَأَنَّ الْفَرَجَ) وه هه روه ها ده رچوون له ناخوټى (مَعَ الْكُرْبِ) هه ر
له گه ل ناخوټى دايه و بوټ نه بيى (وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) هه روه ها هه موو كاريكي سهخت
ناسانيه كي له گه ل دايه و ناخوټى لا نه با.

که و ابوو: پئویسته موسولمان خۆپاگر بئو وره ی بهرز بئ، چونکه به خۆپاگرتن خوای گه وره سه رکه وتووی ئەکا، وه هه ر ناخۆشیه ک و سه ختیه ک هیه له دونیادا ده رگه ی خۆشی هیه وه به خۆپاگرتن به خۆشی شاد ئه بئو ناخۆشیه که ی له بیر ئه چیته وه.

ئینجا بزانه: له م فه رموده پیرۆزه دا پیغه مبه ر ﷺ پیمان پائنه گه یه نئ: که پئویسته به راستی بهنده ی خوا بینو ملکه چی بۆ ئه م و ئه و نه که ی، چونکه ئه وانیش وه کو ئیمه بئ ده سه لاتن، که و ابوو: ده توانین بلێین: واته ی ئه م هه دیسه له م ئایه ته پیرۆزه دا کو کراوه ته وه، که خوای گه وره ئه فه رموئ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ واته: هه ر که سێک له خوا بترسئو بۆ کاروباری دنیا رێگای سته مکاری نه گریته بهر، خوای گه وره له گشت ته نگانه یه ک ده ربازی ئه کاو به شیوه یه کی وا پرزی بۆ ئه نیئ: که هه ر به سه ر دلئ دا نه هاتوه، وه هه رکه سێک پشت به خوا ببه ستئو به نهایه تی بۆ که سی تر نه کاو کاری خۆی هه ر به خوا بسپێرئ، خوای گه وره ی به ته نها به سیه تی و ئه یگه یه نیته ئامانچو مه به سته کانی، به راستی خوای گه وره بۆ هه موو شتێک کاتیکی داناوه، تا نه گاته کاتی خۆی نایکا. که و ابوو: ئه ی موسولمانی خۆشه ویست گشت کاروباری خۆت بده ده ست خوداو به گوێره ی توانات ده ست به کار به.

﴿چهند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (احْفَظِ اللَّهَ): پاراستنی خوا: به پاراستنی فه رمانه کانی خواو پاراستنی سنوری تاوانه کان ئه گوئرئ، ئینجا به م پاراستنه بهنده له گه ل خوا ئه که ویته مامه له کردن و له جوړی کرده وه کانی پاداش له خوا وه رئه گرئ، چونکه خوای گه وره ئه فه رموئ: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ واته: په یمانی من جئ به جئ بکه ن، تا کو منیش په یمانی ئیوه جئ به جئ بکه م.

۲- (لَمْ يَنْفَعُوكَ... لَمْ يَضُرُّوكَ): بیگومان: سودبه خس و زیانده ری راسته قینه ته نها خوای گه وره یه، که و ابوو: هه رکه سێک باوه ری وابئ: که -جگه له خوا- سودبه خس و زیانده رێکی تری راسته قینه هیه، ئه وه کافره، چونکه خوای گه وره ئه فه رموئ: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ واته: ئه گه ر خوا زیانیکت لایدا که س ناتوانئ لایدا جگه له خوا، وه ئه گه ر بیهوئ سودیکت پئ بگه یه نئ که س ناتوانئ بیگه رپئیته وه. که و ابوو: بهنده ته نها ده سه لاتئ وه ده سته ینانئ ئه و سودو زیانه ی هیه: که خوا دروستی ئه کاو برپاری بۆ داوه.

(الْحَدِيثُ الْعَشْرُونَ: فِي الْحَيَاءِ)

﴿عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾ رواه البخاری.

۳- (رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ): دهریاره‌ی بریاردانی (أَزَلِي) و نووسینی پیتش بونه‌وه‌ره، (صَحَابَةُ) پرسساریان له پیغهمبر ﷺ کردو گوئیان: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ فَفِيمَ الْعَمَلُ الْيَوْمَ: أَفِيمَا جَعَلْتَ بِهِ الْأَقْلَامَ وَجَرْتَ بِهِ الْمَقَادِيرُ، أَمْ فِيمَا نَسْتَقْبِلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَعَلْتَ بِهِ الْأَقْلَامَ وَجَرْتَ بِهِ الْمَقَادِيرُ. قَالَ: فَفِيمَ الْعَمَلُ؟ قَالَ: إِعْمَلُوا فَكُلُّ مِيسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ رواه مُسْلِم، نه‌ی پیغهمبره‌ی خوا ﷺ نه‌و کرده‌وانه‌ی ئیمه نه‌یکه‌ین: ئایا له (أَزَل) دا بریاریان بۆ دراوه‌و نووسراوه‌و برپاوه‌ته‌وه، یان له دوا‌ی کردن نه‌نووسری؟ فره‌مووی: نا، به‌لکو له (أَزَل) دا بریار دراوه‌و نووسراوه. گوئی: نه‌ی بۆ چی ده‌ست به‌کار بین، بۆ پال نه‌ده‌ینه‌وه؟ فره‌مووی: ده‌ست به‌کار بن چونکه هر که‌سه بۆ دروستکراوه‌که‌ی خوی ئاماده نه‌کری و ریگای بۆ ئاسان نه‌کری. واته: نه‌گهر بۆ به‌خته‌وه‌ری دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ریانه‌ی بۆ ئاسان نه‌کری، نه‌گهر بۆ به‌دبه‌ختی دروست کرابی، کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختیانه‌ی بۆ ئاسان نه‌کری.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَم: دَهْرِيَارِي شَهْرَم كَرْدَن﴾

(عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عُبَيْدَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ) ﷺ (عَوْقَبَةُ) كُرْبِي (عَمْرِي) (نَهْ نَسَارِي)، سه‌حابه‌یو یه‌کیکه لهو حه‌فتا که‌سه‌ی په‌یمانی (عه‌قه‌به‌) ی‌دووه‌میان له‌گه‌ل پیغهمبر ﷺ به‌ستوه، له سالی (۴۱) ی کۆچی له (مه‌دینه) وه‌فاتی کردوه، (۱۰۲) حه‌دییسی گپراونه‌وه. (قَالَ) نه‌فره‌موئی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغهمبر ﷺ فره‌مووی: (إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ) به‌راستی نه‌وه‌ی گه‌یشته‌ته‌ خه‌لك (مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى) له فره‌مووده‌کانی پیغهمبره‌رانی پیتشو، نه‌مه‌یه: (إِذَا لَمْ تَسْتَحْ) نه‌گهر شه‌رم ناکه‌ی (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ) هر چی حه‌ز نه‌که‌ی بیکه. چونکه شه‌رم کردن به‌شیکه له باوه‌ر به‌خواو به پیغهمبر ﷺ، که مروّف شه‌رمی نه‌ما باوه‌ری لاواز نه‌بی و کرده‌وه‌ی ناشیرین نه‌کا، شه‌رم کردن باشترین په‌وشتی مروّفه، چونکه هر چاکه‌ی ئی‌په‌یدا نه‌بی.

ئینجا شه‌رم کردن له خوای گه‌وره باشترین و گه‌وره‌ترین پله‌ی شه‌رمه، له به‌ر نه‌وه‌ی له خراپه نه‌تپاریزی (رواهُ الْبُخَارِي) ئیمامی (بوخاری) گپراویه‌تیوه.

بزانه: شه‌رم کردن له پرسسارکردنی کاروباری ئایینی و فره‌مان به چاکه و قه‌ده‌ه‌کردنی خراپه، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست نه‌ی؟ چونکه شه‌رم کردن لهو جوّره شته ترسنۆکی‌یه، نه‌ک شه‌رمی.

الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْعَشْرُونَ: فِي الْإِيمَانِ وَالِاسْتِقَامَةِ

﴿عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟﴾

﴿چەند تیگەشتنیك لەم هەدیسهدا﴾

۱- (الْحَيَاءُ): واتە: شەرم: گۆرانیکە دیتە سەر دڵ و پەنگی مرۆڤ لە ترسی ناشکرا بوونی ناله باریکی خۆی.

ئینجا بزانه: واجبه مرۆڤ زیاتر شەرم لە خۆی خۆی بکا، بە جوړیکی وا: پوو نه کاته ئه شویتانهی خۆی لای قەدەغە کردووە دوا نه کەوێ له شویتانهی خوا فەرمانی پێ کردووە. پێغه مبه‌ر ﷺ ئه‌فەرموی: ﴿إِسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. قَالُوا: إِنَّا نُسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْإِسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ: أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى، وَأَنْ تَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ إِسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ﴾ ر‌وا‌ه‌ الترمذی و أحمد، شەرم لە خوا بکەن شەرمیکی بە‌پ‌راستی. (صَحَابَةُ) گوتیان: ئێمه شەرم نه‌کەین سوپاس بۆ خوا. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموی: مه‌به‌ستم ئه‌و شەرمه‌ی ئێوه‌ نیه‌، به‌لکو شەرم کردن لە خوا به‌پ‌راستی ئه‌وه‌یه‌: سەرت بپاریزی له‌گه‌ڵ نه‌ندامه‌کانی سەر: وه‌کو گۆی و دهم و لوت و چاو، هه‌روه‌ها زگت بپاریزی له‌گه‌ڵ هه‌زو بۆج‌وه‌نه‌کانی: وه‌کو خواردن و وه‌پ‌ه‌ت، باسی مردن و پ‌زینی لاشه‌که‌ت بکه‌، هه‌رک‌ه‌س ژبانی دوا‌پ‌و‌ژ‌ی ب‌و‌ی واز نه‌ه‌ینی له‌ هه‌پ‌امه‌کانی دنیا، جا هه‌رک‌ه‌س پ‌ه‌فتار به‌م هه‌دیسه‌ بکا به‌پ‌راستی شەرم لە خوا نه‌کا.

۲- (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ): پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فەرموی: ﴿الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدَأُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ﴾ ر‌وا‌ه‌ الترمذی، شەرم کردن به‌شیکه‌ له‌ ئیمان، خاوه‌ن ئیمانیش جیگه‌ی به‌ه‌شته‌، بێ‌شەرمی و زمان پیسی به‌شیکه‌ له‌ د‌ل‌پ‌ه‌قی، د‌ل‌پ‌ه‌قیش جیگه‌ی د‌و‌زه‌خه‌.

﴿هەدیسی بیست و یه‌که‌م: باوه‌ڕه‌یتان و به‌رده‌وام‌بوون له‌ سەر باوه‌ڕ﴾

(عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڕدراوه‌ته‌وه‌ له‌ (سوفیان) ی ک‌و‌ری (عبدالله) خوا لای پ‌ازی بێ، سه‌حابه‌یه‌، خه‌لکی (طائف)ه‌، له‌گه‌ڵ نوێنه‌ری (سه‌قیف) موسوڵمان بووه‌، (ه‌) هەدیسی گێ‌پ‌ا‌وه‌نه‌وه‌.

(قَالَ: قُلْتُ) ئه‌فەرموی: گوتم (يَا رَسُولَ اللَّهِ) ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا) ده‌رباره‌ی ئایینی نی‌سه‌لام فەرموده‌یه‌کم بۆ ب‌ل‌ئ‌ی که‌ (لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ) ئه‌وه‌نده‌ ناشکرا بێ، پ‌ت‌و‌یستم به‌ که‌سی‌تر نه‌ب‌ئ‌ی ل‌ئ‌ی ب‌پ‌رس‌م؟

قَالَ ﷺ: قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قَالَ) پیغمبر ﷺ: فہرموی: (قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ) بلی: باوہری تہاوم ہیہ بہ خوا (ثُمَّ اسْتَقِمْ) ئینجا لہ سہر نہو ریگا راستہی ئیسلام برؤو لی لامہدہو بہردہوام بہ (رواہُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویہ تہوہ.

ئینجا بزافہ: ئیمانی ہیچ کہس راست نابئ تا دلی راست نہبی، دلشی راست نابئ تا زوبانی راست نہبی. کہوایو: بہ دل و بہ زوبان باوہری تہاوت ہبی: بہو شہش روکنہی ئیمان، وہ ہر پیچ روکنہکانی ئیسلام نہجام بدہ، بہردہوام بہ: لہ سہر خواہرستی و وزہیتان لہ خراہ، ئینجا لہ سہر نہم ریگاہ برؤو بہ دوی نہم نہو مہکہوہ، چونکہ لہ ریگہ لاتئہدہن.

﴿چہند تیگہ یشتنیک لہم حہ دیسہدا﴾

۱- (آمَنْتُ بِاللَّهِ): باوہر ہبوں بہ تا کو تہ نیایی خوا بہ زمان و بہ کردار، ہرودہا بہردہوامبوں و لانہدان لہم بیروباوہرہ نہبنہ ہوی دوستایہتی فریشتہ و شادبوں بہ بہہشتی پان و بہرین، ہرودہک خوی گہورہ نہفہرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلَیَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نَزَّلًا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ﴾، واتہ: نہوانہی نہلین: خودامان (اللہ) یہو لہ سہر نہم بیروباوہرہ نہمیننہوہو لانادہن، فریشتہ دینہ لایان لہ کاتی مردن و لہ ناوہبرو لہ کاتی زیندووبوونہوہی قیامت، پئیان نہلین: مہترسین و دلتنہنگ مہبن، موزدہتان نہدہینی: بہو بہہشتی و ہعدہتان پی دربو، ئیمہ دوست و یارمہتیدہری ئیوہین لہ دنیا و لہ قیامت، لہو بہہشتہدا نہتاندیریتی: ہرچی دلتان حہزی لی بکاو ئیوہ بیخوازن، میوانداریتان نہکری لہ لای خودایہک: کہ داپوشہری گوناہکانہو میہرہبانہ.

۲- (ثُمَّ اسْتَقِمْ): پیغمبر ﷺ: نہفہرموی: ﴿إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ شِرَّةً وَلِكُلِّ شِرَّةٍ فَتْرَةٌ، فَإِنْ كَانَ صَاحِبُهَا سَدَّدَ وَقَارَبَ فَارْجُوهُ، وَإِنْ أَشِيرَ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ فَلَا تُعَدُّهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واتہ: مہموو شتیک توندو تولیہکی ہیہو مہموو توندو تولیہکیش خاوبوونہوہیہکی ہیہ، جا نہگہر مروفی توندو تول لہ کارہکانی دا ریگای راستی گرتہ بہر و مام ناوہنجی بو، چاوہپوانی چاکہی لی بکەن، نہگہر بہ پەنجہ ئاماژہی بۆ نہکرا و لہ سنوور بہدہر زیدہرؤوی کرد، بہ ہیچی دامہنن. واتہ: چونکہ بہردہوام نابئ.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ: مَا يَكُونُ سَبَبًا لِدُخُولِ الْجَنَّةِ)

﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ وَصُمْتُ رَمَضَانَ وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا، أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ ﷺ: نَعَمْ﴾ رواه مُسْلِمٌ، وَمَعْنَى حَرَّمْتُ الْحَرَامَ: اجْتَنَبْتُهُ، وَمَعْنَى أَحْلَلْتُ الْحَلَالَ: فَعَلْتُهُ مُعْتَقِدًا حَلَّهُ.

﴿حَدِيثِی بیست و دووم: نهو شتهی نه بیته هو ی چوونه به هشت﴾

(عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گیدردراوه ته وه له (جابر) ی کوپی (عبدالله) ی (نه نساری) خوا لیان پازی بی، خو ی و باوکی سه حابه بون، (جابر) له (مه دینه) ی پیرو ز له دایک بووه و له ته مهنی (۹۴) سالی دا له (مه دینه) وه فاتی کردوه، (۱۵۴۰) ه دیسی گیدراونه وه.

(أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) (جابر) نه فهرموی: پیاویک پرساری له پیغه مبه ر ﷺ کرد (فَقَالَ) پیاوه که گوتی: (أَرَأَيْتَ) یم بلی باوه پت وایه: (إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوباتِ) هر کاتیک نه م پینج نویژانه م کردن که واجب (وَصُمْتُ رَمَضَانَ) وه مانگی په مه زان به پوژوو بوم (وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ) وه ه لالم به ه لال زانی و نه وه ی پیویست بوو کردم (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ) وه ه پامم به ه پام زانی و لی دور که وتمه وه نه مکرد (وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا) جگه له نویژو پوژووو خو پاراستن له ه پام، هیچی ترم نه کرد له خیرو چاکه (أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟) نایا به بی سزادان نه چمه به هشت؟

(قَالَ: نَعَمْ) پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: به لی. واته: به بی سزادان نه چیته به هشت (رواه مُسْلِمٌ) یمام (موسلم) گیدراویه تیه وه.

ناگاداری: نه گهر یمانداریک تاوانبار بی و خوا لی خوش نه بوبی، له دوی سزادان نه چیته به هشت. جا بزانه: نه م پیاوه پرساری زه کات و ه جی نه کرد، چونکه له و کاته واجب نه بوبون.

نه وهش بزانه: هیچ کهس به کرده وه ی خو ی ناچیته به هشت، ته نها به په حمی خودا نه چیته به هشت، به لام کرده وه ی چاک نه بیته هو ی په حمی خواو، یمانیش مه رجه: بو چوونه به هشت و نه بیته هو ی نه مانه وه ی په کجاری له دوزخ.

هروه ها بزانه: هیچ کهس له سهر نه کردنی سوننه سزا ندری، به و مه رجه ی به چاوی سووک و بی نرخ ته ماشای سوننه نه کا، جا هر چند دروسته سوننه ته کان نه کرین، نه تو هر بیکه وازی لی مه یته بو نه وه ی بییه خو شه ویستی خوا. هروه ک له ه دیسی (۳۸) به دریژی باسی نه کهین، اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

فَیْنِجَا بَزَانَه: له م حەدیسەدا تەواوی تیکۆشان له دژی شەیتان کۆ کراوەتەو، چونکە ئەگەر مڕۆف خوا بپەرستی و نزیک حەرام نەکەوێ، ئەبێتە دوژمنی شەیتان و له بەهەشت نزیک ئەبێتەو. ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ﴾ رواه الشيخان، دۆزەخ بە دۆستایەتی نەفس و شەیتان داپۆشراوە، بەهەشت بە دژایەتی نەفس و شەیتان داپۆشراوە.

﴿چەند تیگەیشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (أَخْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): بە هۆی حەرام و حەلال مڕۆفی موسوڵمان لە دنیا دا هەردەم لە تاقیکردنەوەدا، ئایا ئایینەکی زāl ئەبێ بە سەر حەرامدا، یان نا؟ پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ﴾ رواه مُسْلِم، واتە: ئەم دنیا یە شیرین و سەوزە دل بۆی ئەچێ، خۆی گەورە ئێوەی لە دنیا دانائەو تەماشائان ئەکا چی ئەکەن؟ لە دنیا بترسێن و لە ئاfrهتان بترسێن، نەوێک بە هۆی دنیا و ئاfrهتان تووشی حەرام ببێ، چونکە یەکەم بێ شەری و ئازاوەی (بَنَى إِسْرَائِيلَ) بە هۆی ئاfrهتان پەیدا بوو.

۲- (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): بە هۆی خۆپاراستن لە حەرام، مڕۆف بەردەوام لە ئازاردایەو بە هۆی ئەم ئازارە خوا پاداشتی ئەداتەو، جا لە بەر ئەم ئازارە پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾ رواه مُسْلِم، دنیا بەندیخانەی موسوڵمانەو بەهەشتی کافرە. واتە: چونکە موسوڵمان لە دنیا قەدەغە کراوە لە حەرام، ئەم دنیا یە بە نەسبەت ئەو بەهەشتی بۆی داندراوە وەکو بەندیخانە، هەروەها چونکە کافر لە دنیا بەرەلایەو قەدەغە خوا ئەشکێنێ، ئەم دنیا یە بە نەسبەت ئەو دۆزەخی بۆی داندراوە وەکو بەهەشتە.

۳- (أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ): پێغه مبر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿سَدُّوا وَقَارُبُوا وَأَبْشَرُوا فَإِنَّهُ لَنْ يُدْخَلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ. قَالُوا: وَلَا أَتَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ﴾ رواه الشيخان، واتە: ڕێگای راست بگرە بەر لە کردەوێ کانتان، ئەگەر بە تەواویش نەتانکردن نزکی بکەنەو، مۆژدە وەرێگرن کە خوا پاداشتان ئەداتەو، بە راستی کردەوێ هیچ کەسێک نایباتە بەهەشت. گوتیان: ئێی پێغه مبری ﷺ خوا ﷻ کردەوێ تۆش ناتباتە بەهەشت؟ فەرمووی: کردەوێ منیش نامباتە بەهەشت، مەگەر خوا بە پەحمەتی خۆی دامپۆشی، بزانی: خۆشەویستترین کردەو لە لای خوا، کردەوێ بەردەوامە هەرچەند کەمیش بێ.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ: مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْحَسَنَاتِ)

﴿عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ ابْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ﴾

﴿حَدِيثِی بیست و سومیهم: کومه لیک له چاکه کان﴾

(عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ ابْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتیردراوه ته وه له (نه بومالیک) ی (نه شعری) خوا لی رازی بی، سه حابه یه وه لکی (یه مه نه)، هاتوته (مه دینه) له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ موسولمان بووه، (۲۷) حدیسی گتیراونه وه، له نسالی (۱۸) ی کچی وه فاتی کردوه.

(قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی (الطُّهُورُ) پاک راگرتنی له شو بهرگو شوینو ناو دل (شَطْرُ الْإِيمَانِ) نیوه ی ئیمان نه. واته: پاکو خاوتنی نیوه ی باوه رپه، له هه مووش گرنگتر ده ستونیژو خو شوشتنه له له ش پیسی.

(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) ووتنی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) خیری نه وهنده زوره: (تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) ته رازوی پوژی قیامت پر ده کا.

بزانه: له پوژی قیامت بو هه موو کهس ته رازوو دانه ندری چاکه و خراپه ی پی نه کیشری، چاکه له لایه ک، خراپه له لایه ک، جا هه رکهس چاکه ی گرانتر بوو به خته وه نه بی، وه نه گه ر چاکه ی سوکتر بوو به دبه خت نه بی، که وابوو: زور زیگری خوا بکه، بو نه وه ی چاکه ت گرانتر بیو به خته وه نه بی.

(و) هه روه ها ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) به یه که وه، خیری نه وهنده زوره: (تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) نیوان ئاسمانه کان و زه مین پر نه که ن، له پاش پیرکردنی ته رازوو.

ئینجا بزانه: ته رازوو گه وره تره له نیوان ئاسمان و زه مین، وه خیری (الْحَمْدُ لِلَّهِ) زورتره له (سُبْحَانَ اللَّهِ)، وه نه گه ر بلای: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، نه وه خیری پر ئاسمان و زه مین و نیوان هه ردووکیان و پر به ته رازوو، هه روه ک له چه ند حدیسی تر دا هاتوه، به لام زیگری (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له هه موویان خیرتره، هه روه ها (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گه نجینه یه کی به هه شته و له ده ست خوتی مه ده.

(وَالصَّلَاةُ نُورٌ) نویژکردنی ته و او پووناکی یه بو ناو گوپی تاریک و پوژی قیامت، هه روه ها پووناکی یه بو ناو دهروونی مروژ، چونکه قه ده غه ی نه کا له خراپه (وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ) زه کاتدان و خیرکردن به لگه یه له سه ر باوه ری خاوه نه که ی له دونیا و قیامت.

(وَالصَّبْرُ) ئارام و خوراکرتن: له سه ر خراپه نه کردن و له سه ر خواپه رستی و له سه ر ناخوشیه کانی دونیا (ضِيَاءٌ) پووشنایی دل و دهروونه.

وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو: فَبَاتَعَ نَفْسَهُ فَمُعْتَقَهَا أَوْ مُوبِقَهَا ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

بِزَانِه: مروی خوراکر له سهر نه کردنی خراپه تو سهد پلهی چاکه ی بۆ نه نووسری، خوراکر له سهر خوابه رستی شهش سهد پلهی بۆ نه نووسری، خوراکر له ناخوشیه کانی دنیا سی سهد پلهی بۆ نه نووسری.

(وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ) قورئانی پیروژ: یان شاهیده بۆ تو له پوژی قیامت- نه گهر په فتارت پی کردبی و بۆ خوا بیخوینی، یان شاهیده له دژی تو له پوژی قیامت- نه گهر په فتارت پی نه کردبی و بۆ خوا نه تخویندی.

(كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو) هه موو که سیک که پوژ دامات به کاریکه وه خه ریک ده بی: (فَبَاتَعَ نَفْسَهُ) جا ئیوا هه یه خوی نه فروشیته خوی گه ورده وهر چاکه نه کاو خراپه ناکا (فَمُعْتَقَهَا) ئه م جوړه که سه خوی نازاد نه کا له دوزه خ (أَوْ مُوبِقَهَا) یان خوی به شهیتان نه فروشی و خراپه نه کاو مالویران نه بی له قیامت (رواه مُسْلِم) نیام (موسلیم) گیراویه تیه وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ): **بِزَانِه:** پاک و خاوینی په وشتیکی زور گرنگه، چونکه په وشتی گشت پیغه مبه رانه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِينَ.

ئینجا بزانه: له هه موو په وشته کان گرنگتر ئه م په وستانه ن: که پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْغَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبُرْجَمِ، وَتَنْفُ الْإِبْطِ، وَحَلَقُ الْعَانَةِ، وَاتِّقَاصُ الْمَاءِ، قَالَ الرَّاوی: وَكَسِبَتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَضَةُ﴾ رواه مُسْلِم، ده په وشت هه نه په وشتی ئایینی خودانه، سمیل برینه وه به مه قهست، ریش به ردان، سیواک کردن، پاک کردن وهی کونه لووت، نینوک کردن، شووشتنی لوچی په نجه کان، هه لکه دندی مووی بن هه نگل، تاشینی بهر، تاروت کردن، شووشتنی دهم، یان سوننه تکرندی ئامیری پیاو و ئافره ت.

۲- (وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ): په فتار کردن به قورئانی پیروژ نه بیته هوی سه ربه رزی دنیاو به خته وه ری قیامت؟ چونکه خوی گه ورده نه فرموی: ﴿فَمَنْ آتَبَعَ هَذَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ واته: هه رکه سیک شوین ئه م قورئانه بکه وی، له دنیا دا گومرا نابی و له قیامه تیشدا به دبه خت نابی.

۳- (أَوْ عَلَيْكَ): به دبه ختی و پوړه شی بۆ که سیکه: که په فتار به قورئانی پیروژ نا کاو به به رنامه ی ژیا نی نازانی وازی لی دینی و شوین به رنامه ی ده سترکد نه که وی، خوی گه ورده نه فرموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: اِسْتِغْنَاءُ اللَّهِ عَنِ الْغَيْرِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى، أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ﴾

فَتَسِيَّتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى) واته: هر که سبک واز له قورپانه که ی من بینئ و په فتاری پی نه کاو به بهرنامه ی ژبانی تن نه کا، نه وه ژبانیکی سهختو به دبه ختانه ی نه دریتئ و به دلتیایی و چاوتیری ناژئ، له پوژئ قیامه تیش به کویری حه شری نه کړئ و نه لئ: خواجه بوجی به کویری حه شرت کردم خو من له دنیا دا چاوم هه بوو؟ خوا نه فهرموئ: وه ها قورپانه که ی منت له دنیا بۆ هاتو خو ت لی کویر کردو په فتارت پی نه کرد، وه هاش ئیمه له ناو دوزه خدا نه ته ئیلینه وه هچ نرخیکت بۆ دانانئین.

۴- (فَمُعْتَقُهَا، أَوْ مُوْبِقُهَا): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ، إِلَّا أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيٍ عَنْ مُنْكَرٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه الترمذی، گشت گوفتاره کانی ئاده میزاد له دژئ خویه تی و سودی لویه رنا کړئ، جگه له فرمان به چاکه و قده غه کردنی خرابه و زیکری خوی گه وره. که و ابوو: له سر نه م سئ په وشته به رده وام به، تا کو خو ت نازاد بکه ی له مالویرانی دنیا و قیامه ت.

﴿حَدِيسِي بَيْسْتَوِ چوارم: خَوَا بِيُوِيَسْتِي بَه هِيچ شَتِيك نِيَه﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى) گيډر اوه ته وه له (نه بو زه پي) (غيفاري) خوا لي پازي بي، نه ویش له پیغه مبه ر ﷺ نه گيډر پته وه، پیغه مبه ریش ﷺ له خوی گه وره نه گيډر پته وه.

(بېناسه) بزانه: به م جوړه حدیسانه نه گوته ئ: (حدیسی قودسی) واته: حدیسه که ووشه و مانای له لای خواوه هاتوه، به لام ناگاته پله ی قورپان، وه حدیسه کانی تری پیغه مبه ر ﷺ مانای له لای خواوه هاتوه ووشه که ی هی پیغه مبه ر ﷺ.

(أَنَّهُ قَالَ) خوی گه وره فهرموئ: (يَا عِبَادِي) نه ی بهنده کانی من (إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي) من سته م و ژورداریم له سر خو م حه پام کردوه و نایکه م (وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا) هه روه ها سته م و ژوردارئ له نیوان ئیوه شدا حه پام کردوه (فَلَا تَظَالَمُوا) که واته: ئیوه ش سته م و ژوردارئ له یه کتری مه که ن: وه سته م له خوشتان مه که ن به تاوان کردن.

بزانه: سته م و ژوردارئ: ده ستریزئ کردنه بۆ سر ماف که سیکی تر به ناهه ق و دوژمنایه تی، یان دهرچوونه له سنوری خوا.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ) نه ی بهنده کانم ئیوه هه مووتان سه رلیش یواون و نه شاره زان له ئایینی نیسلام (إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ) ته نها نه و که سه نه بی: که من بیخه مه سه ر پیگای راست

فَاسْتَهِدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أُطْعَمَكُمْ،
يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكَسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ
بَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا
ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي،

(فَاسْتَهِدُونِي) كه‌واته: ږيگای راست هر له من داوا بکه‌ن (أَهْدِكُمْ) منیش شاره‌زای
ږيگای راستان نه‌که‌مو نه‌تانخه‌مه سر ږيگای راست.

نهی موسولمان، ته‌نہا ږيگای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگړه‌و به داوی ږيچکه‌کان مه‌که‌وه؟
چونکه گومرات نه‌که‌ن، جگه له خوا که‌س ناتوانی بته‌گینیته ږيگای راست، نه‌وانه‌ی تو
دوایان نه‌که‌وی، وه‌کو تو سر لی‌شیواون نه‌که‌ر ږيگای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گړن.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ) نه‌ی به‌نده‌کانم نیوه‌ه مورتان برسین (إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ)
ته‌نہا نه‌وانه‌ نه‌بی: که‌ من خواردن و خوارده‌وه‌یان نه‌ده‌می (فَاسْتَطْعَمُونِي) داوی
خوارده‌مه‌نی هر له من بکه‌ن (أَطْعَمَكُمْ) منیش نه‌تاندہ‌می، واته: ږيگای وده‌سته‌یتانی
خواردنتان بو ناسان نه‌که‌م.

نهی موسولمانی برسی و هه‌ژار: با هاوارت هر بو قاپی خدا بی، چونکه هر که‌سیکی‌تر
-جگه له خودا- داوی خواردنی لی‌که‌ی، نه‌ویش وه‌کو تو پی‌ویستی به خودایه.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ) نه‌ی به‌نده‌کانم نیوه‌ه مورتان پووتن (إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ) ته‌نہا نه‌و که‌سه
نه‌بی که‌ من به‌رگی بکه‌م (فَاسْتَكَسُونِي) داوی به‌رگ هر له من بکه‌ن (أَكْسُكُمْ) منیش
به‌رگتان نه‌ده‌می، واته: ږيگای وده‌سته‌یتانی به‌رگو پو‌شاکتان بو ناسان نه‌که‌م.

(يَا عِبَادِي) نه‌ی به‌نده‌کانم (إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) نیوه به‌شه‌و و پوژ گونا‌ه نه‌که‌ن
(وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) من نه‌که‌ر حه‌ز بکه‌م له هه‌موو گونا‌هیک خوش نه‌یم جگه له
کافریون (فَاسْتَغْفِرُونِي) داوی لی‌خو‌شبوونی گونا‌ه هر له من بکه‌ن (أَغْفِرْ لَكُمْ) منیش
لی‌تان خوش نه‌یم.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ﴾ رواه الترمذی،
هه‌موو ناده‌میزادان گونا‌هبارن، وه باشت‌رینی گونا‌هباران توبه‌کارانن.

که‌وابو: نه‌ی موسولمان زوو توبه بکه‌و باری گونا‌ه له سر خوت لاده، به دل و زویان
(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بکه، واته: داوی لی‌خو‌شبوونی گونا‌ه له خودا نه‌که‌م. بو نه‌وه‌ی خوا لی‌ت
خوش بی و ږرت فراوان بکاو غه‌مت لایبا.

(يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي) نیوه ناگه‌نه نه‌و ږاده‌یه که بتوان زیان له من
بدن (وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي) هه‌روه‌ها: ناشگه‌نه نه‌و پله‌یه که بتوان سودم
پی‌بگه‌یه‌نن، واته: نه‌و چا‌کانه‌ی خودا له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خو‌ی نه‌کا، له ترسی زیان لی‌دانی

يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرُ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا:

خوی نیه و بۆ سود پی‌گه یاندنی خویشی نیه، به لکو بۆ قازانجی نه‌وانه، چونکه زۆر له‌گه‌لیان به په‌حمه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌یینه‌تان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) به‌ئاده‌میزاد‌تانه‌وه به‌جێ‌که‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌مووتان بێ‌نه‌ سه‌ر د‌ل‌ی چا‌ک‌ترین م‌ر‌و‌ف له‌ ئی‌وه، واته: بینه‌ م‌ر‌و‌ف‌یک‌ی له‌ خ‌وا‌ترس (مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا) ئە‌وه هه‌چ له‌ گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی من زۆ‌تر ناکا، وه سودی خ‌وا‌په‌رستی بۆ خ‌و‌تانه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستان تا دوا‌یینه‌تان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) به‌ئاده‌میزاد و جێ‌که‌تانه‌وه (كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه‌موویان بێ‌نه‌ سه‌ر د‌ل‌ی خ‌را‌پ‌ترین م‌ر‌و‌ف له‌ ئی‌وه، واته: هه‌موو بینه‌ پیاوی خ‌را‌پ (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا) ئە‌وه‌ش هه‌چ له‌ گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی من که‌م ناکاته‌وه، واته: ئی‌وه خ‌وا‌په‌رستن، یان نه‌په‌رستن، بۆ خ‌وا‌په‌تی خ‌وا‌ه‌روه‌که‌یه‌که‌.

(يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ) ئە‌ی به‌نده‌کانم ئە‌گەر له‌یه‌که‌م که‌ستانه‌وه تا دوا‌یینه‌ که‌ستان، به‌ئاده‌میزاد و جێ‌که‌وه (قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ) له‌ ده‌شت‌یک‌دا کۆ بینه‌وه (فَسَأَلُونِي) هه‌ر که‌سه‌ دا‌وا‌ی شتی‌کم ل‌ی‌کا (فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ) هه‌ر یه‌که‌ له‌وه‌موو خه‌ل‌که‌ دا‌وا‌ک‌را‌وه‌که‌ی خ‌وی بده‌می (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي) ئە‌وه هه‌چ له‌ گه‌نجینه‌ی لای خ‌ۆم که‌م ناکاته‌وه (إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ) ته‌نها وه‌ک‌ ده‌رزی چه‌ند که‌م ئە‌کاته‌وه (إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ) ئە‌گەر له‌ ناو ده‌ریای هه‌ل‌ی‌نی، واته: به‌ ده‌رزی ئا‌وی ده‌ریا که‌م نابێ‌ته‌وه و گه‌نجینه‌ی خ‌وداش که‌م نابێ‌ته‌وه.

(يَا عِبَادِي) ئە‌ی به‌نده‌کانم (إِنَّمَا هِيَ) ئە‌وه‌ کرد‌ه‌وه چا‌کانه‌و خ‌را‌پانه‌ (أَعْمَالُكُمْ) کرد‌ه‌وه‌ی خ‌و‌تانه‌ (أَحْصِيهَا لَكُمْ) من فه‌رمانم دا‌وه‌ته‌ فره‌شته‌کانم: سه‌ر‌م‌ی‌ری کرد‌ه‌وه‌کان‌تان بکه‌ن (ثُمَّ أَوْفِيكُمْ إِيَّاهَا) ئینجا له‌ پ‌و‌زی د‌وا‌ی‌دا ده‌یده‌مه‌وه ده‌ست‌تان و پا‌دا‌ش و سه‌ر‌تان ئە‌ده‌م به‌گ‌و‌یره‌ی کرد‌ه‌وه‌کان‌تان:

فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِم.

(فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا) جا ههركه سيك بينى له پوژى دواى چاكه ي هيه و پاداشى چاكه ي دراوه (فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ) با سوپاسى خوا بكا كه يارمه تى داوه بۆ چاكه كردن (وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ) وه ههركه سيك بينى به پيچه وانه وه خراپه ي هه بوو و سزاي خراپه ي درا (فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ) ئه وه با هه خوى به تاوانبار دابنى و لومه ي كه سى تر نه كا، چونكه به خوى له ريگاي خواى گه و ره لاي داوه (رواه مُسْلِم) ئيمام (موسليم) گيړاويه تيه وه.

بزانه: هه رچى ئيماندار بئو چاكه ي هه بئ، ئه وه له دونيا و قيامه ت پاداشتى چاكه كانى نه دريتئ، به لام ههركه سيك كافر بئ، ئه وه پاداشتى چاكه كانى هه له دونيا نه دريتئ و بۆ قيامه ت چاكه ي ناميتئ و به هوى خراپه كانى نه چيته دوژه خ، له هه موو خراپه كانى گه و ره تر كافر بوونه.

پيناسه: جنۆكه چينيكن خوا له ئاگر دروستى كردون، وه به هه موو وينه يه ك خويان نه نوئين، له سه ر وينه ي تاييه تى خويان كه س به چاو نايان بينئ، ئه وان ئيمه نه بينن، ژنو منداليان هه يه و كافرو موسولمانيان هه يه، شه يتان له جنۆكه كافره كانه.

ئينجا بزانه: خواى گه و ره له م حه ديسه دا هه ره شه ي كردوه و موژده شى داوه، كه و ابوو: ههركه سيك بيه وي له هه ره شه ي خوا پرگارى ببئو بگاته موژده ي خوا، هيچ كه مته رغه مى ناكه له خواپه رستى ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ خَافَ أَذْلَجَ وَمَنْ أَذْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ إِلَّا إِنْ سَلَعَهُ اللَّهُ غَالِيَةً إِلَّا إِنْ سَلَعَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ﴾ رواه الترمذي، واته: ههركه سيك ترسى هه بئ شه و پويى ئه كا، ههركه سيك شه و پويى بكا ئه گاته شوينه كه ي خوى و ئه حه سيته وه، ئاگاداربن: كوتالى خوا زور به نرخه، ئاگاداربن كوتالى خوا به هه شته. واته: به هه رزان ناي فروشى.

﴿چهند تيگه يشتنيك له م حه ديسه دا﴾

١- (فَلَا تَطَالُمُوا): بۆ پاراستنى ئاين و گيان و نه ژادو ناموس و هوش و مال، خواى گه و ره (ظلم) ي حه رام كردوه، واته: ده ستر ريز كردنه سه ر ئه م شه شانه. كه و ابوو: گه و ره ترين سته م كافر بوونه، هه روه ك خواى گه و ره ئه فه رموى: ﴿إِنَّ الشَّرَّكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ به راستى كافريوون سته ميكي زور گه و ره يه.

پيغه مبه ر ﷺ ئه فه رموى: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ: إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَحَدًا مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ﴾ رواه البخاري، واته: ههركه سيك (ظلم) ي له كه سيك كردوه: ده رباره ي ناموس، يان شتيكي تر، با له دونيا گه رده نى خوى پئ نازاد بكا، پيش ئه وه ي پوژيك دابئ دير هه م دينار سودى نه بئ: له پوژى دواى

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالْعَشْرُونَ: أَنْوَاعُ الْخَيْرِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ: يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ؟﴾

ئەگەر سەتمکارە کە چاکەى ھەبى، ئەو بە ئەندازەى سەتمەکەى چاکەى لىوەرئەگىرئ و ئەدریتهو سەتملیکراوەکە، ئەگەر چاکەى نەبو، ئەو خراپەکانى سەتملیکراوەکە وەرئەگىرئ و ئەخریتە سەر سەتمکارەکە، واتە: بە ھۆى خراپەکانى خۆى و خراپەکانى سەتملیکراوەکە لە دۆزەخ سزا ئەدرئ.

۲- (فَاسْتَغْفِرُونِي): پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموئ: ﴿مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ رواه أبو داود، ھەر کە سێک زۆر بلی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ). خۆای گەورە لە ھەموو تەنگانەى بە دەربازى ئەکاو لە ھەموو دلتەنگیە کە دلخۆشى ئەکاو بە شێوەیەکی وا پرزقئ ئەداتئ: کە ھەر بە خەیاڵى دا نایئ.

۳- (ثُمَّ أَوْفَيْكُمُ إِيَّاهَا): بزانە: کردەوہى چاک ئەبیتە ھۆى بەختەوہرى لە دونیاو قیامەت، ھەر وەکو خۆای گەورە ئەفەرموئ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ھەر کە سێک کردەوہى چاک بکا- پیاو بئ، یان ئافرەت- ئیمانداریش بئ، ژیانئى خۆشى ئەدەینئ لە دونیا: بە پرزقئى حەلال و پازى بوون بە دانانى خوا ھەر چەند ھەژاریش بئ، وە لە پۆزى قیامەتیش باشتترین و جوانترین پاداشى چاکەکانیان ئەدەینەوہ. کەوابوو: کافر بە پێچەوانەى موسوڵمانە لە دونیاو لە قیامەت.

﴿حەدیسى بیست و پینجەم: جوړی چاکه کردن زوړن﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (ئەبو زەرپرى غیفارى) خۆ لى پازى بئ ئەفەرموئ: (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) چەند کە سێک لە یارەکانى پێغەمبەر ﷺ:

(يِينَاسُهُ) سەحابە، واتە: یارەکانى پێغەمبەر ﷺ، ئەو کەسانەن: کە بە موسوڵمانى پێغەمبەریان دیتبئ، یان پێغەمبەر ﷺ ئەوانى دیتبئ، بە موسوڵمانیش مردبئ. **جا بزانە:** کە پێغەمبەر ﷺ وەفاتى کرد، (۱۱۴۰۰) سەد و چوار دە ھەزار سەحابەى لە دوا بە جئمان.

(قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ) سەحابەکان بە پێغەمبەریان گوت: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ) ئەى پێغەمبەرى خوا دەوڵەتە مەندەکان ھەموو پاداشى گەورەیان وەدەست ھیناوە لە دونیاو قیامەت: (يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي) ھەر وەك ئێمە نوێژ ئەکەین، ئەوانیش نوێژ ئەکەن (وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ) وەکو ئێمە بە پۆژوو ئەبن (وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ) جگە لە نوێژو پۆژوو، مالى زیادیان ھەيە ئەیکەنە خیر لە پرگای خوا، ئیمە مالى زیادمان نیە؟

قَالَ ﷺ: أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟! قَالَ ﷺ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(قَالَ) پیغمبر ﷺ فرمودی: (أَوَلَيْسَ) چوں و دهلین؟ (قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ)

وا مهلین، چونکه خوی گه وره پئی گای زوری بۆ ئیوه داناو خیری پی بکن:

(إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریک بلین: (سُبْحَانَ اللَّهِ). خیریكتان بۆ نه نووسری (وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریک بلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ). خیریكتان بۆ نه نووسری (وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ) هر وه (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بگوتری خیریکی هیه (وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ) هر جاریک (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بگوتری خیریکی هیه.

ئهی موسولمانی خوشه ویست: له دوی هر پینج نویژه کان ئهم زیکرانه له دهست خۆت مه ده، که وابوو: له دوی نویژ له سه ره فرمانی پیغمبر ﷺ سی و سی جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ). سی و سی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). سی و سی جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ). یه که جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). ده جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). پیغمبر ﷺ نه وها ژمارهی بۆ داناو، نه که ی له خۆت وه زیادو که می بکی.

(وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ) هر فرمانکردنیک به چاکه، خیریکی هیه (وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ) هر قه دهغه کردنیک خراپه به هر جوریک بی خیریکی هیه.

(وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ) به جیماع کردن و پابواردن له گه ل ژنی خوتان خیریكتان دهست نه که وئ (قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ) یاره کان گوئیان: ئهی پیغمبر ﷺ (أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ) چۆن نه گهر یه کیک له ئیمه بۆ تیرکردنی ئاره زوی خوی نه و ئیشه له گه ل ژنی خوی بکا (وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی نه دریته وه؟ (قَالَ: أَرَأَيْتُمْ) پیغمبر ﷺ فرمودی: پیم بلین (لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ) نه گهر ئاره زوی خوی به حه رام تیر بکا و له گه ل ژنیکی ناحه لال پابویری (أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ) نایا گونا می له سه ره نه نووسری؟ به لی: گونا می له سه ره نه نووسری (فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ) که وابوو: هر وه ها نه گهر به کاری بینن بۆ حه لال (كَانَ لَهُ أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی هیه (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویه تیه وه.

که وابوو: ژن مه تان و جیماعت، ئه ویش هر به نیازی خودا بی: وه که دلوین پاک و زورکردنی نه ته وه ی ئیسلام و پیکه ئینانی خیزانیکی ئیسلامی و سودبه خش بۆ کومه لی ئیسلام.

ئىنجى بزانە: زۆر جۆرى تىرى چاڭە ھەنە مەزۇ ھەستىيان پىئىناكا، بەلام ئەگەر نىيازى ناو دالى بۆ خوا بى، خوا خىرى بۆ ئەنوسى:

بۆ نموونە: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي. فَنَزَلَ الْبُئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَإِنْ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشيخان، واته: له كاتىكا پياويك به ريگايه كدا ئەريشتو تىنووەتى تووش بوو، ئىنجا بىرىكى دۆزى به وە چووە ناوى ئاوى خوار دەو، ئىنجا ھاتە دەرەو دىتى و سەگىك زوبانى دەرەيناو و لە بەر تىنووەتى خۆل و خاك ئەخوا، جا پياو ەكە گوتى: ئەو سەگە وەكو من تىنووەتى كارى تى كروە. جا پياو ەكە چووە ناو بىرەكە و پىر بە خوفەكەى ئاوى ھىناو دايە سەگەكە، جا لە بەر ئەوە خوا سوپاسى كردو لى خوش بوو. ئىنجا ھاوپىكانى پىتەمبەر ﷺ فەرموويان: ئايا ئىمەش لە ئاژەلەكانى خۆمان خىرمان ئەگاتى كە ئاويان ئەدەين؟ فەرمووى: بەلى: ھەرچى خاوەن جەرگى تەربى، بەزەبىتان پىئىدا بى، خوا پاداشتتان ئەنوسى.

﴿چەند تىگەيشتنىك لەم ھەدىسەدا﴾

۱- (ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ): **بزانە:** ئەم گەفتوگۆيەى (صَحَابَةُ) كان لە ھەسوودى يەو ەبو، بەلكو ھەسوودى پىشپىكى بوو بۆ كارى چاڭە، ئەم پىشپىكى يەش خىرەو پىئى ئەگوتى: (غِبْطَةً). پىتەمبەر ﷺ ئەفەرموى: ﴿لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ﴾ رواه الشيخان، واته: ھەسوودى پىشپىكى تەنھا لە دوو شىئو ەدا رەوايە: **يەكەمىيان:** دەر بارەى پياويك: كە خواى گەورە فىرە قورئانى كردى و لە كاتەكانى شەو و رۆژدا بىخوينى، **دووەمىيان:** دەر بارەى پياويك: كە خواى گەورە مالى دابىتى و لە كاتەكانى شەو و رۆژدا لە ريگاى خوا بىبەخشى.

۲- (وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ): **بزانە:** لە پىش دەستى كردنى جىماع، سوننەتە: ژنو مەرد ئەم دوعايە بخوين: ﴿بِسْمِ اللَّهِ اَللّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا﴾ رواه الشيخان، پىتەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەگەر ئەم دوعايە يان خویندو مندالىك لەم جىماعە دروست كرا، شەبىتان زىانى پىئىناگەيەنى.

۳- (أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ...): **بزانە:** جىماع كردن ھەرامە: لە ماو ەى ھەيزو لە ماو ەى خوینى پاش مندالبون، خواى گەورە ئەفەرموى: ﴿فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ خۆتان بپارىزن لە جىماعى ژنەكەتان لەو ماو ەيەى لە ھەيزدانە.

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالْعَشْرُونَ: كُلُّ أَحَدٍ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدُلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً،

مهروه‌ها جیماع کردنیش له کونی پاشه‌وه‌دا حه‌پامه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ﴾ رواه الترمذی، خوای گه‌وره به چاوی ره‌حمه‌ت ته‌ماشای نه‌و پیاوه‌ناکا که نیربازی بکا، یان له کونی پشته‌وه جیماع له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی بکا. واته: خوای گه‌وره به چاوی له‌عنه‌ت و غه‌زه‌ب ته‌ماشای ده‌کا.

٤- (إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ): پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ أَشْرَ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُفْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضَى إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا﴾ رواه مسلم، ولأصحاب السنن: ﴿إِنَّمَا مِثْلُ ذَلِكَ مِثْلُ شَيْطَانَةٍ لَقِيَتْ شَيْطَانًا فِي السَّكَّةِ فَقَضَى مِنْهَا حَاجَتَهُ وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ﴾، واته: خرابترین که‌س له لای خوای گه‌وره له پوژێ دوا‌یی: پیاویکه له‌گه‌ل ئافره‌ته‌که‌ی جیماع بکا، ئینجا نه‌یتی‌یه‌کانی جیماع بگێرتنه‌وه، مه‌سه‌له‌ی نه‌وژن و می‌رده‌ی نه‌یتی جیماع کردن باس نه‌که‌ن: وه‌کو مه‌سه‌له‌ی شه‌یتانیکه له‌کۆلان سواری شه‌یتانی‌ک بی‌و جیماعی له‌گه‌ل بکاو خه‌لکیش ته‌ماشای بکه‌ن.

﴿حەدیسی بیست و شەشەم: هەموو کەس خێریکی له سەرە﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه‌بو هوره‌یره خوا لی‌ی پازی بی، نه‌فه‌رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی (كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ) هه‌موو ئیسک و جومگه‌یه‌کی ئاده‌میزاد (عَلَيْهِ صَدَقَةٌ) خیریکی له سهره (كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ) هه‌موو پوژیک که خۆر ده‌رنه‌که‌وئ، واته: سوپاسی خوا بکه‌ی به‌رامبه‌ر نه‌و چاکه‌ی له‌گه‌لتی کردوه: که (٣٦٠) جومگه‌ت هه‌یه و هه‌مووی نه‌رم کردوه بۆ جموجۆل، ئینجا نه‌گه‌ر چاکه نه‌که‌ی، خراپه‌ش به‌و جومگانه مه‌که.

(تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ) ناشتکردنه‌وه‌ی دوو که‌س که نا‌کوکیان هه‌یه خیریکه، به‌مه‌رجی ناشتکردنه‌وه‌که له چوارچێوه‌ی ئیسلام ده‌رنه‌چێ و حه‌پامی پێ حه‌لال نه‌گرێو حه‌لالی پێ حه‌پام نه‌کرێ. بزانه: درۆکردن دروسته بۆ ناشتکردنه‌وه.

(وَتُعِينُ الرَّجُلَ) یارمه‌تی مرو‌ف ده‌ی (فِي دَابَّتِهِ) ده‌رباره‌ی وولاغه‌که‌ی (فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا) تا سواری وولاغه‌که‌ی نه‌که‌ی (أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ) یان ده‌ستباری له‌گه‌ل بکریو باره‌که‌ی له‌گه‌ل بار بکه‌ی (صَدَقَةٌ) نه‌مه‌ش خیریکه. **جا بزانه:** هه‌تا به‌رده‌وام بی له یارمه‌تی‌دانی موسولمانان، خوداش یارمه‌تی تو نه‌دا.

وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ،
وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ ﴿ رواه البخاري ومسلم.

(وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) قسه يه کی شیرین و باش خیری که. واته: به پووخوشی
له گه ل موسولمانان گفتوگو بکه، سلاویان لی بکه، دوعایان بۆ بکه، ناوی خوا بینه و قسه ی
سوک و چروک مه که.

(وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ) هه موو هه نگاو یکیش که بۆ نویژ ته پوی خیری که.
که وابوو: نویژ کردنی به جهامعت له مرگه و له دهست خۆت مه ده، چونکه خیری نویژی
جهامعه یه که به (۲۷)، هه مره نگاو یکیش خیری که، نه مهش قازانجیکی زوره بۆ موسولمان.

(وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) لابر دنی ته و شتانه ی زیان له پیوار ته ده دن له سه ر پیگه،
ته وهش خیری که. جا ته مه یان نرمترین به شه کانی نیمانه، به رزترینشی ووتنی
(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه (رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نه وه.

بزانه: له فه رموده یه کی تری پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، که دوو رکاعت نویژی چیشته نگاو
جیگه ی ته و خیرانه ده گریته وه، که وابوو: ته ی موسولمان، به لای که می هه موو پوژی دوو
رکاعت به ناوی (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نویژ بکه، خو ته گه ر بیکه ی به چوار رکاعت
ته مه زور باشتره، ته گه ر بیکه ی به ههشت رکاعت: ته مه زور خیری هه یه و ته واوتره.

جا ته وهش بزانه: هه ر چاکه یه کت کرد بلی: (أَلْحَمْدُ لِلَّهِ). بۆ ته وه ی خوی گه وره زیاتر
یارمه تیت بدا بۆ چاکه

﴿ چهند تیگه یشتنیك له م حه دیسه دا ﴾

۱- (تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ): براندنه وه ی کیشه ی نیوان دوو کهس، یان زیاتر،
ناشتکردنه وه ی دوو کهس، یان زیاتر: به کی که له په وشته هه ره به رزه کانی نیسلام،
به و مرجه ی له م پیکه اتسه دا بی شرعی پوو نه دا، پیغه مبه ر ﷺ ته فه رموی:
﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: إِصْلَاحُ ذَاتِ
الْبَيْنِ، فَإِنْ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِفَةُ﴾ رواه الترمذی، نایا پیتان بلیم کام په وشته خیری
گه وره تره له پوژوو و نویژ و خیر کردن؟ گوتیان: به لی. فه رموی: چاککردنی نیوان
موسولمانان و براندنه وه ی کیشه ی نیوانیان خیری گه وره تره، چونکه تیگداننی نیوانی
موسولمانان نایین ته تاشی و لای ته با.

۲- (وَتَعِينُ الرَّجُلَ): هه ر ده رباره ی یارمه تی دانی مروقی بی ده سه لات، پیغه مبه ر ﷺ
ته فه رموی: ﴿أَبْلَغُوا حَاجَةً مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاحَ حَاجَتِهِ، فَإِنَّهُ مَنْ أَبْلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةً مَنْ
لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاحَهَا إِيَّاهُ ثَبَتَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ عَلَى الصِّرَاطِ﴾ رواه البيهقي والطبراني، واته: نیش و
کاری مروقی بی ده سه لات بگه یه ننه لای ته و که سه ی ته توانی بۆی پیک بینی، چونکه

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: الْبِرُّ وَالْإِيمُ)

﴿عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِيمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَكَرِهَتْ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.
﴿وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْتَفْتِ قَلْبَكَ: الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ،

هه رکه سیک کاری مروقی بی دهسه لات بگه یه نیتته لای خاوهن دهسه لاتیک، خوای گه وره له سر پردی دوزه خ قاچه کانی نه پاریزی له خلیسک بردن.

۳- (وَكُلُّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ): پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرمووی: ﴿الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ يَغْشَ الْكَبَائِرُ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، نه م پینج نویژانه و نویژی جومعه تا نویژی جومعه که ی تر، ره شکه ره وه و داپوشه ری گونا نه بجوکه کانه به مهرجی: گونا نه گه وره کان نه کرین.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَوِ حَقَّتْهُمُ: چاکه و خراپه﴾

(عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێردراوه ته وه له (نه وواس) ی کورپی (سه معان)، نه فهرمووی: (عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرمووی: (الْبِرُّ زُورِيه ی چاکه (حُسْنُ الْخُلُقِ) بریتی یه له خو و ره وشتی جوان: وه ک پوو خوشی و یارمه تی دانی خه لک و سه ردانی خزم و که سی خوت و به زه می هاتن به هه ژاران... هتد، پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرمووی: ﴿إِنَّكُمْ لَا تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَسْعُهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، واته: ئیوه به به خشینی مالتان به روهستی خه لک ناکه ن، به لام پوو خوشی و ره وشتی جوانی ئیوه به روهستیان نه کا.

(وَالْإِيمُ) گونا نه و خراپه (مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) نه وه یه: کار له دلت بکاو له ناو دلتدا جی ی نه بیته وه و ئازاری پی بگه یه نی (وَكْرِهَتْ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ) هه روه ها بیته ناخوش بی پیا و ما قولان نه و کرده وه ی تو ببینن، واته: خراپه هه ر له ناو دلا دی و ده چی و مروقه پی ی ناخوشه خه لکی به و خراپه یه ی وی ئاگادار بن (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلیم) گێراویه تیه وه.

(وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): قَالَ) هه ر له و بابه ته (وَابِيَسَه) ی کورپی (مه عبه د) نه فهرمووی: (أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتمه خزمه ت پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (فَقَالَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِيمِ؟) نه ویش فهرمووی: هاتوی پرسیار بکه ی چاکه چی یه و خراپه چی یه؟ (قُلْتُ: نَعَمْ) منیش گوتم به ئی، بۆ نه وه هاتوم (قَالَ اسْتَفْتِ قَلْبَكَ) پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرمووی: پرسیار له دلی خوت بکه، چونکه هه سترکردن به چاکه و خراپه له ناو دلتدایه.

ئینجا پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه وه هه سترکردنه ی پوون کرده وه و فهرمووی: (الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ) چاکه نه وه یه: دلت پی ی خوش بی و ده روونت پشوو بدا و دلت لته دا، له بهر نه وه ی دوا پوژی باشه و مه ترسی ی نه.

وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ ﴿حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَالْدَّارِمِيُّ، يَأْسَنَادُ جَيِّدٌ.

(وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) گوناهایش نه وهی کار له دلت بکاو (وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ) له ناو دلتدا هاتوچو بکاو گیر نه بی، له بهر نه وهی مه ترسی دوا پوژی هه یه، که وابوو: دلی خوت له هه موو که س باشت نه زانی چاکه و خراپه چی یه؟ (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ) هه به گویره ی دلت، واز له خراپه بیته، هه چهند زانایانی ثایینی فتوات بو بدهن و دیسان فتوات بو بدهن و بلین: بیکه. چونکه موسولمانی ته و او نه و که سه یه واز له گومانلیرکرو بیته، نه وهک تووشی هه پام بیی ﴿عَنْ عَطِيَّةِ السَّعْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْغِ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ﴾ رواه الترمذی، واته: بهنده ناگاته پله ی له خواترسان تا واز له شتی وا نه مینئ: که به کردنی زیانی پی ناگا، نه وهک تووشی شتیکی وا بیی: که زیانی پی بگه یه نی.

به لئ: زور جار به لیدانی دل، مروو به خوی له زانای ثایینی باشت نه زانی: ثایا نه م شته باشه، یان خراپه؟ چونکه زانای ثایینی ناو دل نابینئو له سهر ناشکرای فتوا نه دا، بگه ریوه بو هه دیسی (۶ و ۱۱).

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ) هه دیسیکی راسته (رَوَيْنَاهُ فِي مُسْنَدِي الْإِمَامَيْنِ) گیراونه ته وه له کتیبی نه م دوو ئیمامه:

یه که م: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) ئیمام (نه حمه د) ی کوری (هه نه ل) خوا لئ ی پازی بی، یه کیکه له و چوار زانایانه ی سهر مه زه ب، له سالی (۱۶۴) له دایک بووه، له سالی (۲۴۱) ی کوچی له ته م نه ی (۷۷) سالی دا له (به غدا) وه فاتی کردوه، له ژبانی خوی دا زور نازارو به ندیخانه ی بینویه له بهر خواپه رستی، به زوری له لای ئیمامی (شافعی) ی خویندوه، نه ویش ده رسی به ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) و (نه بوداود) گوته.

دوو هه م: (وَالدَّارِمِيُّ) ئیمام (عبدالله ی) (داره می) سه مه رقه ندی یه، یه کیکه له زانا به رزه کانی هه دیس، له سالی (۱۸۱) له دایک بووه، له سالی (۲۵۵) وه فاتی کردوه، ماموستای ئیمام (موسلیم) و (تیرمزی) و (نه بوداود) بووه. خواجه له هه مووان پازی به، آمین. (یأسَنَادُ جَيِّدٌ) ږینگای هه دیسه که زور باشه.

ئینجا یرانه: له دوی جی به جی کردنی مافی خودا چاکه له گه ل دایکو باوک و خرمان له گشت چاکه یه ک گه وره تره ﴿عَنْ يَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أُمُّكَ... ثُمَّ أُمُّكَ... ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبُ فَلِأَقْرَبٍ﴾ رواه أبوداود، واته: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل کی چاکه بکه م؟ له وه لاما سی جار فه رموی: له گه ل دایکت، ئینجا له گه ل باوکت، ئینجا له گه ل خرمنی نزیکت، ئینجا، ئینجا.

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالْعَشْرُونَ: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ)

﴿عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾

﴿چەند تیگەشتنیک لێم هەدیسه دا﴾

۱- (اسْتَفْتِ قَلْبَكَ): بزانە: هەر کاتێک زانیایەکی ئایینی باوەرپێکراو (فتوا)ی بۆ دای، لە راستی ئەم (فتوا)یەش دلتیا بوی، هیچ زانیاتریش بە پێچەوانە (فتوا)ی تری نەدا، تۆش پەفتار بەم (فتوا)یە بکە، ئەگەر (فتوا)یەکی بە هەڵەش بوو، تۆ تاوانبار نابێ، پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموی: ﴿مَنْ أَقْبَىٰ بَغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَىٰ مَنْ أَقْبَاهُ﴾ رواه أبو داود، هەر کەسێک (فتوا)ی ناپراستی بۆ درا، ئەو تاوانەکی لە سەر (فتوا) دەرهەکەیه.

جا ئەگەر هاتوو زانیایەکی تر (فتوا)یەکی بە پێچەوانە ئەم (فتوا)یە دای، واجبە هەول بەدەی تاكو راستیت بۆ دەریکەوێ، جا ئەگەر راستیت بۆ دەرنەکەوت و سەرت لێشیا، بۆ بەرژەوهەندی ئایینەکەت (فتوا)ی حەرەم وەرێگرەو کارەکە مەکە؟ چونکە بوو ئەو (شُبُهَات)، بگەرێوه هەدیی (۱۶ و ۱۷).

۲- (وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ): ئەو موسولمانی بەرێز: زۆر ئاگاداری بە زۆر ئاگاداری: هەموو جۆرە زانیایەکی مافی (فتوا)دانێ، بەلکو ئەو کەسە (فتوا) ئەدا، ئەبێ لە شەرعێ ئیسلام شارەزا بێ، کەوابوو: ئەگەر کەسێک قورئان و هەدیی زۆری لەبەر بوو، بەلام لە شەرعێ ئیسلام شارەزا نەبو، ئەو تەنها بۆیە بە بانگەوازی ئیسلامی بکا، بۆی دروست نیه (فتوا) بدا، هەروەکو پزیشکی ددان بۆی نیه دەستکاری چاو بکا.

کەوابوو: هەر کەسێک لە سنووری زانستی تاییبەت بە خۆی نەوهستی و بە نەزانی بچیتە ناو زانستێکی تر، ئەوە خۆی گومرا ئەبێ و خەلکیش گومرا ئەکا، هەروەک پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّىٰ إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ زُؤُوسًا جُهَالًا فَسَلُّوا فَاقْتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ رواه الشَّيْخَان، واتە: خۆی گەرە زانستی ئایینی بەو جۆرە لانا: کە لە سینە ی خەلکی دەربێنێ، بەلام بە هۆی مردنی زانیانی ئایینی زانست لائەبا، تا وای لێدێ: زانی ئایینی نامێن، جا ئەم خەلکە هەر کەسە گەرەو سەرکردە یەکی نەزان بۆ خۆی دانهێ و پرسباری ئایینیان لێتەکرێ، ئەوانیش بە نەزانی (فتوا) ئەدەن، بەم (فتوا)یە بە خۆیان گومرا ئەبن و خەلکیش گومرا ئەکەن.

کەوابوو: ئامۆژگاریت ئەکەم: زۆر زۆر لە مامۆستا و ئەمیرەکانی ئەم سەردەمە بترسەو ئەم هەدیسە هەر لە بەرچاوت بێ! چونکە (گورگی فیلباز لە ناو پیستە ی مەردایە).

﴿هەدیی بیست و هەشتەم: ئامۆژگاری پێغه مەبر ﷺ بۆ سەحابەکان﴾

﴿عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ (عیرباض) ی کوپی (ساریە)، یەکیکە

قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّهُا مَوْعِظَةُ مُودَّعٍ فَأَوْصِنَا. قَالَ ﷺ: أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ

له سه‌حابه‌ی پیغمبر ﷺ چواره‌مین که س‌بوو: که له (مه‌ککه‌ی) پیروژ موسولمان بووه، (۳۱) حه‌دییسی گ‌یراونه‌وه، له سالی (۷۵) ی گ‌وچی وه‌فاتی کردوه، خوا لی‌ی پازی بی. (قال) فه‌رمووی: (وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ ناموزگاریه‌کی کردین له دوی نویژی به‌یانی (مَوْعِظَةً: وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ) ناموزگاریه‌که نه‌ونده به نرخ بوو: دلی پی‌ نه‌هاته ترسان (وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ) چاوی پی‌ نه‌هاته گریان و فرمیسکی نه‌باراند (فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) جا ئیمه‌ش گوتمان: ئه‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺ (كَأَنَّهُا مَوْعِظَةُ مُودَّعٍ) له‌و ناموزگاریه‌ت وا دهرده‌که‌وی: ناموزگاری مالتاواپی بی، چونکه زور بایه‌خی پی‌نه‌ده‌ی (فَأَوْصِنَا) که‌وابوو: چ فه‌رمانیکت هه‌یه پیمان پابه‌یه‌نه.

(قَالَ: أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ) فه‌رمووی: ناموزگاریتان نه‌که‌م له خوا بترسن و له فه‌رمانی دهرنه‌چن (وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ) هه‌روه‌ها فه‌رمانتان نه‌ده‌می: که‌ گ‌وپرایه‌ل بن بۆ گه‌وره‌کانتان و له فه‌رمانیان دهرنه‌چن (وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ) هه‌رچه‌نده گه‌وره‌تان قوله‌پره‌شیکی حه‌به‌شی بی هه‌ر له فه‌رمانی دهرمه‌چون.

چونکه پیویسته هه‌موو که‌س له‌و دونیایه گه‌وره‌و سه‌رداریکی هه‌بی بۆ نه‌وه‌ی کاروبار پ‌یک بکه‌وی، جا نه‌گه‌ر بۆ نه‌و گه‌وره‌یه گ‌وپرایه‌ل نه‌بین و له فه‌رمانی دهرچین، کاروبار پ‌یک ناکه‌وی و کۆمه‌ل تیک نه‌چی، بویی پیغمبر ﷺ نه‌فه‌رمووی: ﴿مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ ثُمَّ مَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً﴾ رواه‌ه‌ مسلم، هه‌ر که‌س له فه‌رمانی گه‌وره‌ی خوی دهرچی و له کۆمه‌لی موسولمانان جیا بیته‌وه، ئینجا بمری، وه‌ک مردنی (جاهلیه‌) نه‌مری، واته: جیاوازی نیه: له‌گه‌ل لایه‌نه نایسلامه‌کان له شیوه‌ی مردنیا.

ناگاداری: مه‌رجی گ‌وپرایه‌لی و له فه‌رمان دهرنه‌چوون نه‌وه‌یه: که‌ دژ به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام فه‌رمان نه‌دا، نه‌گه‌ر به‌ پیچه‌وانه‌ی شه‌رعه فه‌رمانی دهرکرد، توش له‌ دژی پابه‌په‌و دروست نیه به‌ قسه‌ی بکه‌ی.

(وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ) به‌پاستی هه‌ر یه‌کیکتان له‌ دوی من بمینی (فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا) په‌رته‌وازه‌و ناکۆکیه‌کی زور نه‌بینی، له‌ نیوان موسولماناندا (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي) جا نه‌گه‌ر ئیوه‌ گه‌یشتنه‌ نه‌و ناکۆکیه، ده‌ست به‌ یاساو پ‌یگای من بگرن (وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ) هه‌روه‌ها ده‌ست به‌ پ‌یگاو په‌وشتی هه‌ر چوار خه‌لیفه‌کانی من بگرن. واته: هه‌ر چوار ج‌نیشه‌کانی پیغمبر ﷺ: که‌ ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) و ئیمامی (عثمان) و ئیمامی (علی) ن

الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ﴿ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(الرَّاشِدِينَ) ئەو چوارانە لە سەر ڕێگای منن (الْمَهْدِيِّينَ) ئەوان شارەزای ڕێگای راستن. واتە: ئەگەر ئەو چوارانە، یان یەكێك لەوان فەرمانتێکیان دەرکرد، پێویستە بە قەسە ی ئەوان بکری زیاتر لە فەرمانی سەحابەکانی تر، خوا لێیان پازی بێ.

جا لەو چوارانەش فەرمانی ئیمامی (أبوبکر) و ئیمامی (عمر) لە هەموویان لە پێشترە، چونکە پێغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: ﴿اِقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، شَوِّينَ ئەو دوو (خليفة) یە بکەون کە لە دواى من دین: کە (أبوبکر) و (عمر) ن.

ئینجا بزانه: مەبەست بە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ لێرەدا قورئان و حەدیسە، مەبەست بە سوننەتی هەر چوار خەلیفەکان پوونکردنەوێ ئەوانەو تێگەیشتنی ئەوانە لە قورئان و حەدیس، چونکە ئەوان لە هەموو کەس لە ئایینی ئیسلام شارەزاتر، لە بەر ئەوە پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ) یاسای ئەو چوار خەلیفانە بە ددان بگرن و بەری مەدەن (وَإِيَّاكُمْ) زۆر ئاگاداری خۆتان بن (وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ) خۆتان دوور بخەنەوێ لەو شتەنای لە ئایینی ئیسلام پەیدا ئەکرێن و ناوی ئایینیان لێ ئەندرێ، چونکە ئەوانە بیدعەنە (فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) هەرچی بیدعە هەیە: هەمووی ئەبێتە سەر لێشێوان و گومپایی (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیمام (أبوداود) و (تیرمزی) گێڕاویەتیانەوێ.

پێناسە: بیدعە: پەیداکردنی شتێکی تازە یە لە ئایینی ئیسلام، بە بێ فەرمانی خواو پێغەمبەر ﷺ.

پوون کردنەوێ: بیدعە دوو بەشە: ١- قەبیحە، واتە: ناشیرین. ٢- حەسەنە، واتە: جوان. هەر شتێک لە قورئان و حەدیس ڕێگای بۆ نەدۆزێتەوێ بیدعە ی قەبیحە یەو حەرەمە ئیشی پێ بکری. ئەگەر ڕێگای بۆ دۆزرایەوێ ئەمە بیدعە ی حەسەنە یەو دروستەو خێرە ئیشی پێ بکری. بەلگە:

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واتە: هەرکەس لە ئیسلامدا پەوشت و یاسایەکی باش دابنێ ئەوە پاداشی خۆی هەیە، بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن پاداشی هەیە، و هەرکەسێک لە ئیسلامدا یاسایەکی ناشیرین دابنێ، ئەمە تاوانی خۆی هەیەو بە قەد ئەوانە ی پەفتاریشی پێ ئەکەن تاوانی بۆ ئەنوسری. ئەمە پارچە یە کە لە حەدیسێکی درێژ، ئیمام (موسلیم) گێڕاویەتیەوێ.

واته‌ی (سَنَ) ئه‌وه‌یاهه: شتێك نه‌بوی و تازه په‌یدا بکړی، له‌گه‌ل واته‌ی (بِدْعَة) یه‌ك نه‌گریت‌وه، كه‌وابوو: بیدعه دوو به‌شه، وه‌كو گوتمان.

بۆ وینه: چاپکردنی قورپان و هه‌دیس، هه‌روه‌ها کۆکردنه‌وه‌ی قورپان و هه‌دیس، سه‌رو بۆرو ژیر کردنی قورپان، هه‌موویان بیدعه‌ی هه‌سه‌نه‌یه، ئه‌و كه‌سه‌ی یه‌كه‌م جار ئه‌و یاسایه‌ی داناهه‌ خیری هه‌یه، چونكه له‌ كاتی خۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی داوه به‌ نووسینه‌وه‌ی قورپان و هه‌دیس، ئه‌و بیدعه‌یه ئه‌چیته ژیر ئه‌و فه‌رمانه‌و ئه‌بیته (حَسَنَة)، واته: جوان و باش. وه‌رگیزانی ته‌فسیری قورپان و هه‌دیس بۆ هه‌ر زمانێك، بیدعه‌ی (حَسَنَة) یه‌ چونكه ئه‌چیته ژیر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنْذِرَ لَهُمْ﴾ واته: هه‌ر پیغه‌مبه‌رێكمان ناردی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی ناردومانه، تا فه‌رمانی خویان بۆ پوون بکاته‌وه.

هه‌ر پارتایه‌تی و کۆمه‌لیك و هه‌ر رێکخواویك هه‌بی، به‌ هه‌ر ناویك بی، كه‌ بۆ ئیسلامی راسته‌قینه نه‌بی، به‌ (بِدْعَة قَبِيحَة) دائه‌ندری، له‌ به‌ر ئایه‌تی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ واته: به‌ دوا‌ی رێچكه‌كان مه‌كه‌ون، چونكه په‌رته‌وازه‌تان پێئه‌كه‌و له‌ رێگای خوا لاتان ئه‌ده‌ن.

جا ئه‌ی موسوڵمانی خۆشه‌ویست: بۆی لێره درێژه‌م پێدا چونكه زۆر له‌ لاوانی موسوڵمان په‌له‌ی خۆینده‌واری و شاره‌زایی ئایینیان نزمه، زۆریش دلسۆزی ئایین، له‌ به‌ر ئه‌وه هه‌ر شتی ببینن ئه‌لێن: بیدعه‌یه. چونكه مانای بیدعه نازان و له‌ زانستی ئایین چه‌ند ئایه‌ت و هه‌دیسێك ئه‌زان و به‌مه‌ی پال ئه‌ده‌نه‌وه، له‌مه‌ زیاتر هه‌زیکێ وایان نیه به‌لگه‌ی بیدعه له‌ قورپان، یان هه‌دیس، بدۆزنه‌وه: ئایا باشه، یان خراپه‌؟.

به‌لام به‌ هه‌ر جور، ئیستا بیدعه‌ی قه‌بیحه‌ گه‌لیك زۆرو له‌ سه‌ر ئیسلام ئه‌ژمێردری، خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ لێیان نارا‌زین. بگه‌ڕێوه بۆ هه‌دیس (5) م.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیك له‌م هه‌دیه‌دا﴾

۱- (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ): **بزانه:** بۆ گوێرایه‌لی و پانه‌په‌رین له‌ دژی کاربه‌ده‌سته‌کانمان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوار مه‌رجی داناون:

یه‌كه‌م: ﴿إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا﴾ رواه‌ الشَّيْخَان، له‌ دژبان پامه‌په‌رن مه‌گه‌ر کافر بوونیکی ناشکرا ببینن. **دووه‌م:** ﴿فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ رواه‌ الشَّيْخَان، هه‌ر کاتێك فه‌رمانی به‌ خراپه‌ پێکرا، گوێرایه‌لی دروست نیه. **سێیه‌م:** ﴿يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ﴾ رواه‌ مُسْلِم، گوێرایه‌لی کاربه‌ده‌سته‌ بن، ئه‌گه‌ر ئه‌م خه‌لکه‌ی به‌ قورپان، واته: به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌رپوه‌ نه‌برد. **چواره‌م:** ﴿مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ﴾ رواه‌ مُسْلِم، له‌ دژبان پامه‌په‌رن، هه‌تا نوێژ له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئه‌كه‌ن و فه‌رمان به‌ نوێژ ئه‌كه‌ن.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالْعَشْرُونَ: طُرُقُ الْجَنَّةِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ ﷺ: لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا،

۲- (فَسِرِّي اخْتِلَافًا كَثِيرًا): دهر باره ی ئەم پەرته وازه یه پیغه مبه ر ﷺ ئە فەرموئ: ﴿تَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي﴾ رواه الترمذی والحاكم، ئەم ئوممه ته ی من پەرته وازه ئە بئو ئە بیته حه فتاو سئ گرۆه، گشتیان هه لئه و ئە چنه دۆزه خ، ته نها یه کیکیان نه بئ: که کۆمه لی گه وره یه، واته: (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) یه، که له سه ر پێبازی ئیستای من و سه حابه کانی منه.

که وابوو: ئە ی موسولمانی به پێژ: زۆر ئاگاداری خۆت به، ئەم حه فتاو دوو گرۆه گومر ابوو ه فیلت لی نه که نو به ناوی ئایین ته فره ت نه ده ن، چونکه زۆر له سه رکرده و ئەندامانی ئەم گرۆهانه بۆ به رژه و نه دی گرۆه که یان قسه ی سه ر قۆزو بن ئالۆز ئە که ن، ده مارگیری (حزبی) و (مذهبی) وای لی کردون (فتوا ی سه رکرده کانی خۆیان پئی باشتره له فەرمووده ی هه ر چوار (خليفة) کان.

ئینجا تا کو له داوی ئەم فیلبازانه پزگار ببی، بۆ پوونکردنه وه ی پێبازی پیغه مبه رو ﷺ هه ر چوار (خليفة) کان بگه پتوه سه ر پوونکردنه وه ی زانایانی سه ده ده کانی یه که م و دووه م و سئ یه م، که پێیان ئە گو ترئ (السلف الصالح)، پیغه مبه ر ﷺ شاهیدی بۆ داو ن. ئاگاداری: ووشه ی (هذه الأمة) وا ئە گه یه نئ: که ئەم حه فتاو سئ یه، گرۆه ی ئایینن، نه ک (علمانی)؟ چونکه ئە وان به شه رع ی ئیسلام په فتار نا که ن.

﴿حَدِيسِي بَيْسْتَوِ نُؤِيَهَم: رِيكَايَ بِهِ هَهْ شَت زَوْن﴾

(عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) موعازی کور ی جه به ل فەرمو ی (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ) کرده وه یه که م پئی بلئ (يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ) ئە و کرده وه یه بمباته به هه شت (وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ) وه له ئاگری دۆزه خ دوورم بخاته وه؟ (قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ) پیغه مبه ر ﷺ فەرمو ی: به راستی دهر باره ی شتیکی زۆر گرنگ و گه وره پرس یارت کرد (وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ) وه ئە و کرده وه یه ش زۆر ئاسانه بۆ که سئک: که خوا بۆ ئاسان بکا و یارمه تی بدا.

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ کرده وه که ی بۆ پوون کرده وه و فەرمو ی: (تَعْبُدُ اللَّهَ) ته نها هه ر خوا بپه رسته (وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) وه ه یچ شتیکی مه که به هاوبه ش بۆ خوا و کرده وه ی باشت

وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أَدْلُكُ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا (تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ).

به دلسوزيه وه هر بؤ خوا بئ (وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ) نويز بکه (وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ) زهکات بده (وَتَصُومُ رَمَضَانَ) مانگی رهمه زان به پوژوو بيه (وَتَحُجُّ الْبَيْتَ) حه جی مالی خوا بکه. (ثُمَّ قَالَ) ئینجا پیغه مبه رﷺ فه رموی: (أَلَا أَدْلُكُ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ) نهی موعاز، ئایا بیت خوشه چه ند پیگایه کی چاکه ت پی بلیم؟ (الصَّوْمُ جُنَّةٌ) روژووگرتنی سوننه ت پاریزره بؤ تو له ناگری دوزخ (وَالصَّدَقَةُ) خیرکردن (تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ) گونا می بچوک لانه با (کَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ) هه روهک ئاو ناگر نه کوژیتیتته وه.

بِرْزانه: گونا می گه وره به خیرکردن لاناچی و ئه بی توبه بکا، وه ئه و گونا هانه ی په یوه نندیان به ئاده میزاده وه هه یه: جا گه وره بئ، یان بچوک، ئه بی خاوه نه که ی پازی بکاو توبه ش بکا، نه گینا: لاناچی. بگه پوئه بؤ حه دیسی (۱۸). (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ) نويز کردنی مروء (مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ) له ناوه ندی شه وه وه دروشمی پیاوچا کانه (ثُمَّ تَلَا) ئینجا پیغه مبه رﷺ بؤ به لگه هینانه وه له سه ر پیاوچاکی ئه و که سه ی که به شه و نويز نه کا، ئه م دوو ئایه ته ی خوینده وه: ﴿تَتَجَاوَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته نیشته کانیان جیا ئه بیتته وه له یاتاخی نوستن. واته: له خه وه لئه ستن به شه و ﴿يَذْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خوی خویان ئه په رستن و شه و نويز نه که ن ﴿خَوْفًا﴾ له ترسی دوزخ ﴿وَطَمَعًا﴾ وه به ته مای به هه شتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ ئه و ماله ی داومانه به وان، هه ندیکی ئه دهنه فه قیرو هه ژارو له پیگای چاکه سه رقی نه که ن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ که س نازانی ﴿مَا أُخْفِيَ لَهُمْ﴾ ئه وه ی له به هه شت بویان ئاماده کراوه ﴿مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ له وه ی چاو پی خۆش ئه بی ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئه وه ش پاداشی ئه و کرده وه باشانه یه: که له دونیادا ئه یانکرد.

ئهی موسولمان: خوا په رستی له شه وئ دا خیری زیاتره له هه موو کاتیکی تر، له هه مووش خیرتر نويز کردنی شه وه، ئینجا نه گهر پیش نوستن نويز بکه ی پی ئه گوتری: (شه و نويز). نه گهر له دوی نوستن بیکه ی پی ئه گوتری: (تهجد). ئه مه یان له هه موویان گه وره تره، وه لای که می شه و نويزو ته هه ججود: دوو په کاته، به ناوی شه و نويز، یان ته هه ججود لای زور: هه تا به یان ئه دا هر نويز بکه، ئینجا نه گهر ناتوانی نويز بکه ی، قورئان بخوینه، نه گهر نا: زیکری خوا بکه و دوعا بکه، وه (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) له کاتی پاشیودا، له هه موو زیکریک خیری زیاتره، هه ر چییکی له وانه ی گوتمان بیکه ی خیری خوا په رستی شه و ت بؤ نه نووسری و وه به ر ئه و دوو ئایه ته نه که وی.

ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. قَالَ ﷺ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ.

(ثُمَّ قَالَ) ثِنجَا پیغهمبر ﷺ فہرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ) ثَايَا پیت بلیم سہری ہموو خواہہ رستی یہ کہ چیہو (وَعَمُودِهِ) کولہ گہی ثایین چیہو (وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ) بہرزترین لوتکہی ثایین چیہ؟

(قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم بہ لئی ئہی پیغہمبہری خواہہ ﷺ پیم بلی (قَالَ) پیغہمبہر ﷺ فہرموی: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ) سہری ہموو کاریک ئیسلامبونہو بیروباوہری تہواوہ: بہ خواو پیغہمبہر ﷺ (وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ) کولہ گہی ثایین نویژکردنہ. (وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ) لوتکہی ہمرہ بہرزی ثایین (الْجِهَادُ) تیگوشانہ بۆ بہرزکردنہوہی ئیسلام: بہ گیان و بہ مال و بہ زمان.

بہ لام تیگوشانی چہ کدارانہ - کہ پیی ئہ گوتری: (غہزا) - لہ ہموویان خیترہ، چونکہ گیانی خوئی ئہ فروشیئتہ خوای گہورہو بہ ہہشتی لئوہرئہ گری، پیغہمبہر ﷺ ئہ فہرموی: ﴿مَا تَرَكَ قَوْمَ الْجِهَادِ إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ﴾ رواہ الطبرانی، ہمر نہ تہوہیہک واز لہ (جہاد) واتہ: لہ تیگوشانی ریگای خوا بیئی، خوای گہورہ بہ تیگپای تووشی نازارو ژیردہستہیان ئہکا.

(جِهَاد) واتہ: تیگوشان لہ ریگای خوا، پیویستہ بۆ لابردنی دہستہ لاتی تاغوت و تۆکہ رانی کوفرو بۆ چہ سپاندنی حوکمی خوا لہ سہر زہمینی خواو پزگارکردنی پیاو و ژن و مندالانی چہ وسپندرایہوہ، ہمرکہ سیگ واز لہ جیہاد بیئی خوا ژیردہستہو سہرشوپی ئہکا، ناموس و ولایتیشی لہ دہست ئہ چی، خو ئہ گہر بہ حوکمی کوفر پازی بیو حوکمی خوای نہوی، ئہو کہ سہ کافریش ئہ بی.

بِرَأْسِهِ: ہموو سہر بہرزی بۆ ئہو کہ سہیہ: کہ لہ ریگای خوا تیئہ کوشی، ئہوانہی ئہ لئین: ئیستا جیہاد سودی نیہ، کہ وابوو پیویست ناکا جیہاد بکری. یان ئہ لئین: ثایا جیہاد لہ کوئی بکہین؟ خو کار بہ دہستہ کان موسولمانن ہر چہ ند حوکمیش بہ قورٹان نہ کەن، چونکہ باوہریان بہ خواو پیغہمبہر ﷺ ہیہ، وہ لہ شکری ئہوانیش زور موسولمانی تیدایہ چونکہ باوہریان بہ خواو پیغہمبہر ﷺ ہیہ، چۆن بیانکوژین؟

لہ وہ لامدا ئہ لئین: ئہو کار بہ دہستانہی ئیستا خویان سہپاندوہ بہ سہر ولاتانی ئیسلامدا، ہموویان تۆکہری کافرہ کانن، بویی حوکمی قورٹان ناچہ سپینن و دژ بہ ہموو پیشکە و تنیکی ئیسلامی ئہوہستن و بایہخ بہ بہدرہوشتی ئہدەن، ئہوہی یارمەتی ئہوانیش ئہدا، وہکو ئہوانہو نویژکردنہکەسودی نیہ. پروانہ حەدیسسی (۳۴).

(ثُمَّ قَالَ) دیسان پیغہمبہر ﷺ فہرموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ) ثَايَا پیت بلیم: شتیک ہہیہ: ئہوہی ووتمان گشتی لئکو ئہ بیئتہوہ؟ (قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم: بہ لئی ئہی

فَأَخَذَ ﷺ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا. فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ ﷺ: تَكَلَّفْتُكَ أُمُّكَ! وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ - قَالَ - عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟ ﴿رواهُ الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.﴾

پیغمبرِ خوارقِ پیغم بلئی (فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ) پیغمبرِ ﷺ زوبانی خوی به دست گرتو (ثُمَّ قَالَ) ثینجا فہرموی: (كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا) خوت له مه بیاریزه.

(فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا تَتَكَلَّمُ بِهِ؟) منیش گوتم ئہی پیغمبرِ خوارقِ ﷺ ثایا چون به هوی گفتوگو مان سزا نه درین؟ (فَقَالَ: تَكَلَّفْتُكَ أُمُّكَ!) پیغمبرِ ﷺ فہرموی: دایکت بزرت بکا، چون ئہمه نازانی! - (لیرہدا مہبہست دوعای خراپ نیو مہبہست سہرسورمانہ) - (وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ) ثایا هیچ هویک مہیہ کہ زورتربنی ئہو خہلکہ فری بداتہ ناو ناگری دوزخ (عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ) کہ له سہر پوی خویان رابکیشرینہ ناو ناگر (إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) تہنہا هویک کردہوی زوبانیانہ، کہ پی ئہچنہ دوزخ، وک قسہی ناشیرین وشایہدی به درؤو دوو زمانی و جنیودان... ہند (رواہُ الترمذی، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نیمامی (تیرمزی) گتیاویہتیہوہ.

﴿چہند تیگہیشتنیک لہم جہدیسہدا﴾

۱- (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ): پیغمبرِ ﷺ ئہ فہرموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ ذَابُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَنْهَاجٌ لِلْإِثْمِ، وَمَطْرَدَةٌ لِلدَّاءِ عَنِ الْجَسَدِ﴾ رواہُ الترمذی وأحمد، ئیوہ شہونویژ بکن، چونکہ شہونویژ پیشہی پیواچاکانی پیش ئیوہیہ، له خوا نزیکتان ئہکاتہوہ، خراپہ کانتان ئہسریتہوہ، له گوناہکردن قہدہغہتان ئہکا، دہرد له لاشہتان دہر ئہکا.

۲- (وَذِرْوَةٌ سَنَامِهِ الْجِهَادُ): نیمامی (الْأَذْرَعَى) ئہو فہرموودہیہی ہہلبزاردوہ: کہ (جہاد) له ہہموو کردہوہکانی مروق - له پاش نیمان - گہورہترہ، چونکہ پرسیار له پیغمبرِ ﷺ کرا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَعْدِلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ! ثُمَّ قَالَ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بَأَيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواہُ الشَّيْخَانِ، ئہی پیغمبرِ خوارقِ ﷺ کام کردہوہ به قہد (جہاد) خیری زورہ؟ فہرموی: ناتوان کردہوہی وا بکن کہ به قہد (جہاد) خیری زور بی. ثینجا دوو جارو سی جاری تر پرسیاربان لی کردہوہ؟ ئہویش ہہر ئہیفہرموو: ناتوان. ثینجا فہرموی: خیری (مُجَاهِدٌ) له ریگای خوا، وکو خیری ئہو کہسہیہ: بہردہوام بہ پؤژو بیو شہو نویژ بکاو قورٹان بخوینی، بہ جوړیکی وا: له نویژو پؤژو پشوو نہدا، تا (مُجَاهِدٌ) ریگای خوا له (جہاد) ہکسی ئہگہریتہوہ.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُونَ: أَمْرُ اللَّهِ وَتَوَاهِيهِ)

﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسِيَانٍ﴾

مهروه‌ها پیاویک پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردو گوتی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مُدْبِرٍ، إِلَّا الدِّينُ﴾
رواه مُسْلِمٌ، نهی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نایا نه‌گەر له پښگای خوا بکوژئیم و شه‌مید بپیم، مه‌موو گونا‌مه‌کانم لانه‌بردئین؟ فه‌رمووی: به‌لئ، به‌و مه‌رجه‌ی: خوږاگر بی‌و پادا‌شتت له خوا بوئو مه‌لمه‌ت‌بر بی‌و مه‌لاتوو نه‌بی، ته‌نها قه‌رز نه‌بی. واته: جگه له قه‌رزنی ئاده‌میزاد، خوای گه‌وره له گشت گونا‌مه‌کانی (شه‌ید) خو‌ش نه‌بی.

﴿حَدِيثُ سِيَاهِم: فَهْرَمَانٌ وَقَدْ دَغَغَهُ كِرَاوَهُ كَانِي خَوَا﴾

(عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نَهَبُوا نَهَبَهُ) (خَوْشَه‌نِي) يَهَكِيكَه لَه‌و سَه‌حَابَانَه‌ی پَه‌يِمَانِي بِن دَا‌ره‌كه‌يَان دَا‌وه‌ته پيغه‌مبه‌ري ﷺ، (٤٠) حَدِيثُ سِيَاهِم: كِرَاوَهُ كَانِي، لَه سَالِي (٧٥) كَوِجِي لَه شَام وَه‌فَاتِي كِرْدَه.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) لَه پيغه‌مبه‌ري ﷺ نه‌گيرئته‌وه: (قَالَ) پيغه‌مبه‌ري ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ) خَوَاي گه‌وره چه‌ند شتئكي له سه‌رئتوه واجب كِرْدَه (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) ئي‌وه‌ش له ده‌ستيان مه‌ده‌ن و جئ به‌جئيان بكه‌ن.

پي‌ن‌اسه: واجب نه‌وه‌يه: له سه‌ر كِرْدَنِي پادا‌شي بدريئئو له سه‌ر نه‌كِرْدَنِي سزا بدريئ: وه‌ك نوئژ، پوژوو، زه‌كات... هتد.

(وَحَدَّ حُدُودًا) وه خَوَاي گه‌وره چه‌ند سنو‌ريكي دانا‌وه: بۆ سزا‌داني خه‌لك له سه‌ر مه‌نديك تاوان (فَلَا تَعْتَدُوهَا) له‌و سنوره تئ مه‌په‌رن و زياتري مه‌كه‌ن وه‌ك سزاي (زينا): سه‌د داره، سزاي ئاره‌ق‌خو‌ر: چل داره، بوختان: هه‌شتا داره... هتد، به‌و جو‌ره‌ی له شه‌ريعه‌تي ئيسلام ديار كراوه.

(وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ) خَوَاي گه‌وره چه‌ند شتئكي قه‌ده‌غه كِرْدَه‌و حه‌رامه بيه‌كن (فَلَا تَنْتَهِكُوهَا) قه‌ده‌غه‌ی خوا مه‌شكئن و نزكي ئه‌و حه‌رامه مه‌كه‌ن، به‌ هيچ جو‌ري مه‌يكه‌ن، وه‌ك زينا، ئاره‌ق، قوما‌ر، شا‌يه‌دي به‌ درؤ... هتد.

پي‌ن‌اسه: حه‌رام نه‌وه‌يه له سه‌ر كِرْدَنِي سزا بدريئو به‌ وازئ مه‌يتاني پادا‌شتي بدريئئ له قيا‌مه‌ت. (وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ) خَوَاي گه‌وره بي‌ده‌نگي له هه‌ندئ شت كِرْدَه‌و با‌سي حه‌رام و حه‌لا‌ئِي ئه‌و شته‌ی نه‌كِرْدَه (رَحْمَةً لَكُمْ) به‌زه‌يي به‌ ئي‌وه‌دا هاتوه (غَيْرَ نَسِيَانٍ) وا تئ مه‌كه‌ن خوا

فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ.

له بیرى چووه باسی بکا (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا) ئیوهش لی مه کولنه وهو به دوايا مه گه پین. که واته: پرسىارى زیاد مه که مه لی ئه رى بۆچى چه پامه؟ بۆچى چه لاله؟ به لام نه گه ر شتیکت له لا پوون نه بو ئایا چه پامه، یان چه لاله؟ برۆ لای زانای ئایینی پرسىار بکهو به نه زانى ئیشه که مه که.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ) ئیمامى (داره قوتنى) و چه ند زانایه کی تر گپروایه تیاننه وه، نه م زانایه ناوی (على) کوپى (عمره) خه لکی گه په کی (دارالقطن) بوو له (به غدا)، له سالى (۲۰۶) کۆچى له دایک بووه، له (۲۸۵) وه فاتى کردوه، یه کی که له زانا به رزه کانی چه دیس.

ئینجا بزانه: هه ر که سیک کرده وه یه کی چه پام بکا، ئه وه توپه یى خوا ئه بزوتنى بۆ ئه وه ی سزای بدا ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واته: خوا غیره تى مه یه و توپه ئه بى، موسولمانیش غیره تى مه یه و توپه ئه بى، جا غیره ت و توپه بوونى خوا به هو ی ئه وه یه: که موسولمان کرده وه یه کی چه پام بکا.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا): بزانه: هه ر که سیک واجیبکی له ده ست چوو له کاتى خو یدا نه یکرد، واجبه قه زای بکاته وه، چونکه پرسته ی (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) وا ئه گیه نى: هه ر که سیک به رى و واجیبکی له ئه ستودا مابى، ئه وه به له ده ستده رى مافى خوا ناو ئه برى، که وابوو: هه ر که سیک واجیبکی له ئه ستودا بى، دروست نیه خو ی به سوننه ت خه ریک بکا، تا واجبه که ئه داته وه، له چه دیسی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: ﴿لَا تُقْبَلُ نَافِلَةٌ حَتَّى تُؤَدَّى الْفَرِيضَةُ﴾ رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ فِى رِسَالَةِ الصَّلَاةِ، له لای خوا سوننه ت قبول ناکرى، تا واجب به ته واوی ئه کرى.

۲- (وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا): شکاندى قه ده غه ی خوا به هیزترین هو یه: بۆ توپه بوونى خوا، چونکه کردنى هه ر کارىکی چه پام ئه بیته نیشانه ی بى بایه خى و پیز لی نه نان له خوا ی گه وره، ته ماشا بکه پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿لَا أَحَدٌ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ، فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، هیچ که س له خوا به غیره تر نیه، له بهر به غیره تى تاوانى ئاشکراو په نه نانى چه پام کردوه. واته: هه ر که سیک تاوانیک بکا، خوا لی توپه ئه بى.

۳- (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا): یه کی که له و شتانه ی خواو پیغه مبه ر ﷺ بى ده نگییان لی کردوه: زاتى خوا ی گه وره یه، پیغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿تَفَكَّرُوا فِى آلَاءِ اللَّهِ، وَلَا تَفَكَّرُوا فِى اللَّهِ﴾ رَوَاهُ

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الزُّهْدِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ ﷺ: ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهٍ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ.

الطبرانی والبيهقي، بیر له چاکه کان و دروستکراوه کانی خوا بکه نه وه، بیر له زاتی خوا مه که نه وه. که و ابو: گفتگو کردن دهر باره ی زاتی خوا، شوینی خوا، نهی نی به کانی خوا، پیشه ی گومر ابو وه کانی (أهل البدعة والضلالة) به.

﴿حَدِيثِي سَيِّئَةٍ وَبِهِ كَهَمٌ: وَارْزُقْ فِي الدُّنْيَا﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (سهل) ی کوپی (سهل) ی (ساعیدی) خوا لیان پازی بی، سه حابه به، خه لکی (مه دینه) به، (۱۸۸) ه دیسی گپراونه وه، له سالی (۸۸) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فره موئ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ (فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ) پیاوه که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ کاریکم پی نیشان بده (إِذَا عَمَلْتُهُ) هر کاتیک نهو کاره م کرد (أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ) خوی گه وره خوخی بویم و خه لکیش خوخی بویم؟.

(فَقَالَ: ارْزُقْ فِي الدُّنْيَا) پیغه مبه ر ﷺ فره موئ: واز له دنیا بیته و ته نها به قه د پیویست مالی حه لال کو بکه وه - پروانه ه دیسی (۴۰) - (يُحِبُّكَ اللَّهُ) خوی گه وره خوخی نهوئ.

وارزهینان له دنیا نه مه به: چاوت له گه وره بی نه بی، خوت به پیاویکی زلو لیها توو دانه نی، نه وه ی دلت نه یه وئ له حه لال گشتی نه ده یئی، چاوت له دهستی کهس نه بی، هه رده م مردن له بهر چاوت بی، گیانی خوت به خوا به رستی ببه یته سه ر.

(وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ) واز له و شتانه بیته: که له به ردهستی خه لکدایه (يُحِبُّكَ النَّاسُ) خه لکیش نه توئ خوخی نهوئ، چونکه دلی زور کهس نه وه مایه: نه گهر ته ماع له مالیان بکه ی، یان ته ماع له کاریان بکه ی رقیان لیته هه لئسته ی و خوشیان ناوئ ی و به چاوی سوک ته ماشات نه که ن، که و ابو: خوشیستنی دنیا سه ری هه موو تاوانیکه، هه ر که سیک دنیا ی خوخی بوئ، له دوا پوژدا زیانی لی ته که وئ، مروخی ژیره و هوشیار بو چهند پوژیک د دنیا خوی ناشیرین ناکا له لای خواو خه لک.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهٍ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ) ه دیسیکی جوانه، تیمام (ثین) مابه و چهند زانایه کی تر گپراویه تیانه وه.

(ثین مابه) ناوی (محمد) کوپی (یه زید) بوو، خه لکی (قه زوین) بوو، له سالی (۲۰۹) ی کوچی له دایک بووه، له (۲۷۲) وه فاتی کردوه، یه کیکه له زانایانی ه دیس، خوا لی پازی بی.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:﴾

نُيْنِجَا بَزَانَه: سووپوون له سهر وده سهتهتانی مالی دونیاو ههولدان بۆ پلهی بهرز نه بیته هوی له ده ستچوونی زۆر له پلهی له خواترسان و خواپهرستی، چونکه ئهم دله جیگای دوو ههوی تی دا نابیته وه ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا ذُنْبَانِ جَاءَعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ﴾ رواه الإمام أحمد، واته: دوو گورگی برسی که بهربدرینه ناو میگه له مه پێک، ئه وهنده تیکی نادهن، وهکو سووپوونی مروڤ له سهر کۆکردنه وهی مال و وده سهتهتانی گهرهیی ئایینه که ی لی تیک نه دا.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا): پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ رواه مسلم، ته ماشای ئه وه که سه بکه ن که له ئیوه به ره و خوارتره: له خزم و مال و جوانی، ته ماشای ئه وه که سه مه که ن که له ئیوه به سه ره وه تره: له خزم و مال و جوانی، وه ها باشته ره، تا کو نیعه ته کا نی خواتان به سوکی نه یه ته به رچاو.

۲- (ارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ): پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحْكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحْكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ﴾ رواه الترمذی، واته: خۆت له حه رپامه کان بپاریزه ئه بیته خواپهرستترین که س، ئه وه به شهی خوا بۆی داناوی پئی ی پازی به ئه بیته ده وله مه ندرتین که س، چاکه له گه ل دراوسیت بکه ئه بیته ئیماندار یکی ته واو، زۆر پیمه که نه چونکه زۆر پیکه نین دل ئه مرئیی.

۳- (يُحِبُّكَ اللَّهُ... يُحِبُّكَ النَّاسُ): پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيُّنَ الْمُتَحَابُّونَ بِيَّ جَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي﴾ رواه مسلم، خوا ی گه وره له پۆژی دوا یی ئه فه رموی: له کوین ئه وانه ی له دونیادا له به ر گهره یی من یه کتریان خۆش ئه ویست؟ ئه مرڤ له سیبه ری عهرشی خۆمیان دانه نیم، که جگه له سیبه ری عهرشی خۆم هیچ سیبه ریکی تر نه ی.

﴿چه دیسی سی و دووم: زیان له ئیسلامدا نیه﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نه بو سه عید) ی (خودری) یه کیکه له سه حابه کا نی پێغه مبه ر ﷺ، (۱۱۷۰) چه دیسی گێراونه وه، له سالی (۷۴) ی کۆچی له (مه دینه) وه فاتای کردوه، به خۆیشی خه لکی (مدینه) بووه.

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ
وَالدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا، وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى
عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ وَلَهُ طُرُقٌ يَقْوَى بَعْضُهَا بِبَعْضٍ.

ئەم (صحابە) یە ئەگزیتتەو: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیتغەمبەر ﷺ فەرمووی:
(لَا ضَرَرَ) هیچ زیان لێدانیک لە ئاینیی ئیسلامدا پەوا نیە: چ زیان لە خۆت بدە، چ
لە کەسێکی تر بۆ ئەوێ سود بە خۆت بگا.

(وَلَا ضِرَارَ) ھەروەھا: زیان لێدانی خەڵک پەوا نیە، بە سودی خۆیشی تێدا نەبێ، یان
لە تۆلە ی زیانیکی زیانیکی تری بێ شەری لێ بدە، واتە: لە مافی خۆی زۆرتر زیانی لێ بدە:
وێ لە جیاتیی پەنجە یەک دەستی بپێ، یان لە جیاتیی دەستێک بیکوژێ، واتە: لە سنووری
ئەسلام دەرچێ.

بەلام ئەگەر بەرژەو ھەندێ گەورە تر بوو لەو زیانە، ئەمە پەوا یە: وێ دەست بپێنی دز بۆ
پاراستنی مائی خەڵک، دارکاری کردنی زیناکەر بۆ پاراستنی ناموس، یان تۆلە وەرگرتنیکی
بەگۆڕە ی شەری ئەسلام بوو: وێ چاوە بە چاوە، دەست بە دەست، ئەمەش پەوا یە.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَالِدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا) ھەدیسیکی جوان و ئیمام (ئەبەن
ماجە) و (دارەقوتنی) و چەندانی تر گێڕاویەتیانەو (وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ
يَحْيَى عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ) ھەروەھا ئیمام (مالیک) - کۆپی (ئەنەس) یەکیکە
لە زانا سەر مەزھەبەکان و زانیانی ھەدیس، لە سالی (۹۳) لە (مەدینە) لە دایک بوو، لە سالی
(۱۷۹) ی کۆچی لە (مەدینە) وەفاتی کردو، مامۆستای ئیمامی (شافعی) بوو، خوا لێیان پازی
بێ- ئەو ھەدیسی لە کتێبە کە ی خۆی کە ناوی (مَوْطَأٌ) بوو، گێڕاویەتیەو ھەو ناوی
(ئەبوسەعید) ی نەھیناوە، کە وابوو: ھەدیسی کە لاوازە، بەلام (وَلَهُ طُرُقٌ يَقْوَى بَعْضُهَا بِبَعْضٍ)
ھەدیسی کە چەند پێگایەکی ھەنە: یە کتری بە ھێز ئەکەن و ھەدیسی کە جوان ئەبێ و ئیشی
پێ ئەکری، یەکیک لەم پێگایانە ئەم ھەدیسیە:

﴿عَنْ أَبِي صَرْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَاقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ رَوَاهُ
التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ حَسَنٍ، وَاتَهُ: ھەرکە سێک زیان بە خەڵکی بگە یەنێ خوا زیانی پێ ئەگە یەنێ، وە
ھەرکە سێک ئازار و بارگرا نی بختە سەر خەڵکی خوا لە قیامەت باری گران ئەکا.

﴿چەند تێگە یشتنیکی ئەم ھەدیسیە دا﴾

بەزانی: زانیانی شەرعزان لە سەر بناغە ی ئەم ھەدیسی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) چەند
(قاعدة) یەکی (أَصُولُ الْفِقْهِ) یان بنیات ناو، وەکو:

۱- (الضَّرَرُ يُزَالُ) ئەبێ زیان لابدرێ: وەکو گەڕاندنەو ھێ شتی فرۆشراو ئەگەر ناتەواو
بوو، ھەم خۆپاراستن لە ھۆیەکانی نەخۆشی و... ھتد.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي كَيْفِيَّةِ الْمُحَاكَمَةِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لِادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالٍ قَوْمٍ وَدِمَائِهِمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِيِ وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾

۲- (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) نابی زیان به زیانکی تر لابدری، وهکو: دروست نیه مروئی برسی خواردنی برسیکی تر بخواو تووشی مردنی بکا، دروست نیه پوویار له زهویه که ی خوی لابداته زهوی که سیکی تر... هتد.

۳- (يُتَحَمَّلُ الضَّرَرُ الْخَاصُّ لِدَفْعِ الضَّرَرِ الْعَامِّ) زیانی تاییه تی لی ته دری تا کو زیانی گشتی لابدری: وهکو برینی دهستی دز، تا کو زیان له مالی خه لك نه که وی... هتد.

۴- (يُرْتَكَبُ أَخَفُّ الضَّرَرَيْنِ لِاتِّقَاءِ أَشَدِّهِمَا) زیانی سوکتر لی ته دری تا کو له زیانی گه وره تر خو بیاریزی: وهکو له دهستدانی مال بو پاراستنی گیانی خوی، یان هی ئاده میزادیکی تر، هم شکاندنی پوژوو بو پزگارکردنی گیانی خوی، یان هی ئاده میزادیکی تر... هتد.

۵- (الضَّرُورَاتُ تُبَيِّحُ الْمَحْظُورَاتِ) ناچاریه کان چه پامه کان چه لال نه که ن: وهکو خواردنی مردار بو مروئی برسی که نزیک مردن بی، هم گوتنی ووشی کوفر، یان کردنی کاریکی کوفر نه که ر زوری لی کراو مه ترسی کوشتنی هه بوو.

ناگاداری: ناچاری = (ضُرُورَة) له گه ل پئویستی = (حَاجَة) جیاوازه، چونکه ناچاری = (ضُرُورَة) به حاله تیک نه گوتری: که نزیکی مردن بکا، نه م ناچاری به چه پام چه لال نه کا.

پئویستی = (حَاجَة) به حاله تیک نه گوتری: که زور ماندوو و به ئازاری بکا، به لام مه ترسی مردنی لی نه کری، که وابوو: به م پئویستی به چه پام چه لال نابی.

﴿حَدِيسِي سِي وَسِيْهَم: چُونِيه تِي دَاكَرْدَن﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) له (ثَبِينَ عَه بِيَّاس) خوا لییان پازی بی گتیردراوه ته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ) نه که ر بدری به خه لك، واته: نه و مافه ی داوای نه که ن نه که ر بیاند ریتی (بِدَعْوَاهُمْ) به ته نها داواکردنیان (لِادَّعَى رِجَالُ أَمْوَالٍ قَوْمٍ) هه ندی که س له خوی وه داوای مالی خه لکی تری نه کرد (وَدِمَائِهِمْ) وه داوای خوینی که سانی تریشیان نه کرد، واته: کوشتن.

(لَكِنْ) به لام ئایینی پیروزی ئیسلام وای داناوه: که (الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِيِ) داواکار شاهید بینی بو نه وه ی راستی به که ی دهر که وی؟ چونکه نه و داوای شتیکی په نهان نه کا: که نه و مافه یه (وَالْيَمِينَ) سویند خواردن (عَلَى مَنْ أَنْكَرَ) له سه ر نه و که سه یه که داوای لی کراوه و دان نانی به مافی داواکار.

حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا، وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ) نيمامی (بهیهقی) - ناوی (أحمد) کوپی (حسین)، له (بهیهقی) له نزيك (نيسابور) له سالی (۳۸۴) ی کوچی له دايك بووه، يه كيكه له زانا به رزه كانی هه دیس، له سالی (۴۵۸) وه فاتى كردوه - ئەم هه دیسه ی گێراوه ته وه (وَعِیْرُهُ هَكَذَا) چه ندانی تریش به و جوړه گێراوه تیا نه وه (وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ) پارچه یه کی ئەم هه دیسه له (صحيح) ی (بوخاری) و (موسليم) دایه.

مه رجی شاهیده كان: ئەبی موسولمان بن، نوێژو پۆژوو و زهكات جی به جی بكن، تاوانبار نه بن: به ئاره ق و قوما رو زینا... هتد گونا هه كانی تر، مه روه ها: دايكو باوك و كوړو كچی داواكار نه بن، دوژمنی داوا لیکراو نه بن، په ووشتیان باش بئ، گومانی سوود به خو گه یاندن و زیان لادان له سهر خو یان لی نه کری.

سویند خوار د نیش: ئەبی به خودا بئ، یان به سیفه ته كانی خودا بئ: وهك قورپانی پیروژ. **ئینجا بزانه:** ئەگەر داواكار دوو شاهیدی هیتان، یان شاهیدیکی هیتاو سویندیشی خوارد، ئەوه مافه کی ئەدریئ، وه ئەگەر هیچ شاهیدی نه هیتا، ئەو كاته داوا لیکراو سویند ئەخوا: كه ئەو مافه ی له سهر نیه. به لām داوا لیکراو بۆی دروسته: سویند نه خواو بیگه رپینیته وه بۆ سهر داواكار، بۆ ئەوه ی ئەو سویند بخوا، جا ئەگەر داواكار شاهیدی نه هیتاو سویند هه راپه وه كه شی نه خوارد، ئەوه به یه كجاری مافی ئەسوتئ، واته: ئەبی به جوړیكی تر ئەم داوا به تۆمار بكا، به و مه رج هه شاهیدی دهست بكه وئ.

جا ئەوه وش بزانه: واجبه كار به دهست قازی یهك دابنئ بۆ براندنه وه ی كیشه ی نیوان خه لك، ئەگەر ئەو داینه نا، ئەبی خه لكه كه بۆ خو یان یه كيك دابنئ و گوێز پاه لی بن ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: كَيْفَ تُقَدَّسُ أُمَّةٌ لَا يُؤْخَذُ مِنْ شِدْدَتِهِمْ لِضَعْفِهِمْ ﴿رواهُ ابْنُ حِبَّانَ، واته: چۆن پاك و سهر فراز ئەبی گه لیکی وا: كه مافی بئ هیزه كانیان له به هیزه كانیان وه رنه گری.

﴿چەند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- ﴿لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ﴾: پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ عَنْهُ﴾ رواه أبو داود، مه ركه سیك داوا ی شتیکی ناهق بكاو بشرانی: مافی له و شته دا نیه، به رده وام له توږه می خوادا ده می نیته وه، تا واز له م داوا به ئەهینئ.

۲- ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى﴾: پیغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿لَنْ تَزُولَ قَدَمَا شَهِدَ الزُّورَ حَتَّى يُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ﴾ رواه ابن ماجه، قاچی شاهیدی به درۆ له شوین خو ی لاناچی، تا خوا ی گوره بریاری دۆزه خی بۆ ئەدا. چونكه شاهیدی ی به درۆ وه كو كافریبون داندراوه، كه وابوو: خوئی لی بپاریزه و شاهیدی به درۆ مده.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي إِزَالَةِ الْمُنْكَرِ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ،

۳- (وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ): پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ اقْطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الثَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قَالَ: وَإِنْ كَانَ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ رواه مُسْلِم، هر که سبک مافی موسولمانیک له دهست بدا به سویندی به درو، به پراستی خوی گه وره بریاری ناگری دوزدهخی بو نه داو به هه شتی لیقه دهغه نه کا، هرچه ند شوپکه دارسیواکیکیش بی. واته: مافه که زور که میش بی، که وایوو: سویندی به درو مه خو.

﴿حَدِیسی سی و چوارهم: لابرندی بی شه رعی﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: ﷺ (نه بوسه عید) (خودری) نه فرموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گویم له پیغمبر ﷺ بوو (يَقُولُ) نه یفرموو: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا) هر که سبک له ئیوه زانی شتیکی نارهوا هه یه (فَلْيُغَيِّرْهُ) با ئه م شته نارهوا یه له ناو به ریو بیگوپی (بِيَدِهِ) به هیزی دهست و بازووی.

بزانه: مه به ست به (مُنْكَرٍ) واته: نارهوا، وازهینانه له شتی که خواو پیغمبر ﷺ واجبی کردبی. یان کردنی شتی که خواو پیغمبر ﷺ چه پامی کردبی: وهکو زیناو نارهق خواردن و پیا خواردن و خو پووتکردنی نافرهت و تیکه لی نافرهت و پیاو، به هر جورئ هه بی... هتد. ئه مانه هه مووی له ئیسلامدا نارهوا یه و پیویسته هه موو موسولمانیک به هیزو توانای خوی نه و شته نارپکه له ناو به ری، به و مه رجی: تووشی کوشتنی خوی و که سبکی تر نه بی و تووشی نامووس بردنی خوی و که سبکی تر نه بی و تووشی له ناو بردنی مالی نه بی، (ئهمه مه رجی واجببونه).

به لام نه گهر نارهوا یه که له ناو نه چوو ته نها ئه ویش مه ترسی له ناو چوونی خوی هه بوو، ئه وه سوننه ته لای بیا، تا کو شه مید بی، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمَزَةُ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى سُلْطَانٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ﴾ رواه الحاكم، گه وره ی شه هیدان (حَمَزَةُ) ی مامی پیغمبر ﷺ، پیاوکیکیشه: که پویه پووی کار به ده سبکی سته مکار بیته وه فره مانی به چاکه ی پی بکاو له خراپه قه دهغه ی بکا، جا ئه ویش بیکوژی.

به لام نه گهر گه یشته ئه و پاده یه تاوانباران چه ک به کار بیتن و به ئاشکرایش گونا هیان نه کرد، نه بی فره مانپه وای موسولمانان به و ئیشه هه لست، جا نه گهر هاتو کار به دهستان گوئیان به خراپه نه نه دا، یان یارمه تی خراپه یان نه دا - وهکو ئیستا له وولاتانی ئیسلامدا هه یه - نه وه کار له وه دهر نه چوو نه گاته پله ی تیکوشانی چه کدارانه: موسولمانانی لی هاتوو خویان پیک نه خه نو یه که نه گرن بو نه هیشتنی ئه م جوړه کار به دهستانه و بو ژیانده نه وه ی حوکی قورپان.

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ.

جا نه گهر دانيشتن، گوناھيش به ناشکرايي نه کړا، نه وه هه موويان گوناھبار نه بن ﴿عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَوْنَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَضَعُونَهَا فِي غَيْرِ مَوَاضِعِهَا: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾. وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ ﴿﴾ رواه أصحاب السنن، ئيمامي (نه بوبه کر) فهرمووی: نهی خه لکينه ئیوه نه م نایه ته نه خوینن و له مه به ستيکی تر دايته ننن، که خوا نه فهرمووی: (ئيوه خوتان چاک بکه، گومړایي که سانی تر زیان له ئیوه نادا نه گهر ئیوه راست بن). جا فهرمووی: ئیتمه گویمان له پیغه مبه ر ﷺ بوو، نه یفه رموو: هه ر کاتيک خه لک زوردارو سته مکاریان بينی و له سته م و زورداري قه ده غه یان نه کړدو نه یانگي پراوه بؤ ژیر حوکمی خوا، زور نزيکه خوی گوره به تيکړایي گشتیان تووشی سزا بکا. بگه پړوه بؤ حه دیسی (۲۹).

جا به هه ر جوړی هه بی، ئیمړو فهرمان به چاکه و قه ده غه کړدنې خراپه پټووستی به تيکړشانی چه کدارانه هه یه، چونکه یه که یه که موسولمانان هیچیان بؤ ناکړی و کار به ده سته کانیش توکهری کوفرن و نایه لن که س فهرمان به چاکه بکا و قه ده غه ی خراپه بکا ﴿عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ سَتَكُونُ بَعْدِي أُمَرَاءُ مِنْ صَدَقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ بِوَارِدٍ عَلَيَّ الْحَوْضُ﴾ رواه النسائي والترمذي، واته: له دوی من چه ند کار به ده ستيکی ليته هاتو دینه سهر حوکم، جا هه رکه سيک باوهر به دروی نه م کار به ده سته بکا و یارمه تیان بدا له سهر سته مکاری، نه و که سه له ئوممه تی من نیه، منیش رابه ری وی نیم، نايته میوان له سهر حه وزی که وسهر.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به ده ست نه یتوانی خراپه که له ناو بباو قه ده غه ی بکا، له بهر نه وه ی که س یارمه تی نه نه داو به ته نها تووشی کوشتنی خوی و مالویرانی نه بو، وه نه یته ویست خوی شه هید بکا چونکه سودی نه بو (فَبِلِسَانِهِ) با به زوبانی خوی خراپه که له ناو بباو ناموزگاری خه لکی بکاو به قسه ی پښو جوان بیان نه یته وه سهر پښگای راست، جا نه گهر سودیشی نه بی، نه بی به زوبان فهرمان به چاکه بکاو باسی خراپه هه ر بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به زمانیش نه یتوانی فهرمان به چاکه و قه ده غه کړدنې خراپه بکا، چونکه نه خراپه به ندیخانه، یان لی نه دراو ناموسیان نه یرد، که سیش یارمه تی نه نه دا (فَبِقَلْبِهِ) با به دل پی نه ناخوش بی (وَذَلِكَ) نه م پینا خو شیه ی ناو دل (أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) له هه موو ئیمانیک نرم تر و کز تره. چونکه نه گهر ئیمانی به تین بایه، به ده ست و به زوبان قه ده غه ی نه کړدو گوئی نه نه دایه سه رو مالی خوی، مردنیک له پښگای خوا بی، باشته ره له ژيانیکي ناو تاوانباری (رواه مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلیم) گيړاويه تیه وه.

ئىنجا-له حەدىسىكى تىردا- پىتغە مېھرىڭىز ئەفەرمۇي: ﴿لە دواى ئەم ئىمانە بىھىزە بە قەد دەنكە گلىرىمىكە ئىمانى نامىنى﴾. واتە: ئەگەر مۇسولمان بە دللىش پقى لە خراپە نەبۇرە نىشانەى ئەو ەيە: ئىمانى نەماو ە.

بىزانە: پىتۇستە پىش ەموو شىتەك مۇڧى مۇسولمان لە مالى خۇيەو ەفەرمان بە چاكەو قەدەغە كىردنى خراپە دەست پى بكا، خۇاى گەورە ئەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ واتە: ئەى خاوەن باو ەپان خۇتان و مندال و خىزانتان بپارىزن لە ئاگرى دۆزەخ. ئەى مۇسولمان: كە ئىمىرۇ بە چاوى خۇمان ئەبىنن زۆر لە مۇسولمانان ژن و كچى روتى لە بازارپا ئەسۇپتەو ەو بە قەد دەنكە گلىرىمىكە پى سەخلەت نابى، ئايا بە تەرازووى ئەم حەدىس و ئايەتە بىككىشەن چ مۇسولمانىكى لىدەر ئەچى؟

﴿چەند تىگە يىشتىك ئەم حەدىسەدا﴾

۱- (فَلْيَغْرُ بِيَدِهِ): بىزانە: ەر كاتىك بە ەوى لابرەنى (مُنْكَر) زىان لە كەسىكى تر ئەكەوت و زىانەكەش لە زىانى (مُنْكَر) زۆرتر بوو، ئەو ەراپە ەفەرمان بە چاكەو قەدەغە كىردنى خراپە بكا، چونكە (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) زىان بە زىان لانا بىردى.

بەلام: ئەگەر تەنھا مەترسى لەناوچوونى خۇى، يان مالى خۇى ەبوو، ئەو سوننەتە: ەفەرمان بە چاكەو قەدەغە كىردنى خراپە بكا، ئىنجا ئەگەر مەترسى خۇى و كەسىكى تر و مال و ناموسى خۇى و كەسىكى ترى نەبو، ئەو ەاجبە ەفەرمان بە چاكەو قەدەغە كىردنى خراپە بكا، پىتغە مېھرىڭىز ئەفەرمۇي: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يَسْتَجَابُ لَكُمْ﴾ رواه الترمذى، سويندم بەو خۇايەى گىيانى منى بە دەستە، ئەبى ەفەرمان بە چاكەو قەدەغەى خراپە بكەن، ئەگەر وا نەكەن نزىكە خۇاى گەورە لە لای خۇيەو ە سزايەكتان بىنرپتە سەر خۇشى لە زىانتان نەبىنن، ئىنجا لە خۇداش بپارىتەو ە، خۇدا دوعاتان قبول ناكاو سزايەكە لانا. واتە: چونكە كارى بى شەرى بەردەوام ە.

۲- (فَبَلِّسَانِهِ): پىتغە مېھرىڭىز ئەفەرمۇي: ﴿أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَذْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ﴾ رواه أصحاب السنن، گەورە ترين (جِهَاد) و تىكۆشان لە رىگای خوا: گوتنى ووشەيەكى راست و دادپەرو ەرانەيە لە لای كاربەدەستىكى ستەمكار.

۳- (فَبَلِّغْهُ): پىتغە مېھرىڭىز ئەفەرمۇي: ﴿إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَاكْرَهَهَا كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا﴾ رواه أبوداود، ەر كاتىك گوناھىك لە سەر زەمىن كرا، ئەو كەسەى لەو شۇيەيەو بە تاوانەكە پازى نى، ەكو كەسىكە كە ئاگادارى گوناھەكە نەبى، واتە: نابىتە ەو ەشى تاوانبارەكە، ە ەر

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ﴾

که سبک له و شوینده نهی و به تاوانه که پازی بی، وه کو که سبک ناگاداری گوناها که بی، واته: نه بیته هاویه شی تاوانباره که له تاوانه که دا.

مهروه ها پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ رَضِيَ عَمَلَ قَوْمٍ كَانَ مِنْهُمْ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، هر که سبک به کرده وهی گه لیک پازی بی، نه ویش نه بیته یه کیک له وانو هاویه شی تاوانه که یانه.

﴿حَدَّثَنِي سَيِّدُ بَيْنَجَهْمٍ: مَا فِي مَوْسُولَمَانَ لَهُ سَهْرٌ مَوْسُولَمَانَ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه بوهوره یره نه فرموی: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (لَا تَحَاسَدُوا) هه سوودی به یه کتری مه بن.

پیناسه: هه سوودی نه مه به: که به وهی که سبک شتیکی خوی له ده ست بداو بو تو بی. هه سوودی بوئی هه پامه؟ چونکه هه سوود ناره زایی به رامبه به خوا دهرده بری: که شتیکی داوه به که سبکی تر، له بهر نه مه پیغه مبه ر ﷺ فرمویته: (هه سوودی دین نه تاشی و چاکهش نه خوا). که وایو: نهی موسولمان، به دابه شکردنی خوا پازی به، چونکه به بی سود خوت خه فته تبار نه که ی و خوی گهرهش لیث ناپازی نه بی.

(وَلَا تَنَاجَشُوا) به فیلبازی پاره ی فروشراو زیاد مه کن، واته: نه گهر که سبک شتیکی نه کپی، نه توش نه چی بلئی: من پاره ی زوتر پی نه ده م. مه به سستیش کپین نه بی و به وهی کپیار مه لئه تینی تا به پاره یه کی زوتر بیکپی، پیغه مبه ر ﷺ فرمویته: ﴿ثُمَّ وَكَلَّاهُ مَهْلَعُونَ كَيْفَ زِيَانٍ لَهُ مَوْسُولَمَانِيكَ بَدَا، يَانِ فَيَلِي لِيْ بَكَا﴾.

(وَلَا تَبَاغَضُوا) پقو کینه له یه که مه کیشن بو خاتری دنیا، واته: نه و جوره ئیشانه مه کن که نه بنه هوی پقو کینه: وه کو دوورزمانی و گالتنه به یه کتری کردن و ده مه چه قه ی بی سود... هتد (وَلَا تَدَابَرُوا) پشت له یه کتری مه کن و ده نگ له یه کتری پامه گرن.

بزافه: له سی پوز به و لاوه دروست نیه موسولمانان واز له یه کتری بین و قسه له که ل یه کتری نه کن، چونکه خوی گهره چاکه له هیچ لایه کیان وهرناگرئی تا ناشت نه بنه وه، باشتین لایه ن له ئیسلامدا نه وه یه: که نه چی زوتر سه لام نه کاو ناشت نه بیته وه.

(وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ) هه ندیک له ئیوه کپین و فروشته نی مه کن (عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) به سه ر کپین و فروشته نی نه وانی تر دا وه که یه کیک به فروشیار بلئی: نه و شته مه فروشه به فلانکه س، بیفروشه به من، پاره ت زیاتر نه ده می. یان بلیته کپیار: نه و شته ی لیه کپره و بیده وه، ئینجا من هه مان شت نه ده می به هه رزانت. نه م جوره کرده وانه هه پامن.

وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ: لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ،
الْتَقَوْا هَاهُنَا- وَيُشِيرُ ﷺ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ- بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ
الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) نهی به ندهدگانی خوا، ثبوت بهینه برای به کتری کاری و بکن که
بین به براو به کتریتان خوش بوی.

(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ) موسولمان برای موسولمانه (لَا يَظْلِمُهُ) نابی ستمی لبکا
(وَلَا يَخْذُلُهُ) نابی سه رشوری بکا. واته: نهی یارمتهی بداو له هاواری بجی و نهیه لبی که س
ستمی لبکا (وَلَا يَكْذِبُهُ) نابی دروی له گه لبکا له هیچ بابیه تبکا، به لام بو ناشتکردنه وه
درو کردن دروسته و بو پاراستنی موسولمانیش له زورداریک دروسته.

(وَلَا يَحْقِرُهُ) نابی به چاوی سوکو و بی نرخ ته ماشای بکهی، چونکه تو نازانی کامتان
له لای خوا به ریزن، که و ابو: خوشت به زور زل دامه نی.

(الْتَقَوْا هَاهُنَا) ترسی خوا له ناو نیره دایه (وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) پیغمبر ﷺ
سی جار دهستی خوی له سه سینگ خوی داناو هر نه یه رموو: له خواترسان له ناو
دلدایه. واته: نه گهر دل گونجاو و باش بی، هموو کرده و کانیش باش نه بن، خوی گه وره
ته ماشای جلو به رگو لاشه تان ناکا، به لکو ته ماشای ناو دلتان نه کا: نایا چونه.

(بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ) مروئی موسولمان نه و خرابیه یی به سه (أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ) که
به چاوی سوکو و بی نرخ ته ماشای برای موسولمانی بکا.

(كُلُّ الْمُسْلِمٍ) هموو شتیکی موسولمانان (عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ) له سه موسولمان چه پامه: (دَمُهُ)
خوین رشتنی موسولمان چه پامه به ناهق (وَمَالُهُ) سامانی موسولمان چه پامه بیخوی، یان له
ناوی بهری به ناهق (وَعِرْضُهُ) نابو بردن و ناموس بردنی موسولمان چه پامه به هر شیوه یه ک
بی که شهرع نیزنت نه دا (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلیم) گپراویه تیه وه.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا): دوژمنایه تی و رق لیهاتن و دهنگ راگرتن و پشت له به کتری
کردن له بهر خاتری دونیا نیشانه یی که م دینی و به دبه ختی به، به لام له پیناوی خواو
پیغمبر ﷺ نیشانه یی ئیمانی ته و اوه، پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَوْتِقُ غَرَى الْإِيمَانِ:
الْمَوَالَةِ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَةِ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ رَوَاهُ الطَّبْرَانِي، توندترین
دهست پیوه گرگه کانی ئیمان: دوستایه تی به له پیناوی خوا، دوژمنایه تی به له پیناوی خوا،
خوشویستنه له پیناوی خوا، رق لیهاتنه له پیناوی خوا.

۲- (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ): پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا
لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَاجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَصْحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الْإِحْسَانِ إِلَى النَّاسِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسِّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

فَشَمَّتُهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبَعَهُ﴾ رواه مُسْلِمٌ، مافي موسولمان له سهر موسولمان شه شه: كه ده يگهي سهرامي لي بکه، ههر کاتيک بۆ خواردن بانگي کردی له گه لي بپۆ، ههر کاتيک داواي ناموزگاري لي لي کردی ناموزگاري بکه، ههر کاتيک پژمي و گوئی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). پيئي بلي: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). ههر کاتيک نه خۆش بوو سهرداني بکه، ههر کاتيک مرد له گه لي تهرمه که ي بپۆ گورستان.

۳- (بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ): بزانه: پيژنه گرتني مروفي گهره و زاناو ماقول و تايين په روه ههر له خوي دا سوکايه تيه به براي موسولمان، چونکه نه م پله يه خوا پيئي به خشيوه و پيويسته نيمه ش پيژي لي بنيتين، پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموي: ﴿إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ﴾ رواه أبوداود، به گهره ناسيني خوا، له وه دايه: كه پيژ له ريش سبي و پيري موسولمان بندري، پيژ له و قورپان خوينه بندري: كه له سنوري قورپان تينا په پي و لي شي دوور ناکه وي، پيژ له کاربه دهستي داد په روه بندري.

که و ابو: پيويسته له پويشتني ريگو له دانishtنو هه لسان نه م پيژه په چاو بکري، چونکه پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموي: ﴿أَنْزِلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ﴾ رواه مسلم و أبوداود، نه م خه لکه به قه د پله ي خويان پيژيان لي بنيتين.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ وَشْهْ شَهْم: چا که له گه لي خه لک و، خويندني قورپان﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) گيږدراوه ته وه له (أَبِي هُرَيْرَةَ): پيغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فهرموي: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ) ههر که سيک لابي له سهر موسولمانيک (كُرْبَةً) نازارو ته نگانه يه که (مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا) له نازارو مهينه ته کاني دونيا (نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ) له پاداشي نه وه، خواي گهره له سهر نه وي لاته با (كُرْبَةً) ته نگانه يه که (مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) له ته نگانو مهينه تيه کاني پوژي دوايي، واته: ههر که سيک موسولمانيک پزگار بکا له ته نگانه يه کي دونيا، خواي گهره ش نه وي پزگار نه کا له ته نگانه ي پوژي دوايي.

(وَمَنْ يَسِّرْ) ههر که سيک کاريک ناسان بکا (عَلَى مُعْسِرٍ) بۆ قهرزداري کي دهست کورت و هه ژار: به و جوړه ي قهرزه که ي بۆ بداته وه، يان بيپوري و گهره ني نازاد بکا، يان ماوه که ي بۆ دوا بخا (يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ) خواي گهره کارو داخواري يه کاني بۆ ناسان نه کا (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دونياو قيامه ت.

وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى وَيَتَذَكَّرُونَ فِيهِ يَسْتَمِعُونَ مِنْهُ لَفْظًا إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ

بِزَانِه: باری قهرزرداری زور باریکی گرانه، بویی نهو کهسهی باری قهرزرداری له سهر کهسیک لانهبا خوای گهوره پاداشتی له دونیاو قیامت نه داته وه، له فهرموده ی پیغه مبر علیه السلام هاتوه: ﴿نهو جوړه کهسه دوعای قبوله وه له روژی دواپی له ژیر سیبهری عهرشی خوادایه﴾.

(وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا) هر کهسیک عیبی موسولمانیک داپوشی، واته: نه گهر گونا میکی کرد، یان ناته واویه کی هه بوو، یان سهرشوپړه کی به سهر هات، نه وانه ی لی ناشکرا نه کاو بوی داپوشی، وه نه گهر دهستکورت بوو، جلو بهرگی بو بکا (سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) خوای گهوره له پاداشتی نه م پوشین، له دونیاو قیامت دایه پوشتی و عیبی ناشکرا ناکا، جا نه ی موسولمان: گونا هو عیبو ناته وای کس ناشکرا مه که، چو ن به خو ت شهرم نه که ی عیبیت ناشکرا بیی، خه لکیش نه وهایه، به تایبه تی جیران نابی نهی نی یه کانی جیران ناشکرا بکا، هر که س عیبو عاری خه لک ناشکرا بکا، خوای گهوره پيسوای نه کا، با له ناو مالی خویشی بی.

(وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ) خوای گهوره له یارمه تی بهنده ی خو ی دایه (مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) هه رچه ندی بهنده له یارمه تی برای خو ی دا بی. که واته: نه بی موسولمان به نیشو کاری خه لک خه ریک بی و پتویسته کانیان بو جی به جی بکا، چونکه به یارمه تی دانی موسولمانان خوا له تاوانه کانی خو ش نه بی و له ناگری دوزه خ پژگاری نه کا.

(وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا) هر کهسیک ریگایه ک بگریته بهر (يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا) لهو ریگایه مه بهستی زانستیه کی سودبه خش بی بو موسولمانان و راهی خوای مه بهست بی (سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) خوای گهوره ریگایه کی به هه شتی بو ناسان نه کا، به لام نه گهر خویندنه که ی بو خوا نه بی، با چاوه روانی نه و پاداشته نه بی له لای خوا.

(وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ) هر کومه لیک کو بییته وه (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى) له مالیک له ماله کانی خوا، وه ک مزگهوت و قوتا بخانه کانی ثایینی (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى) قورثانی پیرور بخوینن و (يَتَذَكَّرُونَ فِيهِ) یه کتری فیتره قورثان خویندن بکه ن (إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ) نه وانه نارامی و دلنایایان به سهر دا نه باری و (وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ) وه ره حمت و میهره بانی دایان نه پوشتی، واته: له و کاته دا دلایان خو شه و هیمنایی دیته ناو (وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ) فریشته ی خوا دهوریان لیته دهن و گوئیان لپراهه گرن و ماوه ناده ن شه ی تان تخونیان بکه وی (وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ)

فِيْمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴿﴾ رواه مُسْلِمٌ بِهَذَا اللَّفْظِ.

خوای گه وره باسی چاکه یان ئەکا (فِيْمَنْ عِنْدَهُ) له لای ئەوانە ی پێژو پلە ی بالایان هەیه له لای خوا، وهکو پێغه مبه ران -عليههم الصلاة والسلام- وه ئەنجومه نی بالای فریشته کان.

ماشه لالا! له م باغه خۆشه و له لاهه جوانانه ی له مرگه وته کان قورئان ئەخوین و فریشته ی خوا هاوئشینان، خوا بۆ خاتری ئەوان ئیمهش عه فوو بکا، فه رموده یه کی درێژی پێغه مبه ر ﷺ له و باره یه وه هه یه: كه ﴿له كۆتاییدا خوا ئەفه رموی: ئە ی فریشته گانی من وا من لییان خۆش بوم. فریشته کان ئەلین: خوا یه، فلانکەس هاتۆته لایان ئیشی تاییه تی خۆی هه یه وه له و کۆمه له نه یه؟ خوای گه وره ئەفه رموی: به هۆی ئەوان ئەوه ی له گه ئیشیان دانیشی به دبه ختو بێ بهش نابێ. واته: ئەویش به خته وه ره و په حمه تی خوا ئە یگرێته وه (بوخاری) و (موسلم) گێڕاوه تیا نه وه.

هه ره وه پێغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ﴾ رواه البخاري، واته: باشتري تان كه سيكه خۆی فيره قورئان بێ و خه لكيش فير بكا.

(وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ) هه ركه سيك كارو كرده وه ی خۆی دوا ی بزا له كاروانی زانایان و پیاو چاكان (لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) نه ژادو بنه ماله ی خۆی به ره و پێشی ناباو له پۆژی دوا یی ناگاته پله ی خوا په رستان، ئە گه ر له دونیاش به فروفیل و خاترا نه ی باوك و باپیری پله یه ك وه ده ست بیتی، له پۆژی دوا یی له سه ر پر دی جه هه ننه م = (الصرّاط) له دوا یی ئەمینی و هاوار بۆ حا لی. بپوانه هه دیسی (۳۸) (رواهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گێڕاوه تیه وه.

پیاو ئەو پیاوه یه به چاكه پیاو بێ

ئهك به هۆی باوكی ناوبانگی دیار بێ

ئینجا بزانه: مۆف به هۆی زانستی ئایینی ئەچێته ریزی پێغه مبه ران و شه هیدان، به لكو له پله ی پێغه مبه ران به ره و خوار تر یه كسه ر ریزی زانایانه ﴿عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الشُّهَدَاءُ﴾ رواه ابن ماجه، واته: له پۆژی دوا یی پێغه مبه ران -عليههم الصلاة والسلام- شه فاعه ت ئەكه ن، ئینجا زانایانی ئایینی، ئینجا شه هیدانی رێگای خوا. خودا به به ر شه فاعه تی ئەمانه مان بدا.

﴿چەند تیگه یشتنیك له م هه دیسه دا﴾

۱- (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا: بزانە: هه ر كاتێك (جهاد) كردن (فَرَضُ الْكِفَايَةِ) بوو، هه رپامه: به بێ ئیزنی دا یكو باوك (جهاد) بكا، به لام به سه فه رچوون بۆ فێربوونی زانستی ئایینی به بێ ئیزنی دا یكو باوكیش دروسته -بپوانه (تحفة) - پێغه مبه ر ﷺ ئەفه رموی: ﴿مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ﴾ رواه الترمذی، هه ركه سيك بۆ خویندنی ئایینی له ماله وه ده رچێ: ئەوه له (جهاد) ی رێگای خوادایه تا ئەگه ر پێته وه.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: الْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٌ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً،

۲- (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى): بَيِّنْهُ مَبْرُورٌ ﷺ. ﴿إِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدُ لَا تَصْلُحُ لَشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدَرِ إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ثُمَّ مَزَّغَهُ وَتَانَهُ، نَاكُونَجَيْنَ بَوِّ مِيزَ لِي كَرْدَن وَ چَلَكْنِي، بَه لَكُو مَزَّغَوْت بَو نَوِيزُو زِيكْرِي خَوَاو خَوِينْدَنِي قَوْرِنَان دَانْدِرَاوَه، شَاعِيرِيكِي مُوسُولْمَان نَهَلِي:

قورپنان بهرنامه‌ی ژینمانه ئیسلام ریباری دینمانه

ئهوه‌ی مَزَّغَوْت پی‌ی بگه‌یننی خاک و میلله‌ت نادو‌پیننی

ئهوه‌ی دووره له مالی خوا نازانی چوون بژی‌ی و بروا

۳- (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى): بَيِّنْهُ مَبْرُورٌ ﷺ. ﴿فَلَاَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَتَعَلَّمَ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، كَه يَه كِيكْتَان هَه موو پَوژِيك بَرَوَاتَه مَزَّغَوْت، دُوو نَاهِي تِي قَوْرِنَان فَيَرْ بِيئِي، خِيْرِي زَوْرْتَرَه له وه دهسته‌پینانی دوو ووشتَر.

۴- (لَمْ يُسْرَعْ بِهِ نَسْبُهُ): بَيِّنْهُ مَبْرُورٌ ﷺ. ﴿يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلَبِ اتَّقِذُوا أَنْفُسَكُمْ يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ اتَّقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِنَّ لَكَ رَحِمًا سَأَلَهَا بِبِلَالِهَا﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، نَهِي نَه تَه وه‌ی پِشْتِي (عبدالمطلب‌ی باپیرم، خوتان پزگار بکه‌ن له ناگري دَوَزَخ به کرده‌وه‌ی چاکه، چونکه له پَوژِي دَوایِي زِيَان و سَوْدِي نِيَوَه له دهسته‌لاتی مندا نيه، نَه‌ی (فاطمة‌ی کيژم خَوْت پزگار بکه له ناگري دَوَزَخ به کرده‌وه‌ی چاکه، چونکه زِيَان و سَوْدِي تَو له دهسته‌لاتی مندا نيه، له گه‌ل من پَه حَمِيكْت هَه‌يه، مافي نَه م پَه حَمَت له دُونِيادا نَه ده‌مِي.

﴿حَدِيثِي سِي وَ حَقَّتْهُم: چَاكَه يَه ك به ده - تَا - حَقَّتْ سَه ده﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (ثَيْنِ عَهْبِيَّاس) خَوَا لِي تِيَان پَارِي بِي له بَيِّنْهُ مَبْرُورٌ ﷺ. نَه گِيژِي تَه وه (فِيمَا يَرَوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) له وه ده‌پسه قودسيانه‌ی بَيِّنْهُ مَبْرُورٌ ﷺ له خَوَاي گه‌وره ده گِيژِي تَه وه (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ بَيِّنْهُ مَبْرُورٌ ﷺ. فَهَرَمُوِي: خَوَاي گه‌وره فَه رَمَانِي دَاوَه تَه فَرِيشْتَه كَان به نُووسِي نِي چَاكَه كَان و (وَالسَّيِّئَاتِ) خِرَابَه كَان (ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ) ثَيْنِجَا خَوَاي گه‌وره بَوِي پَوون كَرْدَوَنَه وه چَوْن بَيْنُوسَن:

(فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ) نَه گه‌ر كه سِيك وَيَسْتِي چَاكَه يَه ك بَكَا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) ثَيْنِجَا بَوِي پِيك نَه كه وَت بِيكَا (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَاي گه‌وره نَه و وَيَسْتَنَه‌ی له لاي خَوِي بَوِي نَه نُووسِي (حَسَنَةً كَامِلَةً) به چَاكَه يَه كِي تَه وَاو، چونكه نِيَا زِيكِي باشي هَه بَووه.

وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً ﴿﴾ رواه البخاري ومسلم.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) هر وده ها نه گهر ویستی چاکه یه ک بکا (فَعَمَلَهَا) چاکه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گهره نهو چاکه یه له لای خوی بو نه نویسی (عَشْرَ حَسَنَاتٍ) به ده چاکه، چونکه خیری چاکه: یه ک به ده یه، به لام جاری وا هیه نه گهر خوی گهره حه ز بکا خیری چاکه له م ده یه بو هندی که س زورتر نه کا (إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ) تا نه گاته هفت سهد چاکه و (إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ) هه تا خوا به خوی حه ز نه کا هر چاکه ی زورتر بو نه نویسی.

بو وینه: یه ک ده نکه گه م له زهوی یه کی باشدا بچینه، وا ده بی له م ده نکه هفت گولی لده رده چی، هر گوله ش سهد دانه ی تی دایه، نه بی به هفت سهد، خو نه گهر نه م به ره مه جار یکی تر بچینه وه، هر خوا نه زانی چه ند زور نه بی، چاکه ش نه وهایه.

(وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ) نه گهر که سی ک ویستی خراپه یه ک بکا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) به لام له ترسی خوا نه یکرد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خوی گهره نه م نه کردنه ی له لای خوی بو نه نویسی (حَسَنَةً كَامِلَةً) به چاکه یه کی ته واو، چونکه له ترسی خوا نیازی خوی پاک کردو ته وه، به لام نه گهر له ترسی خوا وازی لته هیئا، به لکو ده سته لاتی نه بو بیکا، یان بو ی پیک نه که وت، نه وه چاکه ی بو نانوسری، به لکو ته نها خراپه که ی له سر نانوسری.

(وَإِنْ هُمْ بِهَا) وه نه گهر ویستی خراپه که بکا و (فَعَمَلَهَا) خراپه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً) خوی گهره ته نها یه ک خراپه ی له سر نه نویسی و سزای یه ک خراپه ی لوه ره گیری، نه مه ش له گهره یی خویه، چونکه زور جاری وا هیه: مروض بیر له خراپه کردن نه کاته وه نه یه وی خراپه یه ک بکا، به لام هه تا به ده ست، یان به زویان خراپه که نه کا، له سهری نانوسری (رواه البخاری ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گنپاویه تیان وه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ): پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِمِثْلِهَا، إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا﴾ رواه الشيخان، هر کاتیک یه کی کتان بووه موسولمانیکی بی گهر د، هر چاکه یه کی نه یکا به ده چاکه ی بو نه نویسی تا هفت سهد، وه هر خراپه یه کی نه یکا، هر به یه ک خراپه ی بو نه نویسی، مه گهر خوا چاوپوشی لی بکا.

۲- (وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا): بزانه: هر که سی ک به سر دلی دا بی خراپه یه ک بکا، نه وه له سهری نانوسری تا نه یکا، پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأَمْتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي مُوَالَاةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ،

أَنْفُسَهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ﴾ رواه مُسْلِمٌ، خَوَاي گه وره چاوپوشی له نوممه تی من کردوه لهو خرابانه ی به سهر دلایندا دی، بهو مهرجه ی نه یکه ن و به زوبانیش نه یلین.

به لام نه گهر ویستی خرابه یه ک بکاو دهستی پی کردو سووپ بوو له سهر کردنی و بوی نه گونجا بیکا، نه وه تاوانی نه و نیازه خرابه ی بۆ نه نووسری هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ! قِيلَ: فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ ﷺ: إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ﴾ رواه الشَّيْخَان، هه ر کاتی ک دوو موسولمان پووبه پووی به کتر بون و به کیکیان نه ویتری کوشت، هه ردوکیان نه چنه ناگری دۆزه خ! گوترا: باشه، نه مه یان موقوفه که به تاوانی دیاره، به لام کوژراوه که بۆچی نه پواته دۆزه خ؟ فه رموی: چونکه نه ویش ویستی نه وی تر بکوژی سووپ بوو له سهر تاوانه که.

﴿حَدِيسِي سِي وَهَشْتَم: دُوسْتايه تی خَوای گه وره﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بوهوره پره نه فه رموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه ر ﷺ له هه دیسی کی قودسی دا نه فه رموی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ) خَوای گه وره هه ره شه نه کاو نه فه رموی: (مَنْ عَادَى) هه ر که سیک دوزمنایه تی بکا (لِي وَلِيًّا) له گه ل دُوستیکی من (فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ) ناگاداری نه که مه وه: که من به خۆم جهنگی له گه ل نه که م له جیاتی دُسته که ی خۆم، چونکه دوزمنایه تی له گه ل مندا نه کا، خَوای گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خَوای گه وره به رگری له و که سانه نه کا: که ئیمانیا ن هیناوه. که وابوو: گشت ئیمانداریکی راسته قینه دُستی خویه و به ناهق دژایه تییا ن مه که، چونکه خَوای گه وره مالویرانت نه کا.

بِرْزانه: دُستی خوا که سیکه زۆر خواپه رست بی و غه مخوری ئیسلام بی و مالخوری خه لک نه بی و زۆریش له خوا بترسی و خواناس بی.

دیسان بِرْزانه: رپیا خۆر و پیگر، هه ردوکیان بهو جوړه دوزمنه ی خوا داندراون: که خوا به خوی جهنگیا ن له گه ل نه کا، چونکه زیانیا ن زۆره بۆ باری ئابووری و خوتنی خه لک.

(وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي) به نده ی من ناتوانی خوی له من نزیک بکاته وه (بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ) به هیچ کرده وه یه کی وا: که من له لام خۆشه ویستتر بی (مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ) وه ک بهو شتانه نزیک نه بیته وه که له سهرم واجب کرده، واته: به جی هینانی فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ر ﷺ نه بینه هوی نزیک بوونه وه له خَوای گه وره زیاتر له هه موو کرده وه یه کی تر، چونکه خیری واجب هه فتا پله ی زۆرتره له سوننه ت.

وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لأُعِيذَنَّهُ ﴿﴾ رواه البخاري.

(وَلَا يَزَالُ عَبْدِي) به ندهی من به رده وام نهیی واز ناهینئ (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ) به ره به ره خوی له من نزیک نه کاته وه (بِالتَّوَّافِلِ) به کردنی سوننه ته کان، پاش نه وهی واجبه کان بکا؟ چونکه نه گهر واجبه کان نه کا سودی نیه (حَتَّى أُحِبَّهُ) هیئده سوننه ته کا هتا خوشم نه وی.

پیناسه: سوننه ته وه یه: به کردنی پاداشتت بدریتئ و به وازهینانی سزا نه درئ. **بزانه:** له هه موو سوننه ته کان گه وره تر نویژی سوننه ته، به تایبه تی شه ونویژ، له هه موو زیکیکیش گه وره تر قورئان خویندنه، چونکه زووتر له خوای گه وره تر نزیک نه کاته وه، که وابوو: نهی موسولمان: پاش نه وهی واجبه کانت هه موو کردن، به گویره ی توانا نویژی سوننه تو پوژوو خیرکردن و قورئانخویندن و زیکیری خوا بکه، به مه له لای خوا خوشه ویست نه بی.

(فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ) جا هه کاتی که به ندهی خۆم خوشویست (كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ) بوی نه بمه نه و گوئی یه که پیی نه بیسی، واته: هه رچی بۆ په زای من نه بی، گوئی لی ناگری، نه وهی بۆ په زای من بی گوئی نه داتی (وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ) بوی نه بمه نه و چاوهی که پیی ته ماشا نه کا، واته: نه وهی من پیی پازی نه بمه ته ماشای ناکا (وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا) بوی نه بمه نه و دهسته ی هه لمه تی پیی نه با، واته: دهست دریز ناکا بۆ شتی که من پیی پازی نه بمه، به کاری نه هیئنی له چاکه کردن (وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا) بوی نه بمه نه و قاچه ی که پیی نه پوا، واته: هاتوچونه که ی بۆ پازی بوونی خوا نه بی.

ئینجا که مروؤ واجبه کانی به پوختی کردن و زیاد له مهش سوننه تی کردن و دیتن و بیستن و پویشن و دهست بۆ بردنی هه ر بۆ خوا بوو، خوای گه ورهش بی دلی ناکا، بۆیی نه فره موئ: (وَإِنْ سَأَلَنِي) هه ر شتی که داوا لی بکا (لأُعْطِيَنَّهُ) بیگومان پیی نه به خشم (وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي) نه گهر داوای په نادانم لی بکا (لأُعِيذَنَّهُ) بیگومان په نای نه ده مو نه بیاریزم (رواه البخاری) نیمامی (بوخاری) گپراویه تیه وه.

ئاگاداری: له وه دیسه پیروژه بۆمان ده رکه وت هیچ که سیک به بنه چه که و بنه ماله نابیته دۆستی خوا، هه روه ها به جلی شپو چلکاو و خۆ گیلکردن نابیته دۆستی خوا، پیغه مبه ر ﷺ (۱۱۴۰۰۰) سه دوچارده هه زار سه حابه ی هه بون، هه موویان دۆستی خوا بون چونکه خوا په رست و تیکۆشه رو چالاک بون و له ینگای خوا جهادیان نه کردو گیان و مالی خوینان فروشته خوای گه وره و دۆستایه تی دوژمنانی خویان نه نه کردو کچ و ژنی پووتیان له ماله وه نه بو، که وابوو: دۆستی خوا به م ته رازوه تاقی بکه وه.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالثَّلَاثُونَ: رَفَعَ الْحَرَجَ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ،

فَيُنَجِّى بَرَانَهُ: نُهْتَوَيْنِ ثُمَّ حُدِّسَهُ لَهُمْ نَيْبَهُ تَهْ بِرُؤْذِهِ كَوْبَكَيْنَهُ وَهْ ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نَهَى بِتَغْمَبِهِ ﷺ بِهِمْ خَلَكُهُ بَلَى: نُهْ كَر بِهِ رَاسْتِي نَيْبَهُ خَوَاتَانِ خَوْشْ نَهْ وَئِ، شَوَيْنِ بِرَنَامَهْ مِنْ بَكُونِ، تَاكَو خَوَا خَوْشِي بَوَيْنِ وَ لَهْ كُونَاهَتَانِ خَوْشِ بَبِي. كِه وَاتِه: هَهْرَكِه سِيَكْ بِهْ يَاسَاى نِيَسْلَامِ رَهْ فِتَار نَهْ كَا، نُهْ وَهْ نَاشْكَرَايَهْ كِه خَوَاوِ بِتَغْمَبِهِ رِى ﷺ خَوْشْ نَاوِي وَ مَالَوِيَرَانَهْ.

﴿چَهْدِ تِيْگَه يَشْتَنِيكْ لَهْمْ حَهْدِيَسَهْ دَا﴾

۱- (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا): نُهْتَوَيْنِ بَلَيْنِ: دُوسْتِي خَوَا لَهْمْ نَيْبَه تَهْدَا بَاسِيَانِ كِرَاوَه، كِه خَوَاى كِه وَرَه نُهْ فَهْرَمُوئِ: ﴿وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وَاتِه: هَهْر كِه سَانِيَكْ كُوِيَرَايَهْ لِي خَوَاوِ بِتَغْمَبِهِ رِى ﷺ بِن، نُهْ وَانَهْ لَهْ كِه لْ نُهْ وَ كِه سَاَنَهْ حَهْ شَرِيَانِ نُهْ كَرِي: كِه خَوَاى كِه وَرَه نِيَعْمَهْ تِي بِهْ سَهْرْدَا بَارَانْدُون: كِه بِتَغْمَبِهِ رَانِ وَ يَارَه رَاسْتِگُوِيَهْ كَانِي بِتَغْمَبِهِ رَانِ وَ شَهْ هِيْدَانِ وَ بِيَاوْچَاكَانِ، نَآي نُهْ مَانَهْ چَهْدِ هَاوِيْئِي بِاشِ وَ بِرِيْزِي بِهْ هَشْتِ!

۲- (وَمَا تَقْرَبْ إِلَيَّ عَبْدِي شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ): بِتَغْمَبِهِ رِى ﷺ نُهْ فَهْرَمُوئِ: ﴿أَعْذَرَ اللَّهُ إِلَى أَمْرِي آخَرَ أَجَلَهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِينَ سَنَةً﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، خَوَاى كِه وَرَه هِيْچْ بِهْ هَانَهْ نِهْ هِيْشْتُوْتَهْ وَهْ بُوْ مَرْوُفِيَكْ، كِه نِهْ مِرَانْدَبِيْ تَا تَهْ مَهْ نِيْ كِه يَشْتُوْتَهْ شَهْ سَتِ سَالِ. وَاتِه: هِيْچْ بِيَانُوِيْ بِهْ دَهْ سَتَهْ وَهْ نِيَهْ كِه لَهْ وَ مَاوَهْ دَرِيْژَهْ دَا خُوِيْ لَهْ خَوَا نَزِيَكْ نَهْ كَرْدِيْتَهْ وَهْ: بِهْ نُهْ نَجَامْدَانِيْ نُهْ وَ اِجْبَانَهْ يْ خَوَا فَهْرَمَانِيْ پِيْ كَرْدَوَهْ.

۳- (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ): بِتَغْمَبِهِ رِى ﷺ نُهْ فَهْرَمُوئِ: ﴿الْكَيْسُ مَنْ ذَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِيَّ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، مَرْوُفِيْ زِيْرُوْ عَاقِلْ نُهْ وَ كِه سَهْ يَهْ: بِهْ خُوِيْ دَابِيْتَهْ وَهْ وَ لِيْپِيْچَانَهْ وَهْ لَهْ كِه لْ خُوِيْ دَا بَكَاوْ كَرْدَهْ وَهْ يْ بِاشِ بَكَا بُوْ دَوَاى مَرْدِنِ، مَرْوُفِيْ تَهْ مِبَهْلْ وَ كِيْلْ نُهْ وَ كِه سَهْ يَهْ: بِهْ دَوَاى هَهْ وَاوْ هَهْ وَهْ سِيْ خُوِيْ بَكِهْ وَئِيْ وَ خُوْزَكِهْ لَهْ خَوَا بِخَوَازِيْ وَ بَلَى: دَهْ يْ دَهْ يْ خَوَا عَهْ فَوُومْ نُهْ كَا.

﴿حَهْدِيْسِيْ سِيْ وَ نُوِيْهَمْ: لَابَرْدَنِيْ گُونَاهِيْ چَهْدِ كِه سِيْكَ﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (ثِيْبِنِ عَهْبِاسِ) خَوَا لِيْتِيَانِ رَازِيْ بِيْ، نُهْ فَهْرَمُوئِ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) بِتَغْمَبِهِ رِى ﷺ فَهْرَمُوئِ: (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ) خَوَاى كِه وَرَه لَآيْ بَرْدَوَهْ (لِي) لَهْ بِهْ رِ خَاَتَرِيْ مِنْ (عَنْ أُمَّتِي) لَهْ سَهْر نُوْمَهْ تِيْ مِنْ (الْخَطَأَ) سَزَايْ گُونَاهِيْكَ: كِه بِهْ هَهْلَهْ بَكَرِيْ، وَاتِه: لَهْ پُوْژِيْ دَوَايِيْ لَهْ سَهْر نُهْ وَ گُونَاهَهْ بِهْ هَهْلَهْ يَهْ گُونَاهَا رَهْ كِه سَزَا نَادَا.

وَالنَّسِيَّانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ ﴿ حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابنُ ماجه وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا.

ناگاداری: ئەگەر ئەو گوناھ بە ھەڵە، پەیوەندی بە مال، یان بە خوێن ھەبوو: وەکو کوشتنی کەسیک، یان بریندارکردنی، یان خواردن و لەناوبردنی مالی کەسیک، یان مالیکی گشتی، ئەمانە ھەموویان لە دنیا تۆلەیان ھەیه.

(وَالنَّسِيَّانَ) ھەروەھا خوای گەورە لای بردووە لە سەر ئۆممەتی من سزای گوناھیک: کە لە بیرى چۆیتەو، لە پۆزی دواى لە سەر ئەو گوناھە گوناھبارە کە سزا نادا، وە کەسیک سویند بخوا: کە ئەو ئیشتە ناکا. بەلام سویندە کە لە بیر چۆو و ئیشتە کەى کرد، ئەو ھە گونامى ناکاتى و سویندى لى ناکەوئى و بۆ جارىکى تر سویندە کە ھەر ئەمىنى.

ناگاداری: ئەم گوناھەش ئەگەر پەیوەندی بە خوێن و مال ھەبێ: تۆلەى دنیاى لە سەر لاناچى، ھەروەھا ئەگەر بە ھۆى کە متەرغەمیش لە بیرى چۆبى، لە سەرى لاناچى: وە کەسیک جلی پيس بۆ نەیشوا، یان نە یگۆبى، ئینجا لە بیرى چوو بەو جەو ھە نوێزى کرد، ئەبى دووبارەى بکاتەو.

(وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ) ھەروەھا لای بردووە سزای گوناھیک کە بە زۆر پێیان کردبى، بە ھەرجى زۆردارە کە توانای ھەبى: یان بیکوژى، یان لى بىدا، یان بىخاتە بەندىخانە، یان مالی لى بستى، لەو جۆرە کە سانەش بى ھەرشە کە بگەینیتە جى (حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابنُ ماجه وَالْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُمَا) ئىمام (ئىبن ماجه) و (بە یەھقى) و کە سانى تر گێراو یە تیانەو.

ناگاداری: کوشتنى بە ناھەق: بە زۆرلى کردنىش دروست نیە و لە دنیاو قیامت سزای ھەیه، ھەروەھا زیناش دروست نیە و لە قیامت سزای ھەیه، بەلام ئەگەر بۆ خواردن و لەناوبردنی مالی کەسیکى تر، یان مالیکی گشتى زۆرى لى کرا: با بیکاو تۆلەى دنیاو قیامت لە سەر زۆردارە کە ھەیه.

ئینجا بزانی: خوای گەورە لە بەر خاترى پێغەمبەر ﷺ چەند سەر بەرزى بە کى تریشى

بە موسولمانان بە خشیو، کە لە چەند ھەدیسى جۆراو جۆردا باسیان کراو:

بۆ نمونە: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيُدُّ إِلَيْهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَمَنْ شَدَّ شَدَّ إِلَى النَّارِ﴾ رواه الترمذی وقال غریب، وقال الأحوذى: لهُ شواهد. خوای گەورە ئۆممەتی من لە سەر گومپایى کۆ ناکاتەو، دەستی یارمەتی خوا لە گەل کۆمەڵدایە، ھەر کەسیک لە کۆمەڵى موسولمانان دەرچى بەرەو دۆزەخ نەبوا.

ئینجا بزانی: ئەم ھەدیسە بە لگەیه: کە (إجماع) واتە: یە کدەنگى زانایانى ئیسلام

بە لگەى سەیەمە لە دواى قورئان و ھەدیس.

(الْحَدِيثُ الْأَرْبَعُونَ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ غَابِرُ سَبِيلٍ)،﴾

﴿چه‌ند تېگه‌یشتنیك له‌م چه‌دیسه‌دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي): ووشه‌ی (لی) وا نه‌گه‌ینی: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له لای خوای گه‌وره زور به‌پیزه، خوای گه‌وره له به‌ر خاتری شه‌وی شه‌م ئوممه‌ته‌ی کردوته‌ی باشت‌ترین ئوممه‌ت، ئینجا جگه له لی‌بور دنی شه‌م سی تاوانه: خوای گه‌وره چه‌ند پرزیک‌ی‌تریشی له ئیمه ناوه، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا﴾ رواه أبو داود، خوای گه‌وره له سه‌ری هه‌موو سه‌د سالی‌کدا یه‌ک‌یک بۆ ئوممه‌تم ته‌رخان شه‌کا، تا‌کو ئایینه‌که‌ی بۆ نوێ بکاته‌وه.

۲- (وَالنَّسِيَانُ): هه‌ر که‌سی‌ک به‌ هوی که‌مته‌رغه‌می شتی‌ک له بیر خوی بیاته‌وه، شه‌وه تاوانی له سه‌ر شه‌نووس‌ری، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌فرموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ ثُمَّ يَنْسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْزَمًا﴾ رواه أبو داود، هه‌ر مرو‌فیک قورئان بخوینی، ئینجا له بیر خوی بیاته‌وه، له پو‌ژی دوا‌یی به‌ گرو‌ویی دیته دادگای خوا.

۳- (الْخَطَأُ... وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ): هه‌ر تاوانی‌ک په‌یوه‌ندی به‌ ئاده‌میزاده‌وه هه‌بی، تو‌له‌ی له سه‌ره، هه‌ر چه‌ند به‌ هه‌له، یان به‌ زور لی‌کراویش بی‌کا، خوای گه‌وره شه‌فرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾، هه‌ر که‌سی‌ک موسولمانی‌ک به‌ هه‌له‌ بکو‌ژی، شه‌بی کو‌یله‌یه‌کی موسولمان له (کفارة) نازاد بکاو خوینی کو‌ژراوه‌که‌ش بداته میرات‌گه‌ر هه‌کانی کو‌ژراوه‌که.

﴿چه‌دیس‌ی چله‌م: خو‌ن‌اماده‌کردن بۆ مردن﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ) ئی‌بن عومه‌ر شه‌فرموی: (أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي) پیغه‌مبه‌ر ﷺ شانی منی گرتو (فَقَالَ) شه‌فرموی: (كُنْ فِي الدُّنْيَا) خۆت وا لی‌بکه له‌م دونیا‌یه‌دا (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ) وه‌ک خه‌لکی شه‌م دونیا‌یه نه‌بی و بی‌گانه بی (أَوْ غَابِرُ سَبِيلٍ) یان وه‌ک پ‌ی‌وار تی‌ک بی به‌م دونیا‌یه‌دا تی‌په‌ری بۆ گو‌پستان.

واته: که‌سی‌ک بی‌گانه بوو له شو‌ینی‌ک-چونکه به‌ ته‌مای لا‌چوونه- خوی خه‌ریک نا‌کا به‌ مال دانان، ململانی له‌گه‌ل که‌س نا‌کا، هه‌روه‌ما پ‌ی‌وار هه‌موو هه‌ول‌ی بۆ شه‌وه‌یه زو‌تر بگاته شو‌ینه‌که‌ی خوی وه‌گه‌ل مال و مندالی خوی دانیشی و پ‌شوو ب‌دا، که‌وابوو: له ر‌ی‌گه‌دا خوی به‌ هیچ خه‌ریک نا‌کا، جا مرو‌فی موسولمان شه‌بی شه‌وا بی، شه‌م دونیا‌یه به‌ وولاتی خوی دانه‌نی، به‌ل‌کو وولاتی به‌ پ‌استی به‌ه‌شتی خوا‌یه و شه‌بی هه‌ول بۆ قیامه‌ت

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ ﴿رواهُ البخاري﴾.

بدا، جگه له جلو بهرگو و خواردنی خوئی و مال و مندالی له گهل خانوویکی به که لك دانیشتن بئی، خوئی به هیچی تر له م دونیایه خه ریک ناکا.

(وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ) ئیبن عومەر به واتهی ئهم هه دیسه ئه یفه رموو: (إِذَا أَمْسَيْتَ) هر کاتیک گه یشتیه ئیواره (فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ) چاوه پوانی ئه وه مه که بگه یته به یانی (وَإِذَا أَصْبَحْتَ) هه روه ها: ئه گهر گه یشتیه به یانی (فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ) چاوه پوانی ئه وه مه که بگه یته وه ئیواره. واته: با مردن له بهرچاوت بئی له هه موو کاتی کدا.

(وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ) له کاتی له ش ساغی کرده وهی زۆر بکه (لِمَرَضِكَ) بۆ ئه وهی به شی کاتی نه خوشیت بکا، چونکه له نه خوشی دا خواپه رستیت به ته وای بۆ ناکرئی (وَمِنْ حَيَاتِكَ) هه روه ها هه تا زیندووی زۆر خوا بپه رسته (لِمَوْتِكَ) تا دواى مردن سودی ئی وه ریکری (رواهُ البخاري) ئیمامی (بوخاری) گێراویه تیه وه.

بزانه: له فهرمووده یه کی تر دا هاتوه: پینج شت به ده سته که وتووی خۆت بزانه پینشی پینج شت: گه نجیت پینشی پیربوونت، ساغیت پینشی نه خوشیت، هه بوونیت پینشی هه ژار بوونت، بئیشیت پینشی پرنیشیت، زیانت پینشی مردنت.

ئینجا بزانه: به خو ئاماده کردن بۆ مردن و بایه خ پئنه دانی دنیا، مروق ئه بیته خوشه و یستی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه ژیا نی پیغه مبه ر ﷺ به م شیوه یه بووه ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْفَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبَّكَ. فَقَالَ ﷺ: أَنْظِرْ مَاذَا تَقُولُ؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبَّكَ. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ ﷺ: إِنْ كُنْتَ تُحِبُّنِي فَأَعِدْ لِلْفَقْرِ تَجْفَأًا، فَإِنَّ الْفَقْرَ أَسْرَعُ إِلَى مَنْ يُحِبُّنِي مِنَ السَّيْلِ إِلَى مُنْتَهَاهُ﴾ رواه الترمذی، پیاویک گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، والله خوشم ئه وئی. تا سئ جار، ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ئه گهر راست ئه که ی، خۆت بۆ هه ژاری ئاماده بکه، چونکه هه ژاری زووتر ئه گاته خوشه و یستانی من له لافا که هه لئه سئ و ئه گاته شوینی خوئی.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (كَانَكَ غَرِيبًا أَوْ غَابِرَ سَبِيلٍ): پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ﴾ رواه الترمذی، هر که سیک هه موو هه وئیک بۆ قیامت بئی، خوا ی گه وره ده وه له مهن دی ئه خاته ناو دلی و هه موو کاریک بۆ کو ئه کاته وه بۆ پیک دینخ، پر قیشی بۆ دئی بئی ئه وهی هه وئ بۆ بدا، به لام هه ر که سیک هه موو

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْأَرْبَعُونَ: فِي أَتْبَاعِ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ﴾

هه‌ولئ بۆ دونیا بئی، خوای گه‌وره هه‌ژاری ئه‌خاته نیو چاوانی و کاره‌کانی لی‌په‌رته‌وازه ئه‌کاو بۆی پێک ناکه‌ون، جگه‌ له‌ به‌شی خۆی پزقی زیادی بۆ نابێ.

۲- (وَمِنْ حَيَاتِكَ لَمَوْتِكَ): پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌فهرموی: ﴿إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: عِلْمًا عُلِّمَهُ وَنَشْرُهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقَهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ﴾ رواه ابن ماجه، هه‌ندیك له‌و كرده‌وه چاكانه‌ی ئه‌گه‌نه موسولمان له‌ دواى مردنی: زانستێكى ئایینی‌یه‌ كه‌ فێری خه‌لكی كردبێ، یان بلاوی كردبیته‌وه، مندالێكى باشه‌ كه‌ له‌ پاش مردنی دوعای بۆ بكا، قورئانیكه‌ به‌ میرات به‌جێی هه‌شتبێ، یان مزگه‌وتێكى دروست كردبێ، یان خانووێكى بۆ پێتواران دروست كردبێ، یان پوباریك و ئاویك بۆ خواردنه‌وه‌و ده‌ستنویژ پێكى خستبێ، یان خێرێكى به‌ ده‌ستی خۆی كردبێ له‌ كاتی له‌ش ساغی و ژیانی‌دا ئه‌ویش له‌ دواى مردن ئه‌یگاتێ.

﴿حه‌دیسی چل و یه‌كه‌م: شوێنكه‌وتنی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یناویه‌تی﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (عبدالله) ی كورێ (عه‌مر) ی كورێ (عاس) خۆی و باوكی سه‌حابه‌نه، یه‌كێكه‌ له‌ چوار (عبدالله) یه‌كان، له‌ (مه‌ككه‌) ی پیرۆز له‌ دایك بووه، به‌ (۱۱) سال له‌ باوكی خۆی بچووكتره‌ (۷۰۰) هه‌دیسی گێراونه‌وه، له‌ سالی (۶۵) ی كۆچی له‌ (مه‌ككه‌) ی پیرۆز وه‌فاتى كرد، ته‌مه‌نی (۷۲) سال بوو. (قَالَ) ئه‌فهرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) ئیمان= بیروباوه‌ری كه‌ستان ته‌واو نابێ به‌ خواو پێغه‌مبه‌ر و پۆزی دواى (حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ) تا وای لی‌دێ: ئاره‌زوو هه‌وه‌سی خۆی (تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ) دواى ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ ئه‌كه‌وێ: كه‌ من له‌ لای خوا هه‌یناومه‌.

واته: ئه‌و كه‌سه‌ موسولمانه‌و ئیمانی ته‌واوه، كه‌ به‌ حوكمی خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پازی بێ، ئه‌گه‌ر به‌ هه‌چ جوړێك به‌ حوكمی خواو پێغه‌مبه‌ر ﷺ پازی نه‌بو، ئه‌وه‌ كافره، جا ئه‌گه‌ر باوه‌ری پێهه‌بوو، به‌لام ئێشى به‌ قورئان نه‌ئه‌كرد، ئه‌وه‌ فاسقه، واته: موسولمانێكى ناته‌واوه، باوه‌ریشی ناته‌واوه، به‌و مه‌رجه‌ی وشه‌ی كوفری به‌ سه‌ر زوباندا نه‌هاتبێ، ئه‌گینا: ئه‌مه‌ش هه‌ر كافره‌.

خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌م بابته‌ ئه‌فهرموی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سوێند به‌ خوای تو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بیروباوه‌ری هه‌یجان ته‌واو نه‌ی ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ﴾ تا ئه‌تو

نه کهن به حاکم ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ لهو کی شهی له نیوانیاندای پرو نه دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ نهک هر به ناشکرای به حوکمی تو رازی بنو بهس، به لکو نه بی به دلش رازی بنو هیچ گریه ک له ناو دلیاندا نه بی به هو ی نهو حوکمی تو کردوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ نه بی به تهوای خویان بده نه دهست حوکمی خواو پیغمبر ﷺ، نینجا به تیماندارو موسولمانی تهواو دانه ندرین.

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ الْحُجَّةِ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ) هه دیسیکی راسته، گیرامانه وه له کتیبی (الحجة) که داندراوی (نصر بن ابراهیم المقدسی) به، به لام له زنجیره ی پیاهه کانی نه م هه دیسه دا دوو که سیان تی دایه، زور که س لییان نارازی وه نه لئین: هه دیسه که لاوازه. زور که سیش لییان رازی وه نه لئین: هه دیسه که راسته وه هیزه. تیمامی (النواوی) به کی که له مانه، خوا له هه موویان رازی بی، نایه ته که ش به هیزی ی هه دیسه که به هیتر نه کا.

جا به هر جور ی بی، هر که سیک باوه ری بهو بهرنامه یه نه بی که پیغمبر ﷺ هیناویه تی، نه وه کافره ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه مسلم، واته: سویند بهو خویای گیانی (محمد) ی به دهسته، هر که سیک بانگه وازی منی بگاتی: جوله که بی، یان فه له بی، نینجا بمری و باوه ری بهو بهرنامه یه ی من نه بی، نه وه نه چیته دوزه خ.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ...): نه گهر ههواو هه وهس و پیخوشی دل گشتی نه کریته قوربانی ریبازه کی پیغمبر ﷺ، مروف نایته موسولمانی تهواو، پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، تیمانی کهستان تهواو نابی، تا منی خوشتر نهوی: له خوی و دایک و باوکی و منداله کانی و گشت خه لکی تر، واته: فه رمانی پیغمبر ﷺ بخاته پیش فه رمانی نه وانه و، له بهر خاتری نه وانه له فه رمانی پیغمبر ﷺ دهر نه چی.

۲- (حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ): خوی گه وره نه فه رموی: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ نه ی پیغمبر ﷺ نه گهر فه رمانت جی به جی نه کهن، بزانه: نه وان شوین ههواو هه وهسی خویان نه کهن، نایا کی گومر اتره لهو که سه ی شوین ههواو هه وهسی خوی که وتوه به بی شاره زایی به که له لای خوا؟.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْأَرْبَعُونَ: سَعَةُ مَغْفَرَةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي﴾

هروه ما پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿تَرَكْتُ فِيكُمْ أُمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ﴾ رواه الإمام مالك، دوو شتم له دواي خوځم بو نيوه هيشتوته وه، هه تا دهستان پيوه بگرن گومرا نابن: قوپثانی پيروژ، هه ديسه کانی پیغمبر ﷺ.

که و ابو: پڅیمی (ديمقراطية) و (اشتراکيه) و (ماسونيه) و (مارکسيه) گشتی گومرايي و لادانه: له پيازي خواو پیغمبر ﷺ خوا بمانپاريځي، آمين.

﴿حَدِيثِي چل و دوووم: لِيُخَوِّشِبُونِي خَا كَه لِيَك زُورَه﴾

(عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گيډر اوته وه له (نه نه س) خوا لي پازي بي، هه فرموي (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گويم له پیغمبر ﷺ بوو نه يه فرموي: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى) خواي گه وره له هه ديسيکي (قودسي) دا نه فرموي: (يَا ابْنَ آدَمَ) نه ي نه ته وه ي ناده مي.

پژانه: باب (ناده م) باوکی هه موو نينساننيکه، دايکه (هه ووا) ش دايکی هه موويانه، له بهر نه وه يه که به نيتمه نه گوتري: ناده ميزاد. خواي گه وره باوکه ناده مي له قوپ دروست کردوه، نينجا گيانی هيتا وه ته بهر، دايکه (هه ووا) شي له په راسوي باب ناده مي دروست کردوه.

(إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي) نه تو هه کاتيک داوام لي بکي له گونا هت خوش بم (وَرَجَوْتَنِي) تکت لي کردم داوايه که ت وه ريگرم، چونکه نه تزاني من خوايه کی به په حمو به دهسته لاتم (غَفَرْتُ لَكَ) منيش ليت خوش نه بمو گونا هه کانت داته پو شم و سزات ناده م (عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ) هه رچه ند گونا هيشت گه وره و زور بن (وَلَا أَبَالِي) من گوئ ناده مه گه وره يي و زوري گونا هه کانت.

پیغمبر ﷺ له هه ديسيکي تر دا نه فرموي: ﴿نه گهر به نده ي خوا گونا ه يکي کردو په شيمان بو ووه له خوا پارايه ووه گوته: (خوايه تاوانم کرد هه نه توش له تاوان نه بو وري و لي م بيو ووه). نينجا خواي گه وره نه فرموي: به نده ي من تاواني کردو زاني: خوايه کی وای هه يه له تاواني خوش نه بي و سزاي تاوانيشي نه دا، نيوه شاهيد بن: من وای خوش بوم﴾. نه ي موسولمان هه موو دهم هه راوا له خوا بکه له گونا هت خوش بي پشت به که سي تر مه به سته، که س ناتواني گونا هه کانت له سه ر لايبا.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه ي ناده ميزاد (لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ) نه گهر گونا هت نه وه نده زور بي، بگاته (عَنَانَ السَّمَاءِ) هه وري ناسمان (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي) نينجا توبه ت کردو تکت لي کردم ليت خوش بم (غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي) منيش ليت خوش نه بم، هه رچه ند گونا هيشت زور بي.

يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيَا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً ﴿﴾ رواه الترمذی وقال: حديث صحيح.

به لَام نه گهر گونا که په یوه ندى به ئاده میزاده وه هه بوو: نه بی خاوه نه که ی پازی بکه ی بؤ
نه وه ی خوا توبه ت لوه ریگری. نه وه ش بزانه: ته نها ووتنی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) خوايه لی م خوش
به، به بی توبه کردن گونا که لانا، به لَام له لای خوا به دوعا نه نووسری و میزی گونا که
که م نه کاته وه.

(يَا ابْنَ آدَمَ) نه ی ئاده میزاد (إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي) نه گهر تو مردی و هاتیه لای من (بِقُرَابِ الْأَرْضِ
خَطِيَا) پر به زه مین گونا ته له گه ل خوت هیئا (ثُمَّ لَقَيْتَنِي) دوا یی که گه یشتیه لای من،
دهر که وت (لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا) منت به خوايه کی تا کو ته نها ناسیبو و هاویه شت بؤ
دانه نابوم: له خوايه تی و له په رستندا (لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) منیش پر به زه ی
لی خوشبوونت بؤ دینم و له ناگری دوزه خ پزگارت نه که م (رواه الترمذی، وقال: حديث
صحيح) نیامی (تیرمزی) گیراویه تیه وه.

بزانه: خوی گوره ته نها له کافر خوش ناب، نیر له تاوانه کانی خه لکی دی خوش نه بی،
نه گهر حه ز بکا.

هه روه ها بزانه: هر که س به نیمانه وه بمری و بجیتته دوزه خ، هر به قه د گونا هه کانی
نه سوتی و نینجا پزگاری نه بی، به لَام کافر هه تا هه تیه له ناو ناگر ده مینیتته وه.

نه ی موسولمانی خوشه ویست: پیغه مبه ر ﷺ نه فره رموی: (سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ) گه وره ی دوعای
لی خوشبوون، نه م دوعایه یه: ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى
عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأُتَوِّعُ
بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾ رواه البخاري، سبهینه و نیواران به دل و
زوبان نه م دوعایه بخوینه تا کو خوا لیت خوش بی و به به هه شت شادت بکا.

﴿چند تیگه یشتنیک له م جه دیسه دا﴾

- ۱- (مَا دَعَوْتَنِي، وَرَجَوْتَنِي): پیغه مبه ر ﷺ نه فره رموی: ﴿لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنْ
الدُّعَاءِ﴾ رواه الترمذی، هیچ خوا په رستییه که له لای خوا به پرتر نیه له دوعا کردن.
- ۲- (ثُمَّ اسْتَغْفِرْتَنِي غَفْرَتٌ لَكَ): پیغه مبه ر ﷺ نه فره رموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا
لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾ رواه مسلم،
سویندم به و خوايه ی گیانی منی به دهسته: نه گهر نیوه گونا نه که ن، خوی گه وره نیوه
لانه باو که لیکی تر نه هیئی و گونا نه که ن و له خوا گه وره نه پارپتنه وه تا لیان خوش بی،
خوی گه وره ش لیان خوش نه بی.

۳- (لَا تُبَيِّنُكَ بِقَرَابَتِهَا مَغْفِرَةً): خۆای گه وره ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خۆای گه وره له تاوانی کافر یون خۆش نابێ، له گونا هه کانی به ره و خوار تر خۆش ئه بێ، له که سێک که خۆی هه ز بکا لی خۆش بێ. خۆدایه لی مان خۆش بیه. آمین... کۆتایی.

منیش به ندهی گونا م بار (عبدالله عبدالعزیز هه ر ته لی) م، شوکری خۆدا ئه که م که یار مه تی دام بېم به خزمه تکاری فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ، له خوا ئه پار پی مه وه که له خۆم و دایک و باوکم و دوستانم خۆش بێ و به به هه شت شادمان بکا و خیری پوونکردنه وه ی (چل هه دیسه که ی پیغه مبه ر) م ﷺ بۆ بنووسی و شادم بکا به دیتنی زاتی پاکی خۆی، بمکا به خزمه تکاری ئایینی پیروزی ئیسلام، بمگه یه نیته کاروانی شه هیدانی پیگای خۆی، گه لی کوردی موسو لمانیش له ده ست زۆرداران پرگار بکا و له تۆمه تی هه زره تی (محمد المصطفی ﷺ) ده ریان نه کا. آمین.

ته وا و بوو، پیش نیوه پۆی پۆزی هه یینی (۲۱) ی مانگی مه ولودی پیغه مبه ر ﷺ، سالی (۱۴۱۳) ی کۆچی، به رامبه ر (۲۷) ی مانگی گه لاویژ سالی (۲۶۹۲) ی کوردی، له شاری هه ولیژ- کوردستان. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ناوه پۆکی پوونکردنه وهی (الأربعین النواویة)

بابهت	لا پهره	بابهت	لا پهره
پێشهکی پوونکردنه وهی	۳	حه دیسی (۱۰) إِنْ اللَّه طَیْب لَا یَقْبَل إِلَّا طَیْبًا	۳۶
پێناسه و پێشهکی ئیمامی (النواوی)	۴	وه ده سه تهتانی حه لال، مه رجه کانی دوعا.	
چه ند زانستیکی هه دیس	۹	حه دیسی (۱۱) دَعِ مَا یُرِیْکَ اِلٰی مَا لَا یُرِیْکَ	۳۹
حه دیسی (۱) إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّیَّاتِ	۱۰	حه دیسی (۱۲) مَنْ حَسَنَ إِسْلَامَ الْمَرْءِ	۴۰
نیه تهتانی، کۆچکردن بۆ خوا.		ئاشارکردنی گونا مه بیهته هۆی لێ نه بووردن.	
حه دیسی (۲) بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ	۱۳	حه دیسی (۱۳) لَا یُؤْمِنُ أَحَدُکُمْ حَتَّىٰ یُحِبَّ	۴۲
پوونکردنه کانی ئیسلام: شاده هیتان، نوێژکردن،		ئیمان هه فتا و سه ی پارچه یه	
زه کاتدان، پۆژوو، هه ج.		حه دیسی (۱۴) لَا یَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ	۴۳
پوونکردنه کانی ئیمان: باوه به خوا، به (ملائکه)،		به چه ند تاوانیک خوینی موسولمان حه لاله،	
به کتیه کانی خوا، به پێغه مبه ران، به پۆژی		تیکدانی کومه لی موسولمانان تاوانه	
دوایی، به قه زاوقه ده ر.		حه دیسی (۱۵) مَنْ كَانَ یُؤْمِنُ بِاللَّهِ	۴۵
چاکه، پێنج په نهانه کان، نیشهانه کانی		زۆرگۆتن ناپه سنده، میوان و میوانداری.	
دونیا وێران بوون،		حه دیسی (۱۶) لَا تَغْضَبْ	۴۷
حه دیسی (۲) بَنِي الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ	۲۰	ده رمانی تو ره یی، پاداشتی تو ره نه بوون.	
قه زا کردنه وهی نوێژ، زه کات، پۆژوو، هه ج.		حه دیسی (۱۷) إِنْ اللَّه کَتَبَ الْإِحْسَانَ	۴۸
حه دیسی (۴) إِنْ أَحَدُکُمْ یَجْمَعُ خَلْقَهُ	۲۲	چۆنیه تی سه برپینی ئاژه له، سیاسه ت.	
قوناغه کانی کۆرپه ی ناو زگ، ده رمانخواردن		حه دیسی (۱۸) اِتَّقِ اللَّهَ حِیْثُمَا کُنْتَ	۵۰
بۆ له باربردنی کۆرپه، نوێژی جه نازه له		گونا مه کانی بچوک به چاکه کردن لاده چن،	
سه ر کۆرپه ی له بار چوو.		گونا مه کانی گه وره به تۆبه لاده چن،	
حه دیسی (۵) مَنْ أَحْدَثَ فِی أَمْرِنَا هَذَا	۲۶	ما فی ئاده میزاز به گه رده ن ئازادکردن لاده چن.	
شوێنکه وتنی جوله که و دیانه کان،		حه دیسی (۱۹) يَا غُلَامُ إِنِّي أُعَلِّمُکَ کَلِمَاتٍ	۵۲
(البدهة الحسنه)، (البدهة القبیحه).		پاراستنی ما فی خوا هۆی فریا که وتنی خوا به،	
حه دیسی (۶) إِنْ الْحَلَالَ بَيْنَ الْحَرَامِ بَيْنَ	۲۸	(تَقْوَى) ترسان له خوا هۆی پزق و پزگار بوونه	
شوبوهاتی نێوان هه رام و حه لال، (تقوی)،		له ته نگانه.	
دل سه ر کرده ی هه مو نه ندانه کانه.		حه دیسی (۲۰) إِذَا لَمْ تَسْتَغِ فَاَصْنَعْ	۵۶
حه دیسی (۷) الدِّینُ النَّصِیحه	۳۱	شه رم به شیکه له ئیمان، شه رمکردن له خوا	
پێناسه و چۆنیه تی ئامۆژگاری.		پاراستنی نه ندانه کانه له تاوانکردن	
حه دیسی (۸) أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ	۳۲	حه دیسی (۲۱) قُلْ أَمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ	۵۷
یاخیبووانی شه ربیه تی ئیسلام ده کوژدین.		به رده وامبوون له سه ر ئیمان و خوا په رستی	
حه دیسی (۹) مَا نَهَيْتُکُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ	۲۴	هۆی موژده ی به هه شته.	
نه کردنی قه ده غه کراو له پێشه تره له کردنی		حه دیسی (۲۲) أَرَأَيْتَ إِنْ صَلَّیْتَ الْکُتُبَاتِ	۵۹
فه رمانپیکراو، نه گه ر فه رمانپیکراو هه مو ی		دونیا فیتنه یه، ئافره ت فیتنه یه،	
نه کرێ نابێ به شه زۆره که ی وازی لێ بهێندد،		دوتیا به ندیخانه ی ئیمانداره و به هه شتی کافره،	
نابێ بۆ نه نجامدانی ئاین په رته وازه یی بکری.		چوونه به هه شته به په حمی خوا به.	

ناوه پوکى پوونکردنه وهى (الأربعين الفواوية)

لا پښه	بابه	لا پښه	بابه
۸۵	هدهیسی (۲۲) لَا ضَرَّ وَلَا ضَرَارُ.....	۶۱	هدهیسی (۲۳) الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ...
	زیانلیدان له نیسلامدا نیه، پټناسه ی (ضرورة) و (حاجة)		که وری زیکری خوا، په وشته پاکه کانی پټغه مبه ران، کی کوری قیامه ته؟
۸۷	هدهیسی (۲۳) لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ بِلَدْعَاوِهِمْ.....	۶۳	هدهیسی (۲۴) يَا عِبَادِ اِنِّیْ حَرَمْتُ الظُّلُمَ عَلٰی نَفْسِیْ وَجَعَلْتُهُ بَیْنَكُمْ مَحْرَمًا.....
	چونیه تی دادکردن، مەرجه کانی شامید، سویتند خواردن، سزای سویتندی به درو.		هدهیسی قدوسی، جنوکه، که رده ن تازادکردن له دونیاد، (أستغفرالله) هوی پڅو و پرکاربوونه له تنگانه کان
۸۹	هدهیسی (۲۴) مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا.....		هدهیسی (۲۵) اَنْ اَنَاسًا مِنْ اَصْحَابِ رَسُوْلِ اللّٰهِ قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: ذَهَبَ اَهْلُ الدُّثُوْرِ.....
	بی دهنکی له سره بی شرعی ده بیته هوی سزادانی خوا، یارمه تی دانی کاربه دهستی سته مکار بی بهشت نه کا له ناوی که وسر	۶۷	پټناسه ژماره ی (صحابه) کان، زیکری دوی نویتنه کان، نادابی (جماع).
۹۲	هدهیسی (۲۵) لَا تَحْسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا.....	۷۰	هدهیسی (۲۶) كُلُّ سَلَامٍ مِنَ النَّاسِ.....
	حسودی چیه؟ دوستایه تی و دوژمنایه تی یو خوا، مافی موسولمان له سره موسولمان، پرتلینانی موسولمان به گویره ی پله ی خوی		چیشته نویت، ناشتکردنه وی موسولمانان، یارمه تی دانی موسولمانان.
۹۴	هدهیسی (۲۶) مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كَرِيَةً.....	۷۲	هدهیسی (۲۷) اَلْبِرُّ حَسَنُ الْخُلُقِ.....
	سوکرندی باری قهرزدار، داپوشینی موسولمان، قورپا ناخویندنی به کوم له مزگه و تدا، نه ژادی دویا سودی نیه له قیامه ت		پره وشتی جوان به وروستی خه ک ده کا، دلی مرؤه هست به خراپه نه کا، تاوان و زیانی (فتوی) دهری نه زان.
۹۷	هدهیسی (۲۷) اِنْ اَللّٰهُ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ.....	۷۴	هدهیسی (۲۸) وَعَظَمْنَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ.....
	چاکه: یه که به دهیه، خراپه: یه که به یه که		پټیازی هرچوار خه لیفه کان پټیازی پټغه مبه ره، حفتاوسی گرومی گومرپووی دوزخه ی په یدا ده بن.
۹۹	هدهیسی (۲۸) مَنْ عَادَى لِيْ وَلِيًّا.....	۷۸	هدهیسی (۲۹) اَخْبَرْنِيْ بِعَمَلٍ.....
	خوا به رگری له دوستی خوی ده کا، به کردنی واجب و سونه ت ده بیه دوستی خوا		شه و نویت، (جهاد) لوتکه ی به رزی نیسلامه، زویان هوی سزای دوزخه.
۱۰۱	هدهیسی (۲۹) اِنْ اَللّٰهُ تَجَاوَزَ لِيْ عَنْ اٰمَتِيْ.....	۸۲	هدهیسی (۳۰) اِنْ اَللّٰهُ فَرَضَ فَرَائِضَ.....
	سزای له بیرچوونه وی قورپان		پټناسه ی واجب و حرام، هیچ که سیک له خوا به غیره تر نیه، بیر له خوا ناکه ی نه وه
۱۰۳	هدهیسی (۴۰) كُنْ فِي الدُّنْيَا كَاَنَّكَ غَرِيْبٌ.....	۸۴	هدهیسی (۳۱) دَلَّنِيْ عَلٰی عَمَلٍ اِذَا عَمَلْتَهُ.....
	خیری نه براوه له دوی مردنیش بوی ده چن		ته ماع له دویا و له مالی خه ک مه که خوا خه ک خوشیان ده وی، سوپوون له سر و ده ده سته پټناتی که وره یی و مال شایین تیک ددها، نه وانه یو خوا به کتربیان خوش نه وی له ژیر سټیبری خوی که وره دانه.
۱۰۵	هدهیسی (۴۱) لَا يُؤْمِنُ اَحَدُكُمْ حَتّٰی يَكُوْنَ هَوَاهُ.....		
	هر که سیک به شرعی خواو پټغه مبه ر ﷺ پازی نه بی ټیمانی نیه، جوله که دیان کافرن		
۱۰۷	هدهیسی (۴۲) يَا اِبْنَ اٰدَمَ اِنَّكَ مَادْعُوْتِيْ.....		
	لیتورونی خوا زوره هرچند گونا میش زور بن، دوعای (سَيِّدُ الْاِسْتِغْفَارِ).....		
۱۰۸			
۱۰۹	کوتایي.....		

